

શ્રી હંસવિજયજી સેતુ ત્રી કાવચેરી સંપત્તિમાં ૫, ૨૮

સ્થિતિ

શ્રી હંસવિજયજી સેતુ ત્રી કાવચેરી સંપત્તિમાં ૫, ૨૮

શ્રી લલિતપ્રભસૂરીશ્વર.

શ્રી હંસવિજયજી સેતુ ત્રી કાવચેરી સંપત્તિમાં ૫, ૨૮

પાટણ ચૈત્ય-પરિપાટી.

મહાશય

શ્રી હંસવિજયજી સેતુ ત્રી કાવચેરી સંપત્તિમાં ૫, ૨૮

અમદાવાદ.

શ્રી હંસવિજયજી સેતુ ત્રી કાવચેરી સંપત્તિમાં ૫, ૨૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

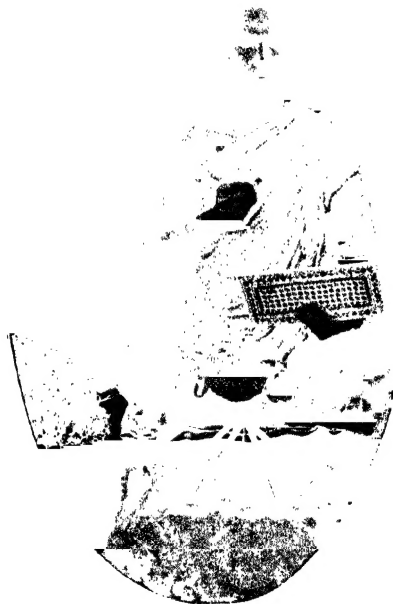
[ગુજરાતી કૌપીરાશ્નિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૧૬૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાટણ ચીટા પાટણ

વિષય ૫૩૪: ૪૧૭

શાંતભૂતિ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ.

જન્મ:—વડોદરા. મુનિપદ:—અ'બાલા-(પંજાબ)
સં. ૧૯૧૪ અશાઠ વદી ૩૦ સં. ૧૯૩૫ માહ વદી ૧૧.

श्रीहंसविजयजी जैन फ्री लायब्रेरी ग्रंथमाला नं. २८

पाटण चैत्य-परिपाटी.

संपादक-

मुनिराज श्रीकल्याणविजयजी.

प्रकाशक-

सेक्रेटरी जेशंगभाइ छोटालाल सुतरीआ.

श्रीहंसविजयजी जैन फ्री लायब्रेरी

लुणसावाडा पोटी पोळ-अमदावाद

भावृत्ति पहेली] बी. सं. २४५२ [आ. सं. ३०

प्रत २०००

बि. सं. १९८२

मूल्य छ आना

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૯ ।

શ્રી સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ ટકશાલ-અમદાવાદ
પટેલ મુલ્લચંદભાઈ ત્રીકમલાલે છાપી.

नंबर.	पुस्तकनुं नाम.	कीमत.
१	नीतिदर्पण	०—४—०
२, ४, ७, २६	प्राणीपोकार	भेट
३, ५	हसविनोद	०—१२—०
६	स्नात्रपूजा	०—०—६
८	नवतत्त्व संक्षिप्तसार	०—२—०
९	नर्मदासुंदरी कथा	भेट
१०	शोळवती कथा	१
११, १७, २५	तिथि तप माणिक्यमाला	०—१—०
१२, १३	गहुंली संग्रह	०—३—०
१४, २१	श्रीनेमिनाथनी १०८ प्रकाशीपूजा	०—२—०
१५	विविधपूजा संग्रह	१—०—०
१६	गिरनार गरुड	भेट
१८	हीरप्रभ	१—०—०
१९	अष्टापद पूजा	भेट
२०	शुक्रराज कथा (सं.)	१
२२	धर्मदत्त कथा १	१
२३	धर्मविधि १	१
२४	सिंदूरप्रकर १	१
२७	चैत्य परिपाटी यात्रा	०—१—०
२८	पाटण चैत्य परिपाटी	०—६—०
	हीरप्रभाबली	०—४—०
	देहाटन	०—४—०
	प्रभोत्तर पुष्पमाला	०—१४—०
	प्राप्तिस्थान—	

श्रीहंसविजयजी जैन फ्री लायब्रेरी,
लुणसावाडा मोटी पोळ-अमदाबाद.

किंचिद् वक्तव्य.

सुज्ञ वाचक बंधुओ !

प्राचीन गूजराती भाषानुं परिशीलन करनार साहित्य-प्रेमी इतिहासगवेषी सज्जनोने परम आनंद थशे के २७ नस-त्रोनी मालासमान अथवा साधुओना २७ गुणो जेवी २७ ग्रंथ-पुष्पोनी माला^१ समर्पण कर्या पछी आजें अम्हे 'पाटण चैत्य-परिपाटी' नामनुं २८ मुं ग्रंथपुष्प आपना कर-कमलमां सादर मूकवा शक्तिमान् थया छीए.

गूजरातनी प्राचीन राजधानी अणहिल्लवाड पाटणमां रहेलां विक्रमना १७-१८मा सैकानां जिनचैत्यो-मंदिरोनी परिस्थितिनो परिचय करावनार आ 'पाटण चैत्य परिपाटि'ने अम्हे तेनी प्राचीन भाषामां विकृति कर्या विना प्रकाशित करवा बनतुं लक्ष्य आप्युं छे. छतां आ पुस्तकमां आपेली बे परिपाटियो-मांथी वि.सं. १६४८मां पूर्णिमागच्छीय ललितप्रभसूरिण रचेली परिपाटिनी प्राचीनप्रति जेवी परिशिष्टमां मूकेली (वि.

१ ग्रंथोनुं लिस्ट प्रथम पेजमां आप्युं छे; लायब्रेरीना परिवय माटे सं. १९६६ थी सं. १९७५ सुधीनो रिपोर्ट बांचो.

सं. १७२९मां तपागच्छीय हर्षविजयजी रचित) परिपाटिनी प्राचीन शुद्धप्रति न मलवाथी ते अंशमां तेम बनी शक्युं नथी एम अम्हारे आ स्थले खिन्न अंतःकरणे जणावहुं जोइए. वि. सं. १९५९मां प्रवर्तकजी श्री कांतिविजयजी महाराजनी प्रेरणाथी पं. हीरालाले रवेली पाटणनां वर्तमान जिनालयोने सूचवती सं. जिनालयस्तुतिने परिशिष्टमां मूकी वर्तमान जिन-मन्दिरोनुं सूचन करवा अम्हे बनतो प्रयास कर्यो छे.

साक्षररत्न मुनिराज श्रीकल्याणविजयजी महाराजे अतिपरिश्रम लइ विचक्षणताथी गवेषणापूर्वक लखेल प्रस्तावना अने परिपाटिसारथी आ ग्रंथ विशेष विभूषित-अधिक उप-योगी थइ शक्यो छे, ए वाचको स्वयं समजी शके तेम छे. अत एव अम्हारे ए संबंधमां विशेष वक्तव्य प्रकट करवानुं अवशिष्ट रहेतुं नथी, किंतु अम्हारी कृतज्ञता दर्शाववा तेओश्रीनो अंतःकरणपूर्वक आभार मानवानुं अम्हे समुचित समजीए छीए.

आ ग्रंथना संशोधनकार्यमां पूज्य मुनिराज श्रीहंसवि-जयजी महाराजश्री तथा पंन्यासजी संपद्विजयजी महा-राजश्रीनी प्रेरणाथी मुनिराज श्रीपुण्यविजयजी महाराजे तथा मुनिराज श्रीशंभुविजयजी महाराजे तथा पं. लाल-चन्द्र भगवान्दास गांधीए करेली सहायताथी अम्हे

અમ્હારા કાર્યમાં સફલ થયા છીએ-ઉપકૃત થયા છીએ; એ પ્રકટ કરવાની અમ્હારી ફરજ વિચારીએ છીએ.

અમ્હારા આ ગ્રંથપ્રકાશન કાર્યમાં પાટળના શ્વેરી મળીલાલ છગનલાલની ધર્મ પત્નિ કેસરબાઈ, સુરતના શા. અનોપચંદ નગીનદાસ સ્વનામ ધન્ય સ્વર્ગવાસી લાલા ઠાકુરદાસજી સ્વાનગામ ઢોગરાં (પંજાબ) વાલે કે સુપુત્ર શ્રી-માન્ લાલા પ્રભદયાલજી દુગડ લાહોર (પંજાબ) વાલેને પોતાની લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય કરી અમ્હને પ્રોત્સાહિત કરવા સાથે અન્ય ધનાદ્યોને અનુકરણીય કર્તવ્યમાર્ગ દર્શાવ્યો છે, તેમનો ઉપકાર માનવાનું અમ્હે આ સ્થળે ભૂલી શકતા નથી.

આ ગ્રંથમાં મતિમંદતાથી, પ્રમાદથી યા દૃષ્ટિદોષથી રહી ગયેલી સ્વલનાઓ સજ્જનો સુધારી વાંચશે અને અમ્હને સૂચવવા તરફી લેશે તો પુનરાવૃત્તિ-પ્રસંગે સામાર સુધારવા પ્રયત્ન થશે.

શાસનદેવનો કૃપાથી વિશેષ પ્રગતિ કરી સાહિત્યસેવા-પૂર્વક અધિક શાસનસેવા બજાવવા અમ્હે ભાગ્યશાલી થડે એવી હાર્દિક ભવ્ય ભાવના પ્રકટ કરી અત્ર ત્રિરમીશું.

ચીરમ્. ૨૪૫૨.

પ્રકાશક:-

પાર્શ્વપ્રભુ-જન્મતિથિ.

આ. સે. 'શ્રીહંસવિજયજી જૈન પ્રી
લાયબ્રેરી-અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

સ્વભાવથી જ ભારતવર્ષના પ્રાચીન વિદ્વાનોરૂં ઇતિહાસ લખવા તરફ થોડું લક્ષ્ય આપેલું છે. અને જે કંઈ લખાયું હતું તેનો પણ ઘણો સ્વરો ભાગ રાજ્યવિપ્લવોના દુઃસમયમાં નાશ પામી ગયો છે, માત્ર વ્યાખ્યાનિક સાહિત્યમાં ઉપયોગી થતો કેટલોક જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનો અંશ વ્યાખ્યાનરસિક જૈન સાધુઓના પ્રતાપે બચવા પામ્યો છે; પણ તેમાં ઇતિહાસ કરતાં ઉપદેશતત્ત્વને મુખ્ય સ્થાન આપેલું હોવાથી તેમાં ચરિત્ર પ્રવચ્છાદિ ગ્રંથો પૈકીના ઘણો ભાગ ઔપદેશિક સાહિત્ય જ ગણી શકાય, માત્ર કેટલાક રાસાઓ અને પ્રવચ્છો ઉપરાંત શિલાલેખો પ્રશસ્તિઓ ચૈત્યપરિવાડીઓ તથા તીર્થમાલાઓ જ આધુનિક દૃષ્ટિ પ્રાચીન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં ગણવા યોગ્ય છે.

ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં ચૈત્યપરિવાડીઓનું સ્થાન.

જો કે ચૈત્યપરિવાડી વા તીર્થમાલાઓ તરફ ઘણા થોડા વિદ્વાનોનું લક્ષ્ય ગયું છે અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ તેની સ્વરો કીમત આંકનારા સાક્ષરો તો તેથી યે થોડી સંખ્યામાં નીકળશે; પરંતુ છતાં પણ ઇતિહાસની દૃષ્ટિ ચૈત્યપરિવાડી પાસે કીમતો સાહિત્ય છે, પના ઝંઘાળમાં રહેલા તાત્કાલિક ધાર્મિક ઇતિહાસનો પ્રકાશ, ધર્મની રુચિ તથા પ્રવૃત્તિનું દર્શન અને ગૃહસ્થોની સમૃદ્ધ દશાનું ચિત્ર ઇત્યાદિ અનેક

ઈતિહાસના કીમતી અંશો ચૈત્યપરિપાટિઓના ગર્ભમાંથી જન્મે છે કે જેની કીમત થાય તેમ નથી.

ચૈત્યપરિવાડીઓનો ઉત્પત્તિકાલ.

ચૈત્યપરિવાડીઓ ક્યારથી રવાના માંદી તેનો નિશ્ચિત નિર્ણય આપી શકાય તેમ નથી. ચૈત્યપરિવાડીઓ, તીર્થમાલાઓ અથવા પંથાજ અર્થને જણાવનારા રામાઓ ઘણા જુના વસ્તુથી લખાતા આવ્યા છે એમાં શક નથી. પણ એવા ભાષાસાહિત્યની ઉત્પત્તિના પ્રારંભકાલનો નિર્ણય હજી અંધારામાં છે, કારણ કે આ વિષયમાં આજ પર્યંત કોઈ પણ શિક્ષાને ઊઠાપોહ તક કર્યાં નથી, છતાં જૈન સાહિત્યના અવલોકનથી એટલું તો નિશ્ચિત કહી શકાય કે જેનોમાં ચૈત્ય વા તીર્થયાત્રાઓ કરવાનો અને તેનાં વર્ણનો લખવાનો રીયાજ ઘણો જ પ્રાચીન છે. તીર્થયાત્રાઓ કરવાનો રિવાજ વિક્રમની પૂર્વે ચોથી સદીમાં પ્રચલિત હતો એમ ઇતિહાસ જણાવે છે, જ્યારે તેનાં વર્ણનો લખવાની શરૂઆત પણ વિક્રમની પહેલી વા બીજી સદી પછીની તો ન જ હોઈ શકે; પણ વિષયનો વિશેષ ખુલાસો નીચેના વિવેચનથી થઈ શકશે —

જૈન સાહિત્યમાં સર્વથી પ્રાચીન સૂત્ર આચારાંગની નિર્યુક્તિમાં તાત્કાલિક કેટલાંક જૈન તીર્થાંતો નોંધ અને તેને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.^૧ નિશીથચૂર્ણિમાં ધર્મચક્ર,

૧ " અદ્વાવય ડર્જિજતે ગયગવપ્પ ય ધમ્મચક્રે ચ ।

પામરહાવત્તર્ગં વમહપ્પાયં ચ વન્દામિ ॥ "

—" ગજાગ્રપદે-દશાર્ગ્ગદૂટવર્તિનિ । તથા તક્ષશિલાયાં ધર્મચક્રે તથા

देवनिर्मित स्तूप, जीवितस्वामि प्रतिमा, कल्याणभूमि आदि तीर्थोनी नोध करवामां आशी छे.^१

छेदसूत्रोना भाष्य अने टीकाकारो लखे छे के अष्टमी चतुर्दशी आदि पर्व द्विसोमां सर्व जैन देहरासरोनी घंदना करवी जोइये, भले ते चैत्य संघनुं होय के अमुक गच्छनी मालिकीनुं होय तो पण तेनी यात्रा करवी, वखत पहुँचतो होय तो सर्व ठेकाणे संपूर्ण चैत्यवंदन-विधि करवी जोइये अने वखत न पहुँचतो होय तो अेक अेक स्तुति वा नमस्कार ज करवी पण नामना सर्व चैत्योनी यात्रा^२ करवी.^३

व्यवहार सूत्रना भाष्य अने चूर्णिमां लख्युं छे के^३

अहिच्छत्रायां पार्श्वनाथस्य श्रांगद्रमहिमास्थाने । ”

—आवारांगानिर्युक्ति पत्र ४१८ ।

१ “ उत्तरायणे प्रथमवर्क, मधुराण् देवगिस्मिओ थूमां, कोस-
न्याण् जियंतसामिभजिता, नित्यंकराण वा जम्मभूमिओ ।

—निशीथचूर्णि पत्र २४३—२ ।

२ निस्सकज्जमनिस्सकज्ज वेइण् मग्गहिं धुइ तिज्जि ।

३ नलं व पेइआगि व नाउं इक्किआवा वि ॥

—भाष्य

३ अट्टमी—यउहसंयुं पेइय मग्गाणि साहुणां मग्गे ।

वन्देयग्वा नियमा अवसेस—तिहीसु जहसत्ति ॥

एणसु चैव अट्टमीमादीसु पेइयाइं साहुणो वा जे अण्णाण्

वसहीण् ठिआ ते न वंदंति मासलहु ।

—व्यवहारभाष्य अने चूर्णि.

આઠમ ચૌદશ આદિ પર્વ-તિથિદિનોમાં ગામનાં સર્વ દેહ-રાઓમાં રહેલી જિનપ્રતિમાઓ અને પોતાના તથા બીજા ઉપાશ્રયોમાં રહેલા સર્વ સાધુઓને પર્યાયલઘુ સાધુઓએ વંદન કરવું જોઈયે, જો ન કરે તો તે સાધુ પ્રાયશ્ચિત્તનો ભાગી થાય.

મહાનિશીથ સૂત્રમાંથી પણ વૈત્ય તીર્થ અને તીર્થોમાં ભરાતા મેલાઓનો સૂચના મળે છે.^૧ આ સર્વ જોતાં એટલું તો નિશ્ચિત છે કે જૈનોમાં તીર્થયાત્રા અને પ્રતિમાપૂજાનો રિવાજ ઘણો જ જૂનો પુરાણો છે, તીર્થ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ સ્થાનોમાં ભાષિક જૈનો ઘણા દૂર દૂરાના દેશો થકી સંઘો લેઈ જતા અને તીર્થાટન કરી પોતાની ધાર્મિક શ્રદ્ધાને સફર કરતા, પોતાના ગામ નગરોનાં ચૈત્યોને તે હમેશાં ભેટતા, ચૈત્યો અધિક વા સમય આછો મલતાં નગરનાં સર્વ ચૈત્યોની યાત્રા નિત્ય ન થતી તો છેલ્લે આઠમ ચતુદશ જેવાં ખાસ ધાર્મિક દિવસોમાં તો પૂર્વાંક યાત્રા અવશ્ય કરતા જ, કાલાન્તરે આ પ્રવૃત્તિમાં પણ મંદતા ન પેસી જાય એટલા માટે શ્રુતધર પૂજ્ય આચાર્યોએ નિયમ ઘડ્યો કે આઠમ ચતુદશે તો સર્વ ચૈત્યોની વંદના કરવી જ, અને જો સાધુ કે વ્રતી ગૃહસ્થ આ નિયમ પ્રમાણે ન

૧ અહમ્મયા ગોયમા તે સાહુણો તે આયરિયં ભગંતિ જહા
ળં જહ્ ભયવં તુમં આણાવેહિ તા ણં અમ્હેહિ તિત્થયત્તં કરિ(ર)યા
ચંદપ્પહસામિયં વેદિ(ર)યા ધમ્મચક્કં મંતુણમાગચ્છામો ।

—મહાનિશીથ ૫-૪૩૫ ।

ચર્તશે તા તે ઘંડનો ભાગી થશે. આ પ્રમાણે નગર
વા ગામનાં સર્વ ચૈત્યોની યાત્રા તે ‘ચેદ્અપરિવા-
હોજતા’ (ચૈત્યપરિપાટિયાત્રા) કહેવાતી. અને એ
પ્રવૃત્તિ વિશેષ પ્રચલિત થતાં ઉત્તાવલને લીધે ‘યાત્રા’
શબ્દ નિકળી જઈને ‘ચૈત્યપરિપાટિ’ શબ્દ જ પ્રાથમિક
મૂળ અર્થને જણાવવામાં રૂઢ થઈ ગયો. વલ્લભ જતાં
ચૈત્યપરિપાટી—ચૈત્યપરિવાહી—ચૈત્યપ્રવાહી—વૈત્રપ્રવાહી હ
ત્યાદિ અનેક પ્રકારના ‘ચેદ્અપરિવાહોજતા’ના સ્થાને
સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને અપભ્રંશ શબ્દો રૂઢ થયા જે આજ પર્યન્ત
તે અર્થને જણાવી રહ્યા છે.

ઉપરના વિવેચનથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ કે ‘ચૈત્યપરિ-
વાહી’ એ નામ એક પ્રકારની યાત્રાનું છે અને ઉપચારથી
તેથી યાત્રાનું વર્ણન કે વિવેચન કરનાર પ્રબન્ધ વા સ્તવનો
પણ ‘ચૈત્યપરિવાહી’ ના નામથી ઓચ્છાવા લાગ્યાં કે
જે બનાવ સાહિત્યમાર્ગમાં એક સ્વાભાવિક ઘટના છે.

તીર્થમાલા અને ચૈત્યપરિવાહીયોનો વાસ્તવિક ભેદ.

યથાપિ તીર્થમાલા વા તીર્થમાલાસ્તવનો અને ચૈત્યપરિ-
વાહી વા ચૈત્યપરિવાહી સ્તવનોમાં સામાન્ય રીતે ભેદ નથી
ગણવામાં આવતો તથાપિ તેનાં નામ અને લક્ષણો તપાસતાં
તે બન્ને પ્રકારની કૃતિનો વાસ્તવિક ભેદ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે.

તીર્થમાલા સ્તવનોનું લક્ષણ એ હોય છે કે પોતે ભેટેલાં
વા સાંભળેલાં કે શાસ્ત્રોમાં વર્ણવેલાં નામો નામો તીર્થોનાં
ચૈત્ય વા પ્રતિમાઓનું વર્ણન, તેનો સાચો વા કલ્પિત इति-
હાસ તેનો મહિમા અને તે સંબંધી ઘોઝી વાવતોનું વર્ણન

કરવા પૂર્વક તેની સ્તુતિ યા પ્રશંસા કરશી. આચારાંગનિ-
ર્યુક્તિ અને નિશીથચૂર્ણિમાં થયેલી તીર્થોંગી નોંધ તે આજ-
કાલની તીર્થમાલાઓ અને તીર્થકલ્પોનું મૂલ બીજક સમ
જવું જોઈયે. સિદ્ધસેનસૂરિનું સકલતીર્થ સ્તોત્ર^૧, મહેન્દ્રસૂરિનું
તીર્થમાલાસ્તવન,^૨ જિનપ્રભસૂરિની શાશ્વતાશાશ્વત-
ચૈત્યમાલા,^૩ વિવિધતીર્થકલ્પ^૪ વિશે મંદુકત પ્રાકૃત અપ-

૧ આ સંસ્કૃત સ્તોત્ર પાટળમાં સંપ્રવીના શેરીના તાડપત્રાના
પુસ્તક મંડારમાં છે. એના કર્તા સિદ્ધસેન સૂરિ ક્યારે થયા તેનો
નિશ્ચય નથી, છતાં સંભવ પ્રમાણે તેમની સદીના પૂર્વાર્ધમાં થઈ ગયેલા
સિદ્ધસેન જ એના કર્તા હોવા જોઈયું.

૨ આ પ્રાકૃત સ્તવન પગ તેમની સદીમાં જ બનેલું સંભવ
છે. મહેન્દ્રસૂરિ નામના બે આચાર્ય થયા છે-૧ લા પૂર્ણતલ્લુગચ્છીય
પ્રસિદ્ધ આચાર્ય હેમવંદ્રજીના શિષ્ય જે ૧૨૧૪ માં વિદ્યમાન હતા.
૨ જા નાણકીયગચ્છીય જે સં. ૧૨૨૨ માં વિદ્યમાન હતા, આ
સ્તવનના કર્તા આ બેમાંથી કયા તેનો નિશ્ચય થતો નથી.

૩ આ ચૈત્યમાલા અપભ્રંશ ભાષામાં છે, એના કર્તા જિન-
પ્રભસૂરિ જે ૧૪ મી સદીમાં થઈ ગયા છે, જેમણે અનેક ચરિત્રો
અને રાસો અપભ્રંશમાં લખેલા છે, જેટલી અપભ્રંશની કવિતા પાટળ-
ના મંડારોમાં એમની મળે છે, તેટલી વીજા કોઈ પગ કવિની
નથી મળતી.

૪ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતમાં બનેલા આ તીર્થકલ્પો પ્રસિદ્ધ છે.
એના કર્તા જિનપ્રભસૂરિ સ્વરતરગચ્છની લગુશાખામાં થઈ ગયા છે.
તેમણે આ તીર્થકલ્પસંગ્રહ વિક્રમની ૧૪ મી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં
બનાવ્યો છે.

અંશ અને લોકભાષામાં લખાયેલા ઉપર્યુક્ત લક્ષણશાલા સ્તવ-
નોની કોટિના અનેક પ્રશ્નધો આજે દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

ચૈત્યપરિપાટી સ્તવનોનું લક્ષણ એ થયા કરે છે કે
કોઈ પણ ગામ કે નગરનાં યાત્રાના સમયમાં ક્રમવાર આ-
વતાં દેહરાસરોનાં નામ, તે તે વાસોનાં નામ, તેમાં રહેલી
જિનપ્રતિમાઓની સંખ્યા વિગેરે જણાવવા પૂર્વક મહિમાનું
વર્ણન કરવું અને તેની સ્તુતિ કરવી. વિજયસેન-
સૂરિનો રેવંતગિરિરાસો^૧, હેમહંસગણિની ગિરિનારચૈ-
ત્યપરિવાડી,^૨ સિદ્ધપુરચૈત્યપરિવાડી,^૩ નગાગણિની જા-
લોરચૈત્યપરિવાડી^૪ વિગેરે સંખ્યાબન્ધ ચૈત્યપરિવાડિઆ
ઉપર જગાવેલ લક્ષણશાલી આજે વિશ્વમાનતા ધરાવે

૧ આ રાસો પ્રાચીન ગૂજરાતી ભાષામાં લખાયેલો છે, પના
કર્તા વિજયસેનસૂરિ નાગેન્દ્રગચ્છમાં પ્રાપ્તિદ્વ મંત્રી વસ્તુપાલના સમય-
માં અર્થાત્ વિક્રમની તેરમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં થઈ ગયા છે. વસ્તુ-
પાલના સંઘ સાથે ગિરનારની યાત્રાએ ગયા તે સમયે તેમણે આ
રાસ બનાવ્યો હતો.

૨ હેમહંસગણિ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય મુનિમુંદરસૂરિના શિષ્ય હતા,
તેઓ સોલમી સદીના પ્રથમ ચરગમાં વિશ્વમાન હતા, આરંભસિધ્ધિ-
વાર્તિક, ન્યાયમઞ્જૂષા વિગેરે અનેક વિદ્વત્તાપૂર્ણ ગ્રન્થો એમણે બના-
વ્યા છે. આ ચૈત્યપરિવાડી તેમણે કયારે બનાવી તે જગાવ્યું નથી.
પણ સોલમી સદીની શરૂઆતમાં જ બનાવી હોવાનો સંભવ છે.

૩ આ ચૈત્યપરિવાડીના કર્તા કે સમયનો પત્તો લાગ્યો નથી,
પરિવાડી જૂની હોવાનો સંભવ છે.

૪ આ ચૈત્યપરિવાડી સં. ૧૬૫૧ ના આદ્રવા વાદિ ૩ ને

છે^૧ પ્રસ્તુત 'પાટળચૈત્યપરિપાટી' પણ પૃ. ૩ બીજી કોટિનો નિ-
બન્ધ છે.

આટલા ચિવેચન ઉપરથી સમજાયું હશે કે તીર્થચૈત્ય-
યાત્રાઓ અને નગર ચૈત્યયાત્રાઓ કરવાનો રિવાજ જૈનોમાં
ઘણાજ પ્રાચીન કાલથી ચાલ્યો આવે છે. આ રિવાજોની પ્રાચી-
નતા ઓછામાં ઓછી બે હજાર વર્ષની હોવી જોઈએ પણ
પૂર્વે સૂચવેલ શાસ્ત્રવાક્યોથી સિદ્ધ થાય છે, અને એ ઉપરથી
તીર્થમાલાસ્તવના અને ચૈત્યપરિપાટીસ્તવનો લખવાની રૂઢિ
પણ ઘણી પ્રાચીન હોવી જોઈએ એ વાત સહેજે સમજી શ-
કાય તેવી છે; છતાં પણ યદ્યત્ તે સ્તવે જનાશ્રવું પડે છે કે
આ પ્રવૃત્તિની પ્રાચીનતાના પ્રમાણમાં તેના વર્ણનગ્રન્થો, તી-
ર્થમાલાસ્તવનો અને ચૈત્યપરિપાટી-સ્તવનો તેટલાં પ્રાચીન
આજે મળતાં નથી.

દિને જાલોરમાં બની હતી, એના કર્તા નગા વા નગર્ધિગણે આચાર્ય
શ્રીહીરવિજયસૂરિના શિષ્ય કુશલવર્ધનગણેના શિષ્ય હતા.

૧ સ્વ. ૦ આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીએ સંપાદન કરીને ભાવ-
નગરની શ્રીયશોવિજયજૈન ગ્રન્થમાલા દ્વારા 'પ્રાચીન તીર્થમાલા સંગ્રહ'
નો પ્રથમ ભાગ બહાર પાડ્યો છે. જેમાં જુદા જુદા કવિઓની કરેલી
ચૈત્યપરિવાહીઓ, તીર્થમાલાઓ અને તીર્થસ્તવનો મળીને ૨૫ પ્રબન્ધો
છે. એ સિવાય પણ સંખ્યાબંધ તીર્થમાલાઓ અને ચૈત્યપરિવાહીઓ
જૈન મંડારોમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

પાટણ.

પ્રસ્તુત પરિવાહો જૈના નામ સાથે બંધાયેલી છે, તે પાટણ નગરનો આ સ્થળે સંક્ષેપમાં પરિચય આપવો ઉપયોગી ગણાશે.

‘પાટણ’ એ ગુજરાતદેશની રાજધાની-હિન્દુસ્થાનના પ્રાચીન અને પ્રસિદ્ધ શહેરોમાંનું એક છે, પરંતુ વાસ્તુસ્થાપન જૈન મંત્રોચી થયું હતું, એનો ઘસાવનાર ‘વનરાજ’ નામનો ચાણક્યવંશનો એક ઘાહોશ શૂરવીર રાજપુત્ર હતો, તે નાગેન્દ્રગચ્છના જૈન આચાર્ય શીલગુણસૂરિનો પરમ ભક્ત જૈન ઉપાસક હતો^૧.

વનરાજ પોતે, તેના રાજકારભારિયોનું મંડલ અને તેની પ્રજાનો અધિક ભાગ જૈનધર્મી હોઈ પાટણ શહેર એ તે ઘસાવનારમાં ગુજરાતના જૈનોના ધાર્મિક સામ્રાજ્યનો રાજધાની બની

૧ વનરાજને બાલ્યકાલમાં જ ઉક્ત શીલગુણસૂરિએ આસરો દીધાં હતો, તેથી કૃતજ્ઞ પ્રકૃતિના વનરાજે પાછલ્લથી પોતે રાજા થતાં જૈનધર્મનો કીમતી સેવા બજાવી હતી, એટલું જ નહિ બલ્કે પાટણમાં નામી જૈન મંદિર બનાવરાવી પોતાની કીર્તિને વિશેષ અમર કરી હતી. વનરાજનું બનાવેલું આ ‘વનરાજવિહાર’ નામનું ચૈત્ય સં. ૧૩૦૧ માં વિદ્યમાન હતું એ વાત નીચેના શિલાલેખ ઉપરથી જણાશે:—

“સંવત્ ૧૩૦૧ વર્ષે વેશાલ શુદિ ૧ શુક્રે પૂર્વમળહલિવાસ્તવ્ય મોઢશાતીય નાગેન્દ્રા.....સુત શ્રે૦ જાલ્હનપુત્રેન શ્રે૦ રાજકુક્ષે-

गयुं हतुं. जैनोमां चालता ते समयना सर्व गच्छ अने मतोनुं अस्तित्व पाटणमां जणाइ आवतुं हतुं. धर्मवीर अने युद्धवीर जैनोनी व्यवस्था अने आवादीथी पाटण एक वखत पूरी जाहो-जलाली भोगवतुं थयुं हतुं. विक्रम संवत् ८८२ ना वर्षमां पहेल प्रथम 'अणहिलवाड' वा 'अणहिलपाटण' प नामथी पाटण वस्युं, अने दिवसे दिवसे उन्नति करतुं चावडावंशना राजाओनी राजधानी तरीके प्रसिद्ध थयुं.

चावडा वंशना कुल ७ सात राजाओप १ राज्य कयां बाद पाटणनी राज्य लगाम चौलुक्य वंशना राजाओना हाथमां गई, आ वखते पण पाटण पूरी जाहो-जलालीमां हतुं,

समुद्रवेन ठ० आसाकेन संसारार.....योपार्जितवित्तेन अस्मिन् महाराजश्रीवनराजाविहारे निजकीर्तिवल्लीविस्तार.....विस्तारितः । तथा च ठ० आसाकस्य मूर्तिरियं सुतठ० आरेसिंहेन कारिता प्रतिष्ठिता.....सम्बन्धे गच्छे पंचासरातीर्थे श्रीशीलगुणमूरिसंताने शिष्य श्री.....देववन्द्रमूरिभिः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

(पाटणमां पंचासरापार्श्वनाथना मंदिरमां रहेली 'वनराज' नी मूर्त्ति पासेनी ठ० आसाकनी मूर्त्तिनो शिलालेख)

१ पाटणनी राजगादी उपर नीचेना आठ चावडावंशी राजाओ थया छे:—

१ वनराज २ योगराज ३ रत्नादित्य ४ बेरिसिंह ५ क्षेमराज ६ चामुंडराज ७ राहड ८ सामंतसिंह ।

પટલુંજ નહિ પણ પાટણના ચૌલુક્ય રાજાઓપ આસપાસના
 દેશો જીતી પોતાની રાજસત્તાનો વિશેષ વધારો કરવા માંડ્યો
 જે કુમારપાલ સુધી ચાલુ રહ્યો, કુમારપાલ જે ચુસ્ત જૈનધર્મી
 હતો, તેણે પોતે પણ અનેક લડાઈઓ કરી ઉત્તર મારવાડ,
 કોંકણ વિગેરે અનેક દેશોના રાજાઓને જીતીને ગુજરાતના
 મહારાજાધિરાજ તરીકે પોતાની સત્તા સર્વોત્કૃષ્ટ બનાવી હતી,
 પરંતુ ગુજરાતની ઉન્નતિની આ છેલ્લી હદ હતી, પ પછીના
 ગુજરાતના રાજાઓપ પોતાની સત્તા વધારી હોય પણ ઇતિહાસ
 જણાવતો નથી. આ તો રાજ્યસત્તાની ઘાત થઈ પણ ગુજરાતમાં
 અને સ્વાસ કરીને પાટણમાં જૈનધર્મની પ્રવલતા પણ ઓછી ન
 હતી, ચાવડાવંશના તમામ રાજાઓ જૈનધર્મના પાલનારા
 નહિ તો ઉપાસક તો અવશ્ય હતા, મંત્રિમંડલ અને બીજા
 રાજકર્મચારિયો પણ પ્રાયઃ જૈનો હોઈ પ્રજાનો અન્યધર્મી
 વર્ગ પણ જૈનધર્મને પૂજ્ય દૃષ્ટિથી જોતો, આ સ્થિતિ ચૌલુક્ય
 પહેલા ભીમ સુધી ચાલતી રહી, ભીમના ઘણતમાં તેના બીર
 દંડનાયક વિમલ અને રાજા વચ્ચે વૈમનસ્ય ઉત્પન્ન થતાં
 પાટણની જૈન પ્રજાને કંઈક ધક્કો પહોંચ્યો હોય તો બનવા
 જોગ છે. પણ કહેવાય છે કે દંડનાયક વિમલને વિષે રાજા
 ભીમના મનમાં કંઈક વિપરીત ભાવ ઉત્પન્ન થયો, ચતુર અને
 માની વિમલને રાજાના મનની સ્થિતિનું જ્ઞાન થતાં દિલ-
 ગીરી અને દયાનું પાત્ર ન બનતાં તે ગુપ્તપણે પાટણનો ત્યાગ
 કરી ચાલી નિકલ્યો, અને તેણે આશુના દક્ષિણ કટિભાગમાં
 વસેલી ચંદ્રાવતી નગરીમાં આવીને નિવાસ કર્યો, ચંદ્રાવતીનો

પ્રથમનો રાજા ^૧ ચિમલના આગમનથી ડરી જઈ ભાગી જતાં ચિમલ ત્યાંનો રાજા થઈને રહ્યો. ^૨

રાજાની ^૩નારાજગીથી જૈન સમાજનો માન્ય પુરુષ ચિમલ પાટળ છોડીને ચાલ્યો ગયો, એ વાત જાહેર થતાં પાટળનો

૧ આ રાજાનું નામ ક્યાંઈ જણાવ્યું નથી, કોઈ પરમાર વંશીય રાજા હતો, ધારનો ધંધુક તો ન હોય ?

૨ ચિમલ ચન્દ્રાવતીનો રાજા થયાની હકીકત ચિમલ પ્રબન્ધમાં જણાવેલી છે.

૩ કુમારપાલના સમકાલીન હરિભદ્રસૂરિ મન્ત્રીશ્વર પૃથ્વી-પાલની પ્રાર્થનાથી રચેલ ચન્દ્રપ્રભસ્વામિચરિત(પ્રા.) ની પ્રશસ્તિમાં જણાવે છે કે ચિમલ દણ્ડનાયક ભીમદેવ રાજાના વચનથી સકલ શત્રુના વૈભવને પ્રહન કરી પ્રભુપ્રસાદથી પ્રાપ્ત થયેલ વહ્વાણી (ચન્દ્રાવતી) વિષયને ભોગવતો હતો. જુઓ તે હેલેલ:—

“ સિરિભીમપ્પરજ્જે નેદ્ધો સિ મહામઈ પઠમો ॥
 વીઓ ૩ સરયસસહરનિમ્મલગુજરયગમંદિરમુદારં ।
 નિચયપ્પહાપઅરિચતરણી ચિમલો સિ દંદવઈ ॥
 અહ ભીમપ્પનરવહ્વચ્ચેજે ગહીયસયલરિઠાવિહ્વો ।
 વહ્વાણીવિસયં સ પહુવલદં તિ મુંજંતો ॥ ”

—(વિ. સં. ૧૨૨૩ માં લખાયેલી પાટળના સંઘવીના પાઠાના જૈનમંઠારની તાહપત્ર પ્રાપ્તિ). આ અભિપ્રાયને અનુસરતા મલાધરી

જૈન સંઘ રાજા ઉપર ભારે ગુસ્સે થયો, પટલું જ નહિ, પળ સેંકડો જૈન કુટુંબો વિમલનું અનુસરણ કરી પાટળ છોડી ચંદ્રાવતીમાં જઈને વસ્યાં. જો ઉપરની હકીકત સાચાં હિતિહાસમાં લખતો હોય તો કહેવું જોઈએ કે પહેલાં ભીમદેવના વસતીમાં પાટળની જૈન વસતીમાં કંઈક ભંગાળ પડ્યું હશે જ, પરંતુ આ બનાવ સાચો હોય તો પણ તેની વિશેષ સ્થાયી અસર થઈ જનાતી નથી, કારણ કે તે પછોના ચૌલુક્ય રાજા કર્ણદેવ, સિદ્ધરાજ, કુમારપાલ વિગેરેના રાજ્યકાલમાં પણ લગભગ તમામ રાજ્ય-કારભાર જૈન મંત્રિઓના હાથમાં જ હતો, પટલું જ નહિ પણ સિદ્ધરાજ કે જે શૈવધર્મી હતો છતાં જૈનધર્મ અને જૈનધર્મીઓને ઘણું જ માન દેનારો અને જૈન વિદ્વાનોને પૂજનારો હતો એ ઉપરથી સમજાય છે કે પાટળમાં જૈનધર્મની પ્રચલતા ઘણાં લાંબા કાલ સુધી ટકી રહી હતી. કહેવાય છે કે એક સમયે પ્રસિદ્ધ આચાર્ય શ્રીદેવચન્દ્રસૂરિનું પાટળમાં આગમન થયું ત્યારે ૧૮૦૦ અઢારસો કોટિધ્વજ શેઠિઆઓ

રાજશેખરસૂરિ વિ. સં. ૧૪૦૫માં રવેલા પ્રવચ્ચકોષમાં—
 વસ્તુપાલપ્રવચ્ચમાં—‘પ્રાગ્વાટવંશે શ્રીવિમલો દ્વંડનાયકોઽભવત્ । સ
 ચિરમર્બુદાધિપત્યમશુનક્ ગૂર્જરેશ્વરપ્રસન્નેઃ’ અર્થાત્ ‘ગૂર્જરેશ્વર (ભીમદેવ)
 ની પ્રસન્નતાથી વિમલે લાંબા સમય સુધી આવૂ ઉપર આધિપત્ય
 ભોગવ્યું હતું.’ એમ જણાવે છે.

આ ઉલ્લેખ જોતાં વિમલને ભીમદેવ સાથે વૈમનસ્ય થવાના
 વૃતાન્ત માટે સન્દેહ રાખવો પડે છે. —લા. મ. ગાંધી]

તેમના નગરપ્રવેશ મહોત્સવમાં પકઠા થયા હતા.^૧ આ પકજ દાસલા ઉપરથી પાટણના જૈનોની સંખ્યાનો અને તેમની સમૃદ્ધિનો ધ્યાલ આવી જશે. કુમારપાલ પછી પાટણની રાજ્યગાદીપ આવેલા અજયપાલના વસતથી પાટણના જૈનોની અને સાથે જ રાજ્યની અવનતિનો પાયો નંખાવો. અજયપાલે ઘણા સારા જુના જૈન મંત્રિઓને પદભ્રષ્ટ કર્યા અને કેટલાકોને મર્યાદા શિક્ષાઓ કરી. સાત કરીને કુમારપાલના મરજીદાન મનુષ્યોને અજયપાલે મારે ત્રાસ આપ્યો,^૨ કુમારપાલનાં પુણ્યકાર્યોનો તેણે અન્યું તેડલો નાશ કર્યો, પણ આવાં અધમ કામો ઘણા કાલ સુધી કરવાને તે જન્મ્યો ન હતો, રાજ્યાભિવેકને ત્રીજે જ વર્ષે અજયપાલનું તેના પક નોકરના હાથે સૂન થયું અને ત્યાર પછી ધાર્મિક વિપ્લવ વંધ થયો, રાજ્યકારભાર પણ પાછો નિયમિત થઈ ગયો પણ સિદ્ધરાજ અને કુમારપાલે જે ગુજરાતના રાજ્યની હદ વધારી ચૌલુક્ય રાજાઓની સાર્વભૌમ સત્તા સ્થાપન કરી હતી, તે લાંબો કાલ ટકી શકી નહિ. જે ક્રમથી પાટણ અને તેના રાજાઓની સત્તા દિવસે દિવસે વધી હતી તે જ ક્રમથી ઘટવા લાગી, અજયપાલના વસતથી

૧ આ હકીકત હિન્દી કુમારપાલ ધરિતની પ્રસ્તાવનામાં જોવી.

૨ હેમચન્દ્રસૂરિના શિષ્ય રામચન્દ્ર, મંત્રી કપર્દી આદિ હેમચન્દ્ર અને કુમારપાલના માનીતા પુરુષોને અજયપાલે કેવી મર્યાદા શિક્ષાઓ કરી હતી તે પ્રબન્ધ ચિન્તામણિમાં ચૌલુક્ય રાજાઓની ઇતિહાસ જોવાથી જણાશે.

પાટણના રાજ્યકારભારમાંથી જૈન ગૃહસ્થોનો હાથ નિકલવા લાગ્યો હતો, પ્રસિદ્ધ પોરવાલ વીર જૈન મંત્રી યસ્તુપાલ અને તેજપાલના સમયમાં થોડાક વચ્ચતને માટે ગુજરાતની શાંતી પટેલી કીર્તિ પાછી ઉજ્જ્વલ બની હતી. જો કે અજયપાલના વચ્ચતથી ગુજરાતની રાજ્યસત્તા મંદ થવા માંડી હતી તો પણ ઘાઘેલા ચૌલુક્ય સારંગદેવ પર્યન્ત ગુજરાત દેશ અને તેના રાજાઓ પોતાનું મહત્ત્વ ઠોક ઠીક ટકાવી રાખ્યું હતું, પણ છેલ્લા રાજા કરણઘાઘેલાના સમયમાં પાટણ અને ગુજરાતના ઉપર હમેશાને માટે પરાધીનતાનો દંડ પડ્યો. ૧

વનરાજથી ડગેલ, સિદ્ધરાજ અને કુમારપાલથી ઉન્નતિની છેલ્લી હદે પહોંચેલ પાટણની કીર્તિવહ્ની કરણ ઘાઘેલાના વચ્ચતમાં સદાકાલને માટે કરમાઈ ગઈ.

આ પ્રમાણે વનરાજ, ભીમદેવ, સિદ્ધરાજ, કુમારપાલ જેવા યુદ્ધવીરોના પરાક્રમોથી, જાંબક, ચંપક, ત્રિમલ, શાંતુ,

૧ પાટણની રાજગાદી ઉપર ચૌલુક્ય અને ણ જ વંશની ઘાઘેલા શાખાના રાજાઓ નીચેના ક્રમ પ્રમાણે થયા છે:—ચૌલુક્ય રાજાઓ:—૧ મૂલરાજ (૧) ૨ ચામુંડરાજ ૩ વલ્લભરાજ ૪ દુર્લભરાજ ૫ ભીમદેવ (૧) ૬ કર્ણદેવ (૧) ૭ જયસિંહદેવ (સિદ્ધરાજ) ૮ કુમારપાલ ૯ અજયપાલ ૧૦ મૂલરાજ (૨) ૧૧ ભીમદેવ (૨) ૧૨ ત્રિભુવનપાલ ।

ઘાઘેલા રાજાઓ—૧ ધવલ ૨ અર્જુનરાજ ૩ લલ્લગપ્રસાદ ૪ વીરધવલ ૫ વીસલદેવ ૬ અર્જુનદેવ ૭ સારંગદેવ ૮ કર્ણદેવ ।

ઉદયન, બાહડ, સંપત્કર, વસ્તુપાલ, તેજપાલ જેવા ।
 મુસદ્દીઓની કાર્યકુશલતાથી ઉન્નતિના શિખરે ચઢેલું
 -ગુજરાતનું રાજ્ય કર્ણવાઘેલાની સ્ત્રીલંપટતા અને માણ
 કેશવ જેવા શ્રેણી પ્રકૃતિના નાગર કારભારિયોના
 પક્ષેલા સ્વર્ગીય નગર બનેલું પાટણ સંવત્ ૧૩૫૬ ના
 અલાઉદ્દીનના સેનાપતિ મલિક કાફુરના હાથે જમીન
 થયું, પક્ષેલા જે સ્થળે હજારો કોટિધ્વજ શ્રેષ્ઠિયોની હવે
 શોભી રહી હતી, તે પ્રાચીન પાટણના સ્થાનમાં આજે
 જે કુઆ ઘાવડી કે જે ઘર પ્રાચીન મકાનોના સ્કંદ
 સિવાય જંગલી છાદ અને ઘાસ ઊગેલાં નજરે પડે
 સ્થાન લાખો મનુષ્યોની વસતિથી રક્ષીયામણું હતું તે
 સિવાય અને ઘર જેવાં જંગલી જાનવરોની લીલાભૂમિ
 રહ્યું છે !

નવું પાટણ.

મુસલમાનોના હાથે નષ્ટ થયેલું પાટણ
 વધારે આઘાત થયું તેનો ચોક્કસ સમય ક્યાં મલતો

૧ પ્રાચીન પાટણના અવશેષો તરીકે આજે 'રાણકી
 અને 'દામોદર કુઓ' એ જે મુખ્ય ગાયા છે, એના સંબંધમાં
 માં કહેવત છે કે—'રાણકી ઘાવ ને દામોદર કુઓ,
 નહિ તે જીવતો મૂઓ.' એ સિવાય એક મોટું મકાનનું

છતાં કેદલાક બનાવો ઉપરથી એમ કહી શકાય કે વર્તમાન પાટળ વિક્રમ સંવત્ ૧૩૬૦ અને ૧૩૭૧ની વચ્ચે વસેલું હોવું જોઈએ. પાટળનો 'જૈન મંદિરાવલી'ની પ્રસ્તાવનામાં તેના લેખકે જણાવેલું છે કે—“અહ્લાઉદ્દીનના વચ્ચતમાં પ્રાચીન પાટળનો નાશ થતાં સં. ૧૪૨૫ ના વર્ષમાં આ વર્તમાન પાટળ ફરિથી વસ્યું છે.”

પણ આમાં જણાવેલી સાલ સરી હોવામાં શકા છે. સંવત્ ૧૩૫૬ માં નાશ પામેલું નગર બે પાંચ વર્ષમાં પાલું ન વસતાં લગભગ અર્ધસદીથી પણ અધિક સમય પછી વસે પ વાત સાચી માનવામાં જરા સંદેહ રહે છે. જો પ્રાચીન નગર સર્વથા નાશ પામી ગયું હોય અને નવેસર વસવા જેવી સ્થિતિ ડમી થઈ હોય ત્યારે તો તે તરત જ વસવું જોઈએ, અને જો મુસલમાનોના હાથે પટલું થયું નુકશાન ન થયું હોય કે જેથી ફગિને શહેર નવું વસાવવું હે તો ત્યાર વાદ સાઠ સિત્તેર વર્ષમાં જ પવું શું કારણ આવી પ યું નશે કે મુસલમાનોના હાથે જોલમાયેલ પાટળમાં ૬૦ વર્ષ પર્યન્ત રહોને ફરિથી ન ગરિકોને નવું પાટળ વસાવવું પડ્યું હોય ?

અમારા અનુમાન પ્રમ ણે તો આધુનિક પાટળ સં. ૧૬૨૫ માં નહિ પણ ૧૩૭૦ ની આતપાસમાં વસેલ હોવું જોઈએ,^૧ કારણ કે પાટળ મંગના બલતથી પાટળમાં બનતાં જૈનમંદિરાં

જેવી જઘાન પર આવેલું છે, લોકો તેન 'રાજમહેલ' કહે છે. બીજી પણ પ્રચુરણ નિશાનીઓ ત્યાં સંકળો મળે છે.

૧ વિ. સં. ૧૩૭૧માં શત્રુંજયતીર્થના ઉદ્ધારક સંઘપાતે દસલ અને સંમરા સાહ પાટળમાં વસતા હતા, પટલે તે સમયે પાટળ હયાત જ હતું.

—લા. મ. માર્ગી.

અને પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠાઓ પૃથક્કરમ બંધ પડે છે અને તે સં. ૧૩૭૯ ના વર્ષમાં પાછી શરૂ થતી દેખા દે છે અને તે પછીના વચ્ચતમાં તે પ્રવૃત્તિ દિવસે દિવસે વધતી જતી જણાય છે, સંવત્ ૧૩૭૯ અને ૧૩૮૧ ની સાલમાં ચરતરગચ્છ સંવચ્છી શાન્તિનાથ ત્રિધિવૈત્યમાં જિનકુશલસૂરિના દ્વારે અનેક જિનચિન્હો અને આચાર્યમૂર્તિની પ્રતિષ્ઠાઓ થાય છે, આ શાન્તિનાથ ત્રિધિવૈત્ય આજે પણ સ્વાસ્થ્યોટ્ટીના પાટામાં સુધરેલ વૃદ્ધામાં વિચરમાન છે. સંવત્ ૧૪૧૭, ૧૪૨૦ અને ૧૪૨૨ ના વર્ષમાં પણ પાટણમાં પ્રતિષ્ઠાઓ થયાના લેખો ત્યાંની મૂર્તિઓ ઉપરથી મળી આવે છે, તેથી આ વાત નિશ્ચિત થાય છે કે પ્રાચીન પાટણના ભંગ પછી સંવત્ ૧૩૭૯ ના વર્ષ પહેલાના કોઈ પણ વર્ષમાં આધુનિક પાટણ વસી ગયું હોવું જોઈએ.

ઉપર પ્રમાણે ચૌદમી સદીના છેલ્લા ચરણમાં ફરિયી વસેલ નૂતન પાટણે પણ દિવસે દિવસે ઉન્નતિ કરવા માંડી અને વચ્ચત જતાં તે પોતાની પ્રાચીન કીર્તિને જાલવી રાક્ષ-વાને યોગ્ય થઈ ગયું, અહ્લાઉદ્દીનના જુલમથી પ્રાપ્ત પામેલા, મુસલમાનોના નામથી પણ મહકતા હિન્દુઓનાં હૃદયો તુગ-લક ફિરોજશાહની સરદારીના વચ્ચતમાં કંઈક શાંત પડ્યાં, મુસલમાનોના મયની શંકાથી નવીન દેહરાસરો બનાવવામાં સંકોચાતા હિન્દુઓ ફિરોજશાહના વચ્ચતમાં નિર્મય થયા અને ફરિયી નવીન વૈત્યો બનાવવામાં પ્રવૃત્ત થયા, આપણા આ પાટણમાં પણ આ વચ્ચતથી માંડીને જ નવાં દેહરાં અને નવી પ્રતિમાઓ વિશેષ પ્રમાણમાં બનવા લાગી. જે પ્રવૃત્તિ

લગભગ સત્તરમી સદીના છેડા પર્યન્ત ચાલુ રહી, આ લગ-
ભગ ત્રણસો વર્ષ જેટલા લાંબા ગાળામાં પ્રસ્તુત નવોન
પાટણમાં સેંકડો દેહરાં અને હજારો પ્રતિમાઓ બની ચુકી
હતી, લીલું શાક પ્રચણ્ડ પવનના ક્ષપાટાથી પડી જતાં તેના જ
મૂઠમાંથી ફૂટેલા ફળગા કાલાન્તરે મૂલ્યવૃક્ષનું રૂપ ધારણ
કરે છે, તે જ રીતે પ્રાચીન પાટણ અલાડહીનના અન્યાયનો
ભોગ થઈ પડતાં તેના જ સીમાપ્રદેશમાં નવું બસેલું પાટણ
કાલાન્તરે एक समृद्ध नगर बनी पोतानी पूर्व लयातिने
તાજી રાજશા સમર્થ થયું. પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાહી તે આ
બીજા પાટણની સમૃદ્ધ દશાના સમયમાં બનેલી તાત્કાલિક
જૈનમંદિરોનો નોંધ વા 'હીરેકટરી' સમાન છે.

કર્તા અને સમય-નિર્દેશ.

આ ચૈત્યપરિવાહીના કર્તા કોણ છે અને તેમણે આ
પરિવાહી ક્યારે બનાવી હત્યાદિ હકીકત તેમણે પોને જ
સમસિલેખમાં જણાવો દીધી છે, જેનો સાર આ પ્રમાણે છે—

‘પૂનમિયા ગચ્છની ચન્દ્ર(પ્રધાન)શાખામાં ભુવનપ્રભ-
સૂરિ થયા, તેમની પાટે કમલપ્રભસૂરિ અને કમલપ્રભની પાટે
આચાર્ય શ્રીપુણ્યપ્રભસૂરિ થયા, પુણ્યપ્રભના પટ્ટધર વિદ્યાપ્રભ-
સૂરિ થયા, વિદ્યાપ્રભસૂરિના^૧ પટ્ટધર શિષ્ય શ્રીલલિતપ્રભ-
સૂરિ થયા, તે લલિતપ્રભસૂરિય વિક્રમ સંવત્ ૧૬૪૮ ના
આસોજ વર્ષે ૪ અને રવિવારને દિવસે અગદિલ પાટણમાં
આ પાટણની ચૈત્યપરિવાહી બનાવી.’

૧ સં. ૧૬૧૭ ના કાર્તિક સુદિ ૭ ને શુક્રવારને દિવસે પાટણ-
માં ડવાખ્યાબ શ્રીધર્મસાગરજીને સંઘવહાર કરનાર જુરા જુદા ગચ્છોના
૧૨ આચાર્યોમાં આ વિદ્યાપ્રભસૂરિ પગ સામેલ હતા ।

ઉપરની નોંધ સિવાય પરિવાહીકાર લલિતપ્રભસૂરિના સંબંધમાં વિશેષ હકીકત જાણવામાં આવી નથી.^૧ તેમની કૃતિ ઉપરથી તેઓ સારા વિદ્વાન હોવાનો દાવો કરી શકતા નથી, પરંતુ આ પ્રસ્તુત કૃતિ તેમની સંગ્રહશીલતાનો સારો પરિચય આપે છે, ગ્રંથકાર પોતે પૂનમગચ્છના આચાર્ય હોઈ ઢંઢેરવાડામાં રહેતા હતા,^૨ અને તેથી જ પ્રસ્તુત પરિવાહીનો શરુઆત તેમણે ઢંઢેરવાડાના ચૈત્યોથી જ કરેલી જણાય છે, તેમના પછી લગભગ ૮૦ વર્ષે બનેલી બીજી પાટળ-ચૈત્યપરિવાહીનો શરુઆત પંચાસરાના ચૈત્યોથી થાય છે, કારણકે તેના કર્તા હર્ષવિજય તપાગચ્છીય યતિ હતા અને તપાગચ્છના યતિયોનું મુખ્ય આશ્રયસ્થાન પંચાસરામાં હતું. આ પ્રમાણે જુદા જુદા કર્તાઓની પરિવાહીઓ જુદા જુદા સ્થાનોથી શરુ થતાં વાળોના અનુક્રમમાં ઘણો ઘોંટાલો થઈ જાય છે, અને તેમ થતાં એકની સાથે બીજી ચૈત્યપરિવાહીનું મેલ્લાન કરવામાં કેટલી મુશ્કેલીઓ નડે છે, તેનો ઠીક ઠીક અનુભવ આ પ્રસ્તાવનાના લેખકને થયો છે.

૧ પ્રસ્તુત લલિતપ્રભસૂરિ વિ. સં. ૧૬૫૪ માં પ્રાતિષ્ઠિત પંચ-તીર્થી (સમ્ભવનાથ વિમ્બની મુખ્યતાવાલી) ધાતુપ્રતિમા ષાળસમા ગામમાં જિનમંદિરમાં વિદ્યમાન છે. (જૂઓ જૈનધાતુપ્રતિમાલેખ-સંગ્રહ ભા૦ ૧, ૧૦૧)

લલિતપ્રભસૂરિ વિ. સં. ૧૬૫૫ માં અણહિલપાટળમાં ઢંઢેર-વાડાના ઉપાશ્રયમાંજ શ્રીવંદકેવલિચરિત(રાસ) પળ રચ્યો છે.

—લા. મ. ગાંધી.

૨ આજે પણ ઢંઢેરવાડામાં પૂનમગચ્છનો ઉપાશ્રય મૌજુદ છે.

પરિવાદીનો પરિચય.

પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાદી કવિના-સાહિત્યની દૃષ્ટિ પરિવેશ ઉપયોગી ન હોવા છતાં પુરાતત્ત્વની દૃષ્ટિ ઘણી ઉપયોગી છે, પરિવાદીકારે તે સમયનાં પાટણનાં તમામ જૈનમંદિરોનાં નામ, તેમાં રહેલી પ્રતિમાઓની સંખ્યા, તેના ઘનાઘનારાનાં નામ, જે જે ઘાસોમાં જે જે ચૈત્યો આવેલાં છે તે તે ઘાસોનો નામનિર્દેશ इत्यादि હકીકતો જણાવવાનો જે મહાન્ પરિ-
શ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે આપણે માટે ઘણા ઉપયોગી નિષ્કર્ષો છે, આજથી સઘા વ્રણસાં વર્ષ ઉપર પાટણમાં કેટલાં દેહરાં હતાં, તે સર્વમાં કેટલી પ્રતિમાઓ હતી, દેહરાં ઘનાઘનારા શેઠિઆઓનાં શાં શાં નામો હતાં, તે વેલાના પાટણના ભાવિક જન ગૃહસ્થોમાં ધર્મશ્રદ્ધા કેવી હોયી જોડ્યે, સાથે જ તેમની પાસે વ્રથવલ પળ કેટલું હાંવું જોડ્યે इत्यादि અનેક ઘાતોનાં સાચાં અનુમાનો કરવાનું આ ચૈત્યપરિવાદી ઉપ-
રથી બની શકે તેમ છે.

ચૈત્યપરિવાદી-યાત્રાનો સાચે સાચો ઢંગ લેખકે આ પરિવાદીમાં મોઢવ્યો છે, જાણે કે પોતે મંઘની સાથે નગ-
રની ચૈત્યયાત્રા કરવા નિકળ્યા છે અને ક્રમવાર વચ્ચે આવતાં તમામ દેહરાંઓને વાંદતા જાય છે. સંઘ જે ઘાસમાં જાય છે તે ઘાસનું નામ પોતે પ્રથમ સૂચવે છે, પછી તેમાં કેટલાં દેહરાં છે તેની સંખ્યા જણાવે છે. પછી મૂલનાયકોનાં નામ અને છેલ્લે તેમાંની પ્રતિમાઓની સંખ્યા, આ ઢંગ લેખકે લગભગ આઠી પરિવાદીમાં જાલવી રાખ્યો છે, પણ

પ્રતિમાઓની સંખ્યા જણાવવામાં જરા ઘોંટાછો કરી દીધી છે, તે પછી રીતે કે કેટલેક ઠેકાણે તો પોતે મૂલનાયકનું નામ લખી “ અવર પ્રતિમા ” “ અવર જિનવર ” इत्यादि उल्लेखોની સાથે વિંધોની સંખ્યા જણાવે છે કે જેનો અર્થ મૂલનાયક સિવાયની પ્રતિમાઓની સંખ્યા જણાવનારો થાય છે, ज्यारे घण ठेकाणे “अवर” के “अन्य” कह पण शब्द-प्रयोग कया वगर प्रतिमासंख्या लखी दीये छे तेथी तेवा स्थलोमां प शका रही जाय छे के आ संख्या मूलनायक सहितनी जाणवी के मूलनायक सिवायनी प्रतिमाओनी ? आनां खुलासो मूलनायक सहित गणतां थतो नथी, तेम मूलनायक सिवायनी प्रतिमाओनी संख्या गणतां पण थतो नथी, कारण के बेमांथो कोइ पण रीते गणतां आखेरी बिम्ब-संख्याना सरवालो मलतो नथी. पथी प वात सहजे जणाइ आवे छे के ग्रन्थकारे जणावेली ते ते चैत्योनी प्रतिमा-संख्या बेटलेक ठेकाणे तो मूलनायक सहितनी छे अने केटलेक स्थले ते सिवायनी छे, पण सहितनी क्यां अने रहितनी क्यां तेनो खुलासो थवो अशक्य छे.

ग्रन्थकारे जेम प्रत्येक वासनां देहराओनी संख्या अने तेनी प्रतिमासंख्या जणावी छे, तेम आखा नगरनां सर्व देहराओनो आंकड़ो अने सर्व प्रतिमाओनी संख्यानो आंकड़ो पण तेमणे जणावी दीधा छे.

परिचाहीकार प्रतिमासंख्या जणावतां वहेलां देहरा-ओने बे बिभागमां वहेवी दिये छे, म्बोटાં જિનમંદિરોને

પોતે 'ચૈત્ય' અને 'દેહરાં' કહે છે અને તેની સંખ્યા ૧૦૧ થકસો ને થક જણાવે છે, છોટાં વા ઘરમંદિરોને 'દેહરાસર' નામથી ડહોલે છે.^૧ અને તેની સંખ્યા ૯૯ નવાણું હોવાનું કહે છે, પહેલા ઢજાનાં ચૈત્યોની પ્રતિમાસંખ્યા ૫૪૯૭ પાંચ હજાર ચારસો ને સતાણુંની જણાવે છે, બીજા પ્રકારનાં જિનમંદિરો-ઘરમંદિરોની કુલ પ્રતિમાસંખ્યા ૨૮૧૮ બે હજાર આઠસો ને અઢસઠ પટલી જણાવે છે.

પજ પ્રસંગે પ્રતિમાઓની નોંધ કરતાં પરિવાહીકાર લલે છે કે પાટણમાં ૧પ્રતિમા વિદુમ-પ્રચાલાની છે, ૨ સી-પની અને ૩૮ અઢત્રીશ રત્નની પ્રતિમાઓ છે, ૪ ચ્યાર ગૌતમ સ્વામીનાં વિંચ છે અને ૪ચ્યાર ચતુર્વિંશતિપટ્ટકો છે.

આટલું વિવેચન કર્યા વાદ પરિવાહીકાર ઢન્ને પ્રકારનાં ચૈત્યોની પ્રતિમાઓની કુલસંખ્યાનો ૮૩૯૪ પ આંકહો જણાવે છે, પળ પૂર્વે જણાવ્યા પ્રમાણે અન્ન પળ સંખ્યાનો સર-ચાલો મલતો નથી, ઢન્ને પ્રકારનાં ચૈત્યોની પ્રતિમાઓનો

૧ બીજા ચૈત્યપરિવાહીકારોપ પળ મ્હોટાં મંદિર વા જિનપ્રા-સાદોને માટે દેહરં' અને છોટાં ઘરમંદિરોને માટે 'દેરાસર' શબ્દ વાપર્યાં છે જુઓ-“દેહરાસર તિહાં દેહરા સરહું” (હર્ષવિજયકૃત પાટણ ચૈત્યપરિવાહી) “ જિનજી પંચાણુને મામ્ને શ્રીજિનચર-પ્રાસાદ હો x x x દેહરાસર શ્રવણે સુખ્યા પંચ સયા સુલકાર હો ” (હર્ષવિં૦પાંચ૦પરિ૦) “ સૂરતમાહે ત્રણ ભૂચરાં દેહરાં દક્ષ શ્રીકાર દોય સય પળતીસ છે દેહરાસર મનોહાર ॥” (લાધા-ચાહકૃત સૂરતચૈત્યપરિવાહી-પ્રાચીન તીર્થમાલાસંગ્રહ ખા૦૧૫૦૬૭)

સરવાલો ૫૪૯૭+૨૮૬૮=૮૩૬૫ આઠ હજાર ત્રણસો ને પાંચ-
 ઠનો થાય છે, અને જો રત્નાદિની પ્રતિમાઓ જુદી ગણીને
 તેની ૪૧ પ સંખ્યા આમાં ઉમેરીય તો સરવાલો ૮૪૦૬ પ
 આવે છે, પણ પરિવાહીકારે આપેલ ટોટલ મળતું નથી, પણ
 કારણ તેમની ગફલત નહિ, પણ તેમની માનસિક અપેક્ષા
 છે. પટલે કે આપેલી છેલ્લી સંખ્યા પૂર્વોક્ત બે સંખ્યાઓનો
 માત્ર સરવાલો જ નહિ પણ તે સંખ્યામાં કેટલીક પરચુરણ
 સંખ્યા વધારીને જણાવેલી સંખ્યા છે, પણ આ અપેક્ષા નિષ-
 ન્ધકારે શબ્દદ્વારા વ્યક્ત કરી નથી.'

પાટણ શહેરની ચૈત્યપરિવાહી પૂરી કરીને તેને લગતી
 જ પાટણની આસપાસનાં મ્હાનાં મ્હોટાં લગભગ ૧૨ ગામડા-
 ઓની ચૈત્યપરિવાહી પણ આ સાથે જોડી દીધી છે.

આ ૧૨ વાર ગામોના ચૈત્યોની સંખ્યા ૨૫ અને પ્રતિમા-
 સંખ્યા ૧૨૦૭ જેટલી થાય છે, આ સંખ્યા પૂર્વોક્ત પાટણની
 પ્રતિમાસંખ્યામાં જોડીને પરિવાહીકારે આ પ્રમાણે સંખ્યા
 જણાવેલી છે-૯૫૯૮નવ હજાર પાંચસો ને અઠાણું. આ સંખ્યામાં
 પણ ૩ ના ફરક આવે છે.

પરિવાહીકારની જણાવેલી પાટણની વિંધસંખ્યાના
 ૮૩૯૪ પ આંકડો અને બહારગામનાં ચૈત્યોની વિંધોની સં-
 ખ્યાનો આંક જે ૧૨૦૭ નો થાય છે; પ બેને ભેગા કરતાં
 ૮૩૯૪+૧૨૦૭=૯૬૦૧ નવ હજાર છ સો ને એક થાય છે, જ્યારે
 પરિવાહીકારે આપેલી સંખ્યા ૯૫૯૮ છે.

પ જ રીતે આપણે પ્રત્યેક મહોલ્લાના ચૈત્યોની પ્રતિમા-

આની સંખ્યા તારવીને તેની જોડ દેતાં જે સંખ્યા આવે છે, તેનો સાથે પરિવાહીકારે જળાવેલી પાટણની પ્રતિમાસંખ્યા મળતી નથી. તેનું કારણ પણ લેખકની સંખ્યાપ્રતિપાદક પદ્ધતિનું અનિશ્ચિતપણું જ હોઈ શકે, થોડો બે ચૈત્યોની પ્રતિમા સંખ્યા પરિવાહીકારે મુદ્દલ જળાવી નથી, તેથી પણ તેમની સંખ્યા આપણી તારવેલી સંખ્યા સાથે નહિ મળતી હોય તો ઘનવા જોગ છે.

પરિવાહીના પરિશિષ્ટરૂપે જળાવેલી ૧૨ ગામોની ચૈત્યપરિવાહીમાં રૂપપુરની ચૈત્યસંખ્યા ધ્યાન સેવનારો છે, તેમાં કુલે ૧૦ જિતમંદિર અને ૩૬૭ જેટલી પ્રતિમા જળાવી છે. રૂપપુર પૂર્વે કેવડું મ્હોટું હોયું જોઈયે તે વાત આ વર્ણન ઉપરથી જણાઈ આવે છે. જે વેલા રૂપપુરની ૫ દશાહતી, તે વચ્ચે ચાણસમામાં માત્ર એક મંદિર અને ૩૪ પ્રતિમાઓ હતી. આજે રૂપપુરમાં માત્ર એક મંદિર ૨૯ પ્રતિમા છે અને શ્રાવકોનાં ૩-૪ ત્રણચાર ઘર છે, ચ્યારે ચાણસમામાં ૮-૧૦ મંદિર જેવડું વિશાલ ચૈત્ય છે, અને અનેક પ્રતિમાઓ છે, જૈનવસતિ પણ ઘણી છે. એમ લાગે છે કે રૂપપુરની વસતિ તૂટવાથી જ ચાણસમાની વિશેષ આવાદી થઈ હશે કાલાન્તરે શહેરનાં ગામ અને ગામનાં શહેર કેવી રીતે બને છે, તેનો આ પ્રત્યક્ષ પૂરાવો છે.

પરિવાહીકારે કોઈ ઠેકાણે ૫ વાતનો ચુલાસો નથી કર્યો કે પોતે જે પ્રતિમાસંખ્યા જળાવે છે તે કેવલ પાષાણમય પ્રતિમાઓની છે કે ધાતુ, પાષાણ અને રત્ન વિગેરે

સર્વ પ્રકારની પ્રતિમાઓની ?, પરંતુ પરિવાહીકારના આ મૌનનો સુલ્લાસો પરિવાહીના પરિશિષ્ટના એક ઉલ્લેખ ઉપરથી સ્વયં થઈ જાય છે — ‘કુમરગિર’ ના બીજા ચૈત્યની સંખ્યા જણાવીને તે “ પીતલ પદ્મિમા ચારસે થલી, છન્નું ઉપરિ મનહરુ ।” આથી એક નવો ઉલ્લેખ કરે છે, યद्यપિ એ ઉલ્લેખનો અર્થ એવો પણ લેઈ શકાય કે ‘ચૈત્યની પ્રતિમા-સંખ્યા ગણાવ્યા બાદ આ પીતલમય પ્રતિમાઓનો સંખ્યા ગણાવવાથી બીજે સર્વ સ્થળે થતાવેલી સામાન્ય પ્રતિમાસંખ્યા પાઘાણની પ્રતિમાઓની જ હોવી જોઈએ, ’ પરંતુ ગ્રન્થકારના અભિપ્રાયનો વિચાર કરતાં આ કલ્પના ટકી શકતી નથી, એ વાત સ્પષ્ટ છે કે ગ્રન્થકારે કોઈ ઠેકાણે પીતલનો કે ધાતુની પ્રતિમાઓનો જુદો ઉલ્લેખ કર્યો નથી, માત્ર આ એક જ સ્થળે કર્યો છે અને તે પણ જુદો, છતાં તે સંખ્યા તેમણે પ્રતિમાઓની કુલ સંખ્યામાં સામેલ કરી છે, જો પાટણનાં ૨૦૦ થસો વેહરાઓની ધાતુમય પ્રતિમાઓને ગણનામાં ન લીધી હોય તો કુમરગિરના એક જ વેહરાની પીતલની પ્રતિમાઓને મેલી ગણવાનું કાંઈ કારણ ન હતું. એ ઉપરથી સુલ્લું સમજાય છે કે પરિવાહીકારે દરેક ચૈત્યની જે પ્રતિમા સંખ્યા વતાવી છે, તેમાં ધાતુની પ્રતિમાઓ પણ સામેલ સમજવાની છે, દરેક ઠેકાણે તેનો જુદો ઉલ્લેખ ન કરવાનું કારણ વિસ્તાર થઈ જવાનો ભય હતો, અને કુમરગિરમાં જુદો ઉલ્લેખ કરવાનું કારણ ધાતુપ્રતિમાઓની બહુલતા વતાવવી એજ હોઈ શકે.

ક્રિયા વાસમાં કેટલાં વૈદરાં અને કેટલી પ્રતિમાઓ છે, તે પ્રત્યેકની તેમ જ સર્વની સંખ્યા પરિવાહીના સારમાં તે તે સ્થળે જણાવી દીધી છે. પટલું છતાં પણ વાસોના નામની સાથે ચૈત્ય અને પ્રતિમાસંખ્યાનું કોષ્ટક આ નીચે આપવામાં આવે છે. પત્તી નીચે સં. ૧૭૨૯ ના વર્ષમાં બનેલી ચૈત્યપરિવાહીમાં જણાવેલ વાસ, ચૈત્ય અને વિંવની સંખ્યાનું કોષ્ટક અને તે પછી વર્તમાન સમયના પાટણના વાસ અને ચૈત્યસંખ્યા જણાવનારું કોષ્ટક આપવામાં આવશે, જે ઉપ-રથી સં. ૧૬૪૮ માં પાટણની શો દશા હતી, ૧૭૨૯ માં તેમાં કેટલો ફેર પડ્યો અને વર્તમાનમાં પાટણના ચૈત્યોની કેટલી સંખ્યા છે-પ સર્વ જાણવાનું ઘણું સુગમ થઈ પડશે.

સં. ૧૬૪૮ માં બનેલી પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાહીને અનુસારે

શ્રીપાટણ-ચૈત્ય-પ્રતિમા-કોષ્ટક ૧

નં०	વાસનામ	વૈ०	પ્ર०	નં०	વાસનામ	વૈ०	પ્ર०
૧	ઢંઢેરવાહો	૧૧	૫૫૬	૭	નાગમઢ	૧	૯
૨	કોકાનો પાહો	૩	૨૬૬	૮	પંચાસર	૫	૧૭
૩	સ્વેતરપાલનો પાહો	૧	૧૬૭	૯	ઝંબી શેરી	૧	૨૩
૪	જગુપારેલનો પાહો	૨	૧૫	૧૦	ઓશવાલ મહોલો	૩	૩૧
૫	પહેલી સ્વારી વાવ	૧	૪	૧૧	પીપલાનો પાહો	૧	૫
૬	બીજી સ્વારી વાવ	૧	૧૩	૧૨	ચિંતામણિનો પાહો	૩	૧૫

નં०	વાસનામ	ચૈ०	પ્ર०	નં०	વાસનામ	ચૈ०	પ્ર०
૧૩	ચરાકોટડી ^૧	૮	૩૮૪	૨૭	સગરકુર્દ	૩	૮૩
૧૪	ગ્રાંગડોઆપાડો	૧	૩૭૫	૨૮	દેવતપુર	૧	૧૦૫
૧૫	મળિહાટ્ટિપાડો ^૨	૨	૧૮	૨૯	મોઢેરનો પાડો	૧	૪
૧૬	માંકા મહેતાનો પાડો	૧	૨૧	૩૦	નારંગાપાડો	૨	૨૭૪
૧૭	કુમારીયાપાડો	૨	૪૨	૩૧	સોનારવાડો	૨	૧૫
૧૮	તંવાલીવાડો	૬	૩૫૨	૩૨	ફોફલીઆવાડો	૧૧	૨૧૫
૧૯	ચેજડાનો પાડો	૧	૯	૩૩	જોગીવાડાં	૩	૬૪
૨૦	ગ્રંથડાવાડો	૧	૯૦	૩૪	મફલીપુર	૧	૧૨
૨૧	ઘડી પોસાલનો પાડો	૫	૭૫	૩૫	માલીવાડો	૧	૨૪
૨૨	સાહનો પાડો	૨	૧૫૭	૩૬	માંડળનો પાડો	૩	૮૯
૨૩	કંસારવાડો	૫	૭૬	૩૭	ગદા વદાનો પાડો	૩	૯૦
૨૪	મલાવૈયનો પાડા	૧	૩	૩૮	મહિનાથનો પાડો	૧	૧૭૬
૨૫	મંસાતવાડો	૧	૩૬	૩૯	ભાળાનો પાડો	૧	૯૮
૨૬	સહાવાડો	૨	૬૯૭	૪૦	સમુદ્રફડીઓ	૧	૧૯
				૪૧	ચોંચાવટીના પાડો	૨	૧૮
				૪૨	બલીયાનો પાડો	૧	૧૧

૧ 'ચરાકોટડી' નો અર્થ 'ચરતગચટવાલાઓની બેઠક' એવો સંભવ છે, કારણ કે ત્યાં ચરતગચટવાલાઓનાં જમ્યો હતો, આજે પણ ત્યાંના રહેવાસીઓમાંના કેટલાક પોતાનાં ચરતગચટીય તરીકે ઓળખાવે છે.

૨ આજે એ વાસ 'મળિયાતી પાડો' કહેવાય છે.

૩ હાલનો 'કુમારીવાડો' નું જ ઘડીપોસાલનો પાડો છે.

નં. વાસનામ	વૈ. પ્ર.	નં. વા.	વૈ. પ્ર.
૪૩ અવતી મહેતાનો પાહો ^૧	૨ ૭	૫૮ દોશીવાહો ^૪	૧ —
૪૪ કુસુંભીયા પાહો	૪ ૬૮	૫૯ શાંતિનાથનો પાહો	૫ ૧૨૮
૪૫ નાકર મોદીનો પાહો	૪ ૧૧૩	૬૦ કટકીઆ વાહો	૨ ૬૧
૪૬ માલુ સંઘવીનું સ્થાન	૩ ૩૩	૬૧ આનાવાહો	૧ ૩૪
૪૭ લટકળનો પાહો	૧ ૧૧	૬૨ સાલવીવાહો- ત્રસેરીઓ	૨ ૧૬૨
૪૮ મંડારીનો પાહો	૧ ૫	૬૩ કુરસીવાહો	૧ ૭૪
૪૯ ભામાનો પાહો	૪ ૧૫૭	૬૪ કદાઆવાહો	૨ ૧૧
૫૦ લીંબડીનો પાહો	૩ ૪૨	૬૫ કલહારવાહો	૧ ૫૫
૫૧ કરણશાહનો પાહો ^૨	૧ ૨૮૦	૬૬ વળાયગવાહો	૧ ૭૦
૫૨ વાંમણવાહો	૮ ૮૩	૬૭ ધાંધુલી પાહો	૧ ૭૧
૫૩ સ્વેતલવસહી ^૩	૧ ૨૪૭	૬૮ ઝંઘો પાહો	૧ ૩
૫૪ લટકળનો પાહો	૫ ૨૦૦	૬૯ મગાગવાહો	૧ ૯
૫૫ કુંપાદોશીનો પાહો ^૨	૩૦	૭૦ પુત્તાગવાહો	૧ ૧૦
૫૬ વીસાવાહો	૫ ૧૦૧	૭૧ ગોલ્હવાહ	૩ ૧૨૫
૫૭ સરહીઆવાહો	૧ ૨૩	૭૨ ધોલી પરબ	૪ ૧૨૨
		૭૩ મોદડનો પાહો	૪ ૨૩૧
		૭૪ નાયાશાહનો પાહો	૬ ૩૬૧
		૭૫ મહેતાનો પાહો	૨ ૨૩

૧ આ વાસના બે વૈત્યોમાના પુકની પ્રતિમા સંખ્યા જણાવી નથી.

૨ હાલમાં પુ વાસ ' કનાશાનો પાહો ' કહેવાય છે.

૩ આજ કાલ પુ સ્થાન 'સ્વેતરવસહી' પુ નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

૪ અહિંના શાંતિનાથના દેહરામાં કેટલી પ્રતિમા હતી તે જણાવ્યું નથી.

પરિશિષ્ટ.

નં०	વા०	ચૈ०	પ્ર०	નં०	વા०	ચૈ०	પ્ર०
૧	ઘાઢીપુર ^૧	૧	૨	૭	નઘો નગીનો ^૧	૨	૧૨૦
૨	દોલતપુર ^૧	૧	૧	૮	કતપુરા ^૪	૨	૮
૩	કુમરનિર ^૧	૨	૫૮૫	૯	રૂપપુર ^૫	૧૦	૩૬૭
૪	ઘાવહી ^૨	૧	૧૮	૧૦	ચાણસમા ^૫	૧	૩૪
૫	ઘડલી ^૩	૨	૪૧	૧૧	કંઘોઈ ^૬	૧	૨૧
૬	નગીનો ^૧	૧	૭	૧૨	મુંજપુર	૧	૩

૧ નંબર ૧, ૨, ૩, ૬, ૭ એ ગામોનો હાલ પાટગની નજી-
કમાં પતાં નથી.

૨ પાટગથી દક્ષિણમાં ૩ ગાડને છેડે ઘાવહી છે, હાલમાં ત્યાં
ઢેહરું નથી.

૩ પાટગથી પશ્ચિમે ત્રણ કોશને છેડે ઘડલી ગામ છે.

૪ પાટગથી દક્ષિણમાં ૨ કોશ છેડે રૂપપુર પાસે કતપુરા
આવેલ છે.

૫ રૂપપુર અને ચાણસમા પાટગથી દક્ષિણ પૂર્વે ૬, ૭ કોશ
ઉપર છે.

૬ કંઘોઈ ૨ બે છે, ૧ હી સોલંકીની કંઘોઈ પૂર્વે દક્ષિણમાં
૨ જી કાકરેવીની કંઘોઈ પશ્ચિમ દક્ષિણના ચૂગા તરફ ૬ ગાડ
ઉપર છે.

સંવત્ ૧૭૨૯ ના વર્ષમાં રચાયેલી ચૈત્યપરિવાહીના અનુસારે
શ્રીપાટળ-ચૈત્યપ્રતિમા-કોષ્ટક ૨.

નં०	થાં	ચૈ०	પ્ર०	નં०	થાં	ચૈ०	પ્ર०
૧	પંચાસર	૫	૧૮૦	૧૯	સગર કૂર્ચ	૧	૩૫
૨	ઉંચી શેરી	૧	૫૧	૨૦	ઘલિયારવાહો	૧	૭
૩	પીપલાનો પાહો	૨	૧૧૪	૨૧	જોગીવાહો	૨	૯૫
૪	ચિંતામણિપાહો	૨	૨૯૨	૨૨	મહિનાથનો પાહો	૨	૩૧૮
૫	મગાલકોટડી	૧	૩	૨૩	લલ્લીયારવાહો	૩	૪૪૭
૬	ઘરાણોટડી	૫	૩૦૮	૨૪	ન્યાયશેઠનો પાહો	૧	૬૮
૭	ગ્રાંગડીઆવાહો	૧	૪૦૪	૨૫	ચોલાવટીનાંપાહો	૧	૪૭
૮	કંસારવાહો	૨	૧૦૧	૨૬	ઘલીયા પાહો	૧	૧૫૧
૯	સાહનો પાહો	૧	૨૮૨	૨૭	અઘજી મહે-		
૧૦	ઘડીપોસાલનો				તાનો પાહો	૨	૪૯
	પાહો	૩	૬૩૮	૨૮	કસુબિયાવાહો	૨	૮૪
૧૧	ત્રમેઢાવાહો	૧	૫૭૧	૨૯	વાયુદેવનો પાહો	૧	૧૦૧
૧૨	તંજોલીવાહો	૧	૧૩૦	૩૦	ચાચરીયો	૧	૩૦૯
૧૩	કુંભારીયાવાહો	૧	૮૨	૩૧	પદ્માપારેશની		
૧૪	માંકા મહેતાનો				પોલ	૧	૩૨
	પાહો	૧	૧૬	૩૨	સોનારવાહો	૧	૪૭
૧૫	મળીયાહો	૧	૪૧	૩૩	શેજડાનો પાહો	૧	૧૩૮
૧૬	પલાલી (વાહો ?)	૧	૩૧	૩૪	ફોફડીયાવાહો	૩	૪૬૮
૧૭	સાવાહો	૨	૬૦૪	૩૫	જાજુરીનો પાહો	૧	૧૫૮
૧૮	મેંસાતવાહો	૧	૬૭	૩૬	માવાનો પાહો	૧	૪૦૧

નં०	વાં	વૈ०	પ્ર०	વૈ०	વાં	વૈ०	પ્ર०
૩૭	લીંબડીનો પાઠો	૧	૩૦૭	૬૦	જગુપારેલનો પાઠો	૧	૩૪
૩૮	કરણસાહનો પાઠો	૩	૧૫૩	૫૧	કિયાવહોરાનો પાઠો	૧	૨૬
૩૯	સંઘવીપોલ	૧	૧૩૩	૫૨	ક્ષેત્રપાલનો પાઠો	૧	૨૯૧
૪૦	ચેતલસહી	૨	૩૭૯	૫૩	કોકાનો પાઠો	૨	૩૯૬
૪૧	અંજુવસાપાઠો	૧	૭૭	૫૪	ઢંઢેરવાઠો	૩	૨૭૩
૪૨	કુંપાદોશીનો પાઠો	૧	૧૬	૫૫	મહેતાનો પાઠો	૨	૩૬૫
૪૩	વસાવાઠો	૧	૨૨૮	૫૬	ચલારનો પાઠો	૨	—
૪૪	દોસીવાઠો	૧	૯૧	૫૭	ગોદડનો પાઠો	૧	૯૬
૪૫	આંવાદોસીનો પાઠો	૧	૧૬	૫૮	ત્રસેરીઓ	૨	૫૧૯
૪૬	પંચોઢી	૧	૧૨૦	૫૯	કલારવાઠો	૧	૫૩
૪૭	ઘીયાપાઠો	૨	૧૩૬	૬૦	દનાયગવાઠો	૧	૧૫૪
૪૮	કટકીઓ	૧	૧૦૭	૬૧	ધોધોલ	૨	૨૬૪
૪૯	ધોલોપરવ	૧	૪૬	૬૨	ચારી ચાવ	૧	૧૩

આ બીજી ચૈત્યપરિવાડોના લેખક હર્ષવિજયે પાટણનાં કુલ છોટાં મહોટાં ચૈત્યો અને તેમાંની પ્રતિમાઓની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે જણાવી છે—

“જિનજી પંવાગુનદ માણને શ્રીજિનવર પ્રાસાદ હો ।
 જિનજીભાવ ધી મસ્તકે વંદીય મુકી મન વિલવાદ હો॥જિં॥
 જિનજી જિનશિવની સંખ્યા સુણો માણને તેર હજાર હો ।
 જિનજી પાંચલે વહોતર વંદીય સુલ સંપત્તિ દાતાર હો ॥
 જિનજી વેહરાસર શ્રવણે સુણયા પંચસયા સુલકાર હો ।
 જિનજી તિહાં પ્રતિમા રલીયામણી માણને તેર હજાર હો॥ ”

ઉપર જણાવેલાં ૧૫ જિનમંદિરો નામ ઠામની સાથે પરિવાહીમાં જણાવી લીધાં છે, બીજાં ઘરમંદિરો જેને ઘણા સરા પરિવાહીકારો 'દેહરાસર' એ નામથી ઓળખાવે છે તેની સંખ્યા ૫૦૦ પાંચસોની જણાવી ને તેમાં ૧૩૦૦૦ તેર હજાર પ્રતિમાઓ હોવાનું જણાવે છે. પ્રથમ ૧૩૫૭૩ એ સંખ્યા પણ જણાવેલી છે. પરિવાહીકારના કહેવાનો આશય પવો હોય કે 'પાટણમાં ૧૫ મ્હોટાં અને ૫૦૦ મ્હાનાં જિનમંદિરો હતાં અને તેમાં અનુક્રમે ૧૩૫૭૩ અને ૧૩૦૦૦ પ્રતિમાઓ હતી.' પરંતુ આથી અર્થ કરવા જતાં વિચાર એ આવે છે કે સં. ૧૬૪૮ માં પાટણમાં મ્હાનાં મ્હોટાં ૨૦૦ મંદિરો અને ૮૩૬૫ પ્રતિમાઓ હતી તેના સ્થાનમાં સં. ૧૭૨૯ માં ૫૯૫ મંદિરો અને ૨૬૫૭૩ પ્રતિમાઓનું હોવું મન કબૂલ કરતુ નથી, ૮૦ વર્ષમાં ઉપર પ્રમાણે વધારો થવો શક્ય હોય તેમ લાગતું નથી, કદાચ એમ હોઈ શકે કે પ્રથમની જ ૧૩૫૭૩ એ સંખ્યા બીજી વેળા સામાન્યપણે તેર હજાર તરીકે લક્ષી હોય અને દેહરાસરની ૫૦૦ એ સંખ્યા પૂર્વે જણાવેલ ૧૫ પંત્યો અને ઘરમંદિરો સર્વ મેલાં ગણીને જણાવી હોય તો બનવા ઝોગ છે, અને તેમ જ હોવું જોઈએ, કારણકે પરિવાહીકારે પોતે પણ સર્વ ઘરમંદિરો ગણ્યાં નથી પણ તેમણે 'અવળે સુણ્યાં' છે, મતલબ કે ઘરમંદિરોની સંખ્યા ચોક્કસ નથી, છતાં પટલું તો નક્કી છે કે ૧૬૪૮ પછી પાટણમાં ઘરમંદિરો અને પ્રતિમાઓનો ખાસો મહો વધારી થયો હતો.

સં. ૧૭૨૯ થી માંડીને સં. ૧૯૬૭ ના વર્ષવર્ધન પાટણ-

ની સ્થિતિ કેટલી હદે નબળી પડી અને દેહરાંની સ્થાસ કરીને ઘરદેહરાસરોની સંખ્યા કેટલી વધી ઓછી થઈ ગઈ તેનો ચ્યાલ આ નીચેના કોષ્ટક ઉપરથી આવી જશે.

સં. ૧૯૬૭ માં પ્રગટ થયેલી પાટણનાં જિનમંદિરોની મંદિરાવલી^૧ પ્રમાણે પાટણ-ચૈત્યસંખ્યા કોષ્ટક ૩.

નં०	વા०	પ્ર०	નં०	વા०	પ્ર०
૧	પંચાસર	૧૩	૧૫	તરસેરીઆનાં પાઠો	૪
૨	કોટાવાલાની ધર્મશાલા	૧	૧૬	કટકીયાવાડો	૧
૩	કોકાનો પાઠો	૨	૧૭	ધીયાનો પાઠો	૨
૪	સ્વેતરપાલનો પાઠો	૧	૧૮	વાગોલનો પાઠો	૧
૫	પઢીગુંદીના પાઠો	૧	૧૯	પંચોટીનો પાઠો	૧
૬	ઢંઢેરવાડો	૩	૨૦	ઘસાવાડો	૨
૭	મારફતિયા મહેતાનો પાઠો	૨	૨૧	અવુલસાનો પાઠો	૧
૮	ઘસારનો પાઠો	૨	૨૨	સ્વેતરઘસીનો પાઠો	૭
૯	ગોદડનો પાઠો	૪	૨૩	બ્રાહ્મણવાડો	૧
૧૦	મહાલક્ષ્મીનો પાઠો	૨	૨૪	કનાસાનો પાઠો	૪
૧૧	ગોલવાહની શેરી	૨	૨૫	લીંઘડીનો પાઠો	૧
૧૨	નારણજીનો પાઠો	૧	૨૬	મામાનો પાઠો	૧
૧૩	ધાંધલ	૧	૨૭	જાજુરીનો પાઠો	૧
૧૪	કલાવવાડો	૧	૨૮	વાસુપૂજ્યની જાડકી	૧
			૨૯	સંઘધીનો પાઠો	૨

૧ આ 'મંદિરાવલી' શ્રી પાટણ જૈનશ્વેતાચાર્ય સંઘાલુની મરમરા કરનારી કમીટી તરફથી બહાર પાડવામાં આવી છે. ;

નં०	વા०	પ્ર०	નં०	વા०	પ્ર०
૩૦	કસુંબીયાવાડો	૧	૪૩	કુંભારીયાપાડો	૨
૩૧	અબજી મહેતાનો પાડો	૧	૪૪	તંબોલીવાડો	૨
૩૨	બલીયા પાડો	૧	૪૫	કપુરમહેતાનો પાડો	૨
૩૩	ચોંલાવટોઆનો પાડો	૩	૪૬	ઘેજઢાનો પાડો	૧
૩૪	કેશુશંટનો પાડો	૧	૪૭	તરમેઢાવાડો	૧
૩૫	નિશાલનો પાડો	૧	૪૮	મેંસાતવાડો	૩
૩૬	લક્ષીયારવાડો	૨	૪૯	શાહવાડો	૨
૩૭	મલ્યાતનો પાડો	૨	૫૦	સાનો પાડો	૨
૩૮	જોંગીવાડો	૧	૫૧	ઘડીપાંસાલનો પાડો	૬
૩૯	ફોફલીઆવાડો	૬	૫૨	ટાંગડીઆવાડો	૧૦
૪૦	સોનીવાડો	૧	૫૩	ઘરાણાંટડીનો પાડો	૩
૪૧	મળીઆની પાડો	૩	૫૪	અષ્ટાપદજીની ઘડકી	૪
૪૨	ડંક મહેતાનો પાડો	૨			

ઉપરના કાંટક ઉપરથી જણાશે કે વર્તમાન સમયમાં પાટણના ૫૪ ચોપન વાસોમાં કુલ ૧૨૯ ની સંખ્યામાં જૈન-મંદિરો વિદ્યમાન છે. જેમાં મુખ્ય મંદિરો શ્રી દેહરાઓની સંખ્યા ૮૫ પંચાશીની છે અને બાકીનાં ૪૪ આશ્રિત ચૈત્યો શ્રી દેહરાસરો છે કે જેમાં ઘણે ભાગે ઘરમંદિરોનાં પણ સમાવેશ થઈ જાય છે, આ ઉપરથી ઘરદેહરાસરો કેટલાં ઘણાં ઉઠી ગયાં છે તેનાં સ્થાલ આથી જશે.

આ ઘટાડાનાં ત્રણ કારણો મानी શકાય. ૧ જૈનસમાજ-માં ધર્મશ્રદ્ધા અને દેવપૂજા-ભક્તિનું કમી થવું, ૨-શ્રાવકોની

વસતિનો ઘટાડો, ૩-પ્રાચીનો વિશેષે કરીને પરવેશોમાં રહેવું.

ઉપર જણાવેલાં સં. ૧૬૪૮, સં. ૧૭૨૯ અને સં. ૧૯૬૭ની સાલમાં વિદ્યમાન ચૈત્યોની સંખ્યાનાં ત્રણે કોણેકો ઉપરથી પાટણની વડતી પડતીનાં અનુમાનો થઈ શકશે.

યથાપિ આજે પણ પાટણ એક ભવ્ય શહેર ગણાય છે, હજારોની સંખ્યામાં અસ્તિત્વ ધરાવતા પ્રાચીન ગ્રંથોના સંગ્રહો-મંદારોના વર્ણન નિમિત્તે અનેક ભારતીય અને યુરોપીય વિદ્વાનોનું ધ્યાન પાટણ પોતાની તરફ સેંચી રહ્યું છે, શ્રીમંત અને ધર્મનિષ્ઠ જૈનધર્મી મનુષ્યોની લગભગ ૫-૬ હજાર જેવડી મ્હાંટી સંખ્યાથી પાટણ હજી પણ પોતાનું “ જૈનધર્મની રાજધાની ” એ પ્રાચીન માનદંતુ નામ કેટલેક અંશે નિભાવી રહ્યું છે, યટલું છતાં પણ પાટણની તે પ્રાચીન શ્રેષ્ઠતા, પ્રાચીનભવ્યતા, પ્રાચીન સમૃદ્ધિ આજના પાટણમાં રહી નથી, તે શ્રેષ્ઠતાઓ આજે તેનો પ્રાચીન સ્મૃતિમાં જ નજરે પડે છે; કૃતિમાં નહિ.

ઉપરના સંક્ષિપ્ત વિવેચનથી પ્રસ્તુત પરિવાહીની ઐતિહાસિક ઉપયોગિતા વાંચકગણના ધ્યાનમાં આવ્યા વગર રહેશે નહિ.

આ પ્રસ્તુત પરિવાહીનો શબ્દાનુવાદ ન કરતાં તેનો સારાંશમાત્ર તારવીને શરૂઆતમાં આપી દીધો છે કે જે ઉપરથી પરિવાહીની સર્વ જ્ઞાતવ્ય વાતો જાણી શકાશે, અને આશા છે કે એક વાર એ ‘સાર’ વાંચ્યા પછી પરિવાહી વાંચનારને તેમાં ન સમજાય તેવી કંઈ પણ વાચત જણાશે નહિ.

આ પ્રસ્તુત ચેત્યપરિવાહી તેના લેખકે કુલ ૨૩ હાલો, પક ચૌપાઈ અને ૨૦૪ ગાથાઓમાં પૂરી કરી છે.

જે પ્રતિ ઉપરથી પત્ની પ્રેસ-કૉપી કરવામાં આવી છે, તે મૂલ પ્રતિ સં. ૧૬૪૮ ના પોષ વર્ષ ૧ ના દિવસે લખેલ છે. પટલે કે રચાયા બાદ માત્ર ત્રણ મહિનાની અંદર જ લખેલ હોઈ પરિવાહી પોતાના મૂલ રૂપમાં જલકાઈ રહી છે. પ્રાચીન ગૂર્જર સાહિત્યના સમાલોચકોને તેનું સ્વરૂપ જણાઈ આવે પટલા માટે તેમાં કંઈ પણ ભાષાકેર ન કરતાં તેને પોતાના મૂલ સ્વરૂપમાં જ કાયમ રાખી પ્રકટ કરવા ઉચિત ધાર્યું છે.

કદરદાન ધાવકગણ પઠન-પાઠન દ્વારા આ ચેત્યપરિવાહીથી લાભ હાંમિલ કરી લેખક અને પ્રકાશકના ઉદ્દેશને સફલ કરી પત્ની શુભાકાંક્ષા માથે ચિરમીષ છીપ.

—મુનિ કલ્યાણવિજય.

પ્રસ્તુત પાટળ ચૈત્યપરિપાટીનો સાર.

(ચોપાઈ)

૧ ઢંદેરવાડો—^૧

તે સપ્તયમાં ઢંદેરવાડામાં ત્રણ મ્હોટાં અને આઠ ઘર
દેરાસર મલી કુલ ૧૧ અગ્યાર દેહરાં હતાં, મ્હોટાં ૩ દેહરાઓમાં
૧ સામલા પાર્શ્વનાથનું, ૨ મહાવીરનું અને ૩ પાર્શ્વનાથનું.
આઠ ઘરમંદિરોમાં—૧ ગોવાલ જ્ઞવેરીનું, ૨ પન્નાદોસીનું,
૩ રાયમલનું, ૪ શા. ધનાજીનું, ૫ મેલા વીસાનું, ૬ વીસા-
મીમાનું, ૭ રાજુ દોસીનું અને ૮ રતન સંઘવીનું.^૨

ઢંદેરવાડાનાં આ સર્વ દેહરાંની સર્વ મલી ૫૫૬ પાંચ
સો છપ્પન્ન જિનપ્રતિમાઓ હતી.

ઢંદેરવાડાથી આપળો આ સંઘ કોકાના પાડા ભળી
જાય છે.

૧ પાટળ ચૈત્યપરિષાડીના કર્તા આચાર્ય શ્રીલલિત-
પ્રભસૂરિ પૂનમિયાગચ્છના હોઈ પોતાના ઉપાશ્રયવાલા વાસ-
ઢંદેરવાડાથી ચૈત્યપરિષાડી યાત્રા શરૂ કરે છે.

૨ આ ઘરમંદિરો મૂલનાયકના નામથી ન જાણાવતાં
તેના કરાવનાર ગૃહસ્થના નામથી જ જાણાવ્યાં છે, આગે પણ
કેટલેક ઠેકાણે આ પ્રમાણે જ સમજવાનું છે.

(ઢાલ ૧ લી)

૨ કોકાનો પાડો—^૧

ત્યાં પ્રથમ કીકા પારેશ્વને દેહરે ઋષભદેવ વિગેરેને વાં-
 દીને કોકાપાર્શ્વનાથને મેટે છે, અને ત્યાર પછી શ્રીવંત
 દોસીને ઘરે વાસુપૂજ્ય સ્વામીને વાંદે છે, કોકાના પાડાનાં
 ઉપર્યુક્ત ૩ દેહરાસરોમાં $૫+૧૩૯+૬૨=૨૬૬$ વસો છાસઠ
 પ્રતિમાઓ જુહારી સંઘ સ્વેતરપાલને પાડે ગયો.

૩ સ્વેતરપાલનો પાડો—

આ પાડામાં એકજ દેહરું હતું જેમાં ભગવાન્ શાંતિલ-
 નાથની પ્રતિમા ૧૬૭ એકસોને સડસઠ જિનવિંવની માથે
 વિરાજમાન હતી; તેને વાંદીને સંઘ જગુપારેશ્વને પાડે ગયો.

૪ જગુપારેશ્વનો પાડો—

આ વાસમાં ભગવાન્ નેમિનાથનું અને શાંતિનાથનું એમ
 બે દેહરાં હતાં, પ્રથમમાં નેમિનાથજી વિગેરે ૩ પ્રતિમાઓ હતી;
 જ્યારે બીજામાં—કે જે જયવંત શેઠના દેહરા તરીકે પ્રસિદ્ધ
 હતું તેમાં—શાંતિનાથ અને બીજી અગ્યાર મલી કુલ ૧૨ પ્રતિ-

૧ પરિવાહીના કર્તાણ પાડાનું નામ લેશ્યું નથી, હતાં
 ‘કોકાપાર્શ્વનાથ’ ઉપરથી અમોષ આ વાસને ‘કોકાનો પાડો’
 કહીને ઓલલાવ્યો છે. —લેસક.

માઓ હતી, તે વાંદીને સંઘ સ્વારીવાવ ઉપર ગયો.

૫ પહેલી સ્વારી વાવ—

પહેલી સ્વારીવાવે ઋષભદેવને દેહરે ૪ પ્રતિમાઓનાં દર્શન કરી સંઘ બીજી સ્વારીવાવે ગયો.

૬ બીજી સ્વારીવાવ—

ત્યાં જઈ મહાવીર પ્રભુને મેટયા, અહીં ૧૩ તેર જિન-પ્રતિમા અને બે ગૌતમ સ્વામિનાં વિંચ હતાં, ૫ સર્વને વાંદી સંઘ નાગમદે આવ્યો.

(ઢાલ ૨ જો)

૭ નાગમદ—

ઝ્યાં મગવાનું નેમિનાથનું દેહરું અને ૯ નવ જિનપ્રતિ-માઓ હતી તેને વંદન કર્યું અને ત્યારવાદ સંઘ પંચાસરાના પાઠામાં ગયો

૮ પંચાસરાનો પાઠો--

પંચાસરાના પાઠામાં આ વચ્ચે કુલ ૫ પાંચ જિનમંદિર હતાં. ૧ મહાવીરનું ૨ વાસુપૂજ્યનું ૩ પંચાસરા પાર્શ્વનાથનું ૪ ઋષભદેવનું અને ૫ નવચરાનું પાર્શ્વનાથનું. આ પાંચે દેહરાસરોમાં સર્વ મલી $૯+૨૭+૮+૧૦(?)$ ૪૩=૯૭ સત્તાણું વા તેથી પણ અધિક પ્રતિમાઓ હતી. પંચાસરથી સંઘ ઝંચી શેરી મળી ગયો.

૧ ડંચી શેરી—

ડંચી શેરીમાં શાંતિનાથનું દેહરું હતું જે ‘અણશા-
લીનું દેહરું’ એ નામથી પ્રસિદ્ધ હતું, ત્યાં કુલ ૨૩ જિન-
પ્રતિમાઓ હતો. અહીંથી આગે સંઘ ઓશાલાલના મહોલ્લામાં
ગયો.

૧૦ ઓશાલાલ મહોલ્લો—

ઓશાલાલીના મહોલ્લામાં ૩ ત્રણ દેહરાં હતાં, ૧ શાંતિ-
નાથનું, ૨ ખોલહીયા ચન્દ્રપ્રભનું અને ૩ આવકા પાર્શ્વ-
નાથનું. આ ત્રણે જિનમંદિરોમાં સર્વ મલી પ્રતિમાઓ ૭+૧+
૨૩=૩૧ એકત્રીશ હતી. એ પછી સંઘ પીપલાને પાડે ગયો.

(ઢાક ૩ જી)

૧૧ પીપલાનો પાડો—

અહિં શાંતિનાથનું દેહરું હતું અને શાંતિનાથ ઉપરાંત
ત્રીજી ચ્યાર પ્રતિમાઓ હતી, તેને વાંદી સંઘ ચિંતામણિને
પાડે ગયો.

૧૨ ચિંતામણિનો પાડો—

અગ્ર શા. વહુને દેહરે અજિતનાથ વિગેરે સાત જિન-
પ્રતિમાઓને વાંદી સંઘ શાંતિનાથને દેહરે યદ્દ ચિંતામણિ
પાર્શ્વનાથને દેહરે ગયો, ચિન્તામણિના પાડામાં કુલ ૩

દેહરાં અને ૭+૨૧+૬૭=૯૫ પંચાણું પ્રતિમાઓ હતી, અહીંથી સંઘ સ્વરાસ્થોટહીમાં આવ્યો.

૧૩ સ્વરાસ્થોટહી—

અંત્રે અનેક જિનમંદિરો અને પ્રતિમાઓ હતી. ૧ આસધીર ઠાકરને દેહરે ચન્દ્રપ્રભ અને વીજી બે પ્રતિમા. ૨ સદય વછ ઠાકરને દેહરે પાર્શ્વનાથ અને વીજી બે પ્રતિમા. ૩ અષ્ટાપદાવતાર નામનું દેહરું (આમાંની વિંબસંખ્યા જાણવી નથી, પ્રાય ૨૪ વિંબ હશે) અને ૪ ચન્દ્રપ્રભનું દેહરું—જ્યાં ઓગણસાઠ જિનપ્રતિમાઓ હતી, જેમાં એક રત્નમયી હતી. ૫ ગ્વરતરગચ્છની નિશ્રાવાલું શાંતિનાથનું વાવન જિનાલયવાલું (વિધિચૈત્ય) અને ૬ ઋષભદેવનું દેહરું, આ બન્ને દેહરાંની મઠી ૨૭૨ વસો બહોંતેર પ્રતિમાઓ હતી, અને તીર્થકરોનાં માતા-પિતાની મૂર્તિઓ પણ અંત્રે હતી. ૭ સોની તેજપાલનું પાર્શ્વનાથવાલું ઘરમંદિર અને ૮ ટાકર સોનીનું સુમતિનાથનું ઘરમંદિર આ બેમાં અનુક્રમે ૨૯+૪ પ્રતિમાઓ હતી. આ પ્રમાણે સ્વરાસ્થોટહીમાં કુલ ૮ મંદિર અને ૩+૩+૨૪+૫૯+૨૭૨+૨૯+૪=૩૮૪ ત્રણસો ચોરાશી પ્રતિમાઓ હતી. એ સર્વને જુહારી આપણા યાત્રિકો ત્રાંગહી-આપાદે આવ્યા.

(ढाल ४ थी)

१४ त्रांगडीआपाडो—

आ पाढामां ऋषभदेवनुं एक म्होटुं देहरुं हतुं, जेमां ३७५ त्रणसो पंचोत्तेर प्रतिमाओ विराजमान हती. अहींथी संघ मणिहट्टि पाडे आव्यो.

१५ मणिहट्टि पाडो—

आ पाढामां बे जिनमंदिरो हतां १ महावीरनुं अने २ देवदत्तनुं. आ बन्नेमां प्रतिमाओ अनुक्रमे ५+१३ हती. मणि-याती पाढामांथी संघ मांका महेताने पाडे गयो.

१६ मांका महेतानो पाडो—

ज्यां भगवान् शांतिनाथनुं एक देहरुं हतुं, अने मूलनायक सिवाय बीस प्रतिमाओ त्यां विराजमान हती, अहीं बंदन करी संघ कुंभारोये पाडे प्होच्यो.

१७ कुंभारीया पाडो—

अत्र २ बे देहरां हतां, १ अमीचंद सोनीनुं अने २ वल्ल जवेरीनुं. पहेलामां मूलनायक शांतिनाथ उपरांत १७ सत्तर जिनप्रतिमाओ हती, बीजामां चोवीस तीर्थकरोनी प्रतिमाओ हती तेने वांदीने आपणो यात्रालु संघ तंबोलीबाडे गयो.

(ઢાલ ૫ થી)

૧૮ તંબોલી વાઢો—

અહિં કુલ ૬ દેહરાં હતાં. જેમાં ૧ સુપાર્શ્વનાથનું હતું
જ્યાં ૭૩ જિનર્થિ હતાં, ૨ બીજા મંદિરમાં ૭ થિંબ હતાં,
૩ રૂપા વહોરાનું આદિનાથનું, ૪ મેઘા પારેશનું ચન્દ્રપ્રભનું,
૫ ઘૂસીનું, ૬ શા. સીરાજનું સંભવનાથનું. છેલ્લાં ૪ દેહરાઓમાં
જિનર્થિ અનુક્રમે ૧૦+૫+૨+૨૫૫ હતાં. સર્વ મંદિરોની
પ્રતિમાસંખ્યા ૭૩+૭+૧૦+૫+૨+૨૫૫=ત્રણસો વાવન હતી.
તંબોલી વાઢાથી સંઘ સ્વેજઢાને પાઢે ગયો.

૧૯ સ્વેજઢાનો પાઢો—

જ્યાં ' સારંગનું દેહરું ' કરીને ઇક જિનમંદિર હતું, તેમાં
નવ પ્રતિમાઓ હતી તેને જુહારી સંઘ ગ્રંથઢાવાઢે ગયો.

૨૦ ગ્રંથઢા વાઢો—

ગ્રંથઢા (તરમેઢા) વાઢામાં જઈ શાંતિનાથને વાંચા,
અત્રેનું દેહરું ઘણું રમણીય હોઈ ૧૯ નવાણુ જિનર્થિઓથી
અલંકૃત હતું, ત્યાંથી ઢર્શન કરી સંઘ વઢી પોસાલના પા-
ઢામાં આવ્યો.

૨૧ વઢીપોસાલનો પાઢો—

અ) પાઢામાં કુલ ૫ મંદિરો અને ૩૪+૮+૬+૧૪+૧૩

૨૭૫ પ્રતિમાઓ હતી. દેહરાઓમાં ૧ સોમા શેઠનું ઋષભ-
 દેવનું, ૨ ઝુજવલ શેઠનું શ્રીશ્રિયાંસનાથનું, ૩ વાહીપુરમંડન
 પાર્શ્વનાથનું, ૪ સહસા પારેશનું શ્રીપાર્શ્વનાથનું અને ઋષભ-
 દેવનું. આ પાંચે દેહરાં જુહારી સંઘ શાહને પાઠે ગયો.

(ઢાલ ૬ થી)

૨૨ શાહનો પાઠો--

શાહના પાઠામાં ૨ દેહરાં હતાં. ૧ આદીશ્વરનું અને ૨
 રાયસિંઘને ઘરે શાંતિનાથનું. પ્રથમમાં ૮૭ સત્યાશ્ચી પ્રતિ-
 માઓ હતી, ડ્યારે બીજામાં ૭૦ હતી. ૫ પછી સંઘ કંસાર
 પાઠે ગયો.

૨૩ કંસારવાડો--

અત્ર ૧ દેહરું શ્રીતલનાથનું આવ્યું, ડ્યાં ૧૨ જિનપ્રતિ-
 માઓ હતી. ૨ શાંતિનાથના દેહરામાં ૨૨ પ્રતિમાઓ વાંદી
 ૩ શા. ચાંપાને દેહરે જહ ૧૬ સોલ પ્રતિમાઓ વાંદી ત્યાંથી
 ૪ ચોથા શાહને ઘરે બે રત્નમયી પ્રતિમાઓનાં દર્શન
 કરી ૫ પાર્શ્વનાથને દેહરે ચોવીસ જિનપ્રતિમાઓને નમન કર્યું,
 આ રીતે કંસારવાડામાં કુલ ૫ મંદિર અને ૧૨+૨૨+૧૬+
 ૨+૨૪=૭૬ જિનપ્રતિમાઓ વાંદી સંઘ મલાબૈચને પાઠે ગયો.
 ૨૪ મલાબૈચનો પાઠો--

જ્યાં ચન્દ્રપ્રભનું દેહરું અને બે ત્રણ પ્રતિમા હતી. વૈદ્યના પાઠાથી યાત્રાલુ સંઘ મેંસાતવાડે પહોંચ્યો.

૨૫ મેંસાતવાડો—

(અત્ર શાંતિનાથ આદિ ૩૬ છત્રીસ જિનમૂર્તિઓ હતી,)
 એક ગૌતમગણધરની પ્રતિમા પણ વિરાજમાન હતી. મેંસાત-
 વાઢાથી સંઘ સહાવાડે આવ્યો.

(ઢાલ ૭ મી)

૨૬ સહાવાડો—

જ્યાં સુપાર્શ્વનાથ અને પાર્શ્વનાથનાં બે દેહરાં જુહાર્યો,
 અહીં ૮૫+૬૧૨=૬૯૭ છસો સત્તાણું પ્રતિમાઓ હતી. હવે
 સંઘ સગરકુઈ આવ્યો.

૨૭ સગરકુઈ—

અત્રે ત્રણ દેહરાં હતાં—૧ પાર્શ્વનાથનું ૨ પુંજાશેઠને ઘરે
 ઋષભદેવનું અને ૩ જયચંદ શેઠવાલું શાંતિનાથનું, આ મંદિ-
 રોમાં ૨૦+૩૦+૩૩=૮૩ પ્રતિમાઓ હતી તેને વાંદી સંઘ
 હેબતપુરે ગયો.

૨૮ હેબતપુર—

જ્યાં ૧૦૫ એકસો પાંચ જિનચિંહ વાંદી સંઘ મોઢેરના
 પાઠા મળી ગયો.

૨૯ મોઢેરના પાઢો--

મોઢેરના પાઢામાં ૪ ચ્યાર પ્રતિમાઓ વાંદી આપણો આ
ખાલિક સંઘ નારંગે પાઢે આવ્યો.

(ઢાલ ૮ મી)

૩૦ નારંગાપાઢો--

આ પાઢામાં નારંગા પાર્શ્વનાથનું અને ' શોભીનું ' એમ બે
મંદિરો હતાં, બેનેની મલી ૪૨+૨૩૦=૨૭૨ પ્રતિમાઓ હતી,
તેને વાંદી સંઘ સોનારવાઢે થડ ફોફલીઆવાઢે ગયો.

૩૧ સોનારવાઢો—

સોનારવાઢામાં બે ઢેહરાં હતાં-૧ શાંતિનાથનું અને ૨
મહાવીરનું. બન્નેમાં પ્રતિમા ૧૪+૧=૧૫ હતી.

૩૨ ફોફલીઆવાઢો—

ફોફલીઆવાઢો આજની માફક પૂર્વે પણ ઘણો વિશ્વાલ હતો,
ત્યાં વાસમંદિર અને ઘરમંદિર મલી કુલ ૧૧ અગ્યાર જિન-
મંદિરો હતાં; જે નીચે પ્રમાણેના નામોથી ઓલસાતાં ૧ કૃષ્ણ-
ઢેવનું, ૨ શાંતિનાથનું, ૩ રાજાશેઠનું-સંભવનાથનું, ૪ કાછ-
ઢાનું-મુનિસુવ્રતનું, ૫ વીરજી શેઠનું-પાર્શ્વનાથનું ૬ થાવર-
પારેલનું, ૭ મહુલાશેઠનું-મુનિસુવ્રતનું, ૮ કંકુશેઠનું-પાર્શ્વનાથનું,
૯ રાજાશેઠનું-નેમિનાથનું, ૧૦ બઢા ઢોસીનું-પાર્શ્વનાથનું

અને ૧૧ પાર્શ્વનાથનું. આ સર્વ દેહરાઓમાં પ્રતિમા નીચે
 પ્રમાણે હતી- $૭૮+૨૫+૨૦+૧૨+૪+૪૬+૧૫+૩૪+૩૬+૧૫+૧૦=૨૯૫$. ફોફલીઆ વાઢાથી સંઘ જોગીવાઢે મયો.
 (ઢાલ ૧ મી)

૩૩ જોગીવાઢો—

આ મહોલ્લામાં ૩ વ્રજ જિનમંદિર હતાં. ૧ પાર્શ્વનાથનું,
 ૨ વિદ્યાધર શેઠનું અને ૩ મોજાદોશીનું-પાર્શ્વનાથનું. આ વ્રજે
 મંદિરોમાં પ્રતિમા $૨૦+૩૪+૧૦=૬૪$ ચોસઠ હતી, અહીંયો
 સંઘ મફલીપુરે ગયો.

૩૪ મફલીપુર—

જ્યાં પાર્શ્વનાથના મંદિરમાં ૧૨ વાર જિનવિંબ વાંધ્યાં,
 ત્યાંથી સંઘ માલાવાઢે ગયો.

૩૫ માલીવાઢો—

જ્યાં શ્રીજીરાવલા પાર્શ્વનાથ અને ૨૪ ચોવીસ જિન-
 પ્રતિમા વાંદી સંઘ માંડળને વાઢે આગ્યો.

૩૬ માંડળનો વાઢો—

માંડળને વાઢે વ્રજ જિનમંદિરો હતાં-૧ સંઘવમાથનું, ૨
 ઘનરાજનું-પાર્શ્વનાથનું, અને ૩ શેઠ કમલશીનું. શાંતિનાથનું.
 આ દેહરાઓમાં સર્વ મલી $૯+૪૪+૧૬=૮૯$ મળ્યાથી જિન-
 પ્રતિમાઓ હતી, જે વાંદી સંઘ ગદાવદાને વાઢે મયો.

(ઢાલ ૧૦ થી)

૩૭ ગદાવદાનો પાઢો—

આ પાઢામાં ૧ શાંતિનાથનું, ૨ ગલા જિનરચનું-શાંતિ-
નાથનું અને ૩ ધૂપાધૂલાનું. એમ ત્રણ દેહરાં હતાં જેમાં પ્રતિમા
 $૫૮ + ૨૫ + ૭ = ૯૦$ નેચુ હતી. અત્રથી સંઘ મલ્લિનાથના
પાઢામાં ગયો.

૩૮ મલ્લિનાથનો પાઢો—

મલ્લિનાથના પાઢામાં મલ્લિનાથ વિગેરે ૧૭૬ એકસો છઠ્ઠો-
ત્તેર જિનપ્રતિમા વાંદી સંઘ ખાળાને પાઢે ગયો.

૩૯ ખાળાનો પાઢો—

ખાળાના પાઢામાં પાર્શ્વનાથનું એક દેહરું હતું, જેમાં ૯૮
અઠાણુ જિનચિંહ વિરાજમાન હતાં, તે વાંદી સંઘે સમુદ્રફડીઆ
તરફ પ્રયાણ કર્યું.

૪૦ સમુદ્રફડીઓ—

સમુદ્રફડીઆમાં શાંતિનાથનું એક દેહરું અને કુલે ૧૯
પ્રતિમાઓ હતી. ત્યાંથી સંઘ ચોસાવડીને પાઢે આવ્યો.

४१ चोखावटीनो पाडो—

अहीं शांतिनाथ आदि दश जिनप्रतिमा जुहारी साजे-
सरा ऋषभदेवजीने देहरे जइ आठ जिनप्रतिमाओ बांदी संघ-
समुदाय बलीयाने पाडे गयो.

४२ बलीयानो पाडो—

बलीयाना पाडामां भगवान् ऋषभदेव त्रिगेरे अग्यार जिन-
बिंबोनी यात्रा करी संघ अबजी महेताने पाडे आव्यो.

४३ अबजी महेतानो पाडो—

आ पाडामां बे देहरां हतां, १ शीतलनाथनुं अने २
शांतिनाथनुं. पहेला देहराभां ७ जिनप्रतिमाओ हती; ज्यारे
बीजा देहरानी प्रतिमासंख्या परिपाटीकारे जणारी नथी.
इबे संघ कुसुंभीआ पाडामां आव्यो.

(ढाल ११ मी)

४४ कुसुंभीआ पाडो—

ज्यां कुल ४ देहरां हतां—१ शीतलनाथनुं, २ पार्श्वनाथनुं,
३ जगपालनुं, ४ बाछा दोसीने त्यां मोहनपार्श्वनाथनुं. आ
४ देहराओमां सब प्रतिमा $१९+१२+२०+१७=६८$ हती, ते
बांदी संघ नाकर मोदीने पाडे गयो.

૪૫ નાકરમોદીનો પાઢો—

આ પાઠામાં ૧૧ ૪ દેહરાં હતાં જેનાં નામ—૧ પાર્શ્વનાથનું
૨ નાનજી પારેલને ઘરે વાસુપૂજ્યનું ૩ ધરમસીને ઘરે શાંતિ-
નાથનું ૪ સાંઢા પારેલનું શ્રીપાર્શ્વનાથનું. આ સર્વમાં પ્રતિ-
માઓ $૧૧૨+૧૭+૩૧+૩૬=૧૯૬$ હતી. જેમાં એક પ્રતિમા
રત્નની અને એક સીપની હતી. હવે સંઘ માલૂ સંઘવીને પાઢે
આવ્યો.

(ઠાલ ૧૨ મી)

૪૬ માલૂ સંઘવીનો પાઢો—

અત્ર આવી ૧ મનમોહન પાર્શ્વનાથ જુહાર્યા, ૧ ઉપરાંત ૨ હેમ-
રાજને દેહરે સુમતિનાથ અને ૩ રાજધર સંઘવીને દેહરે વિમલ-
નાથને વાંચા. આ ત્રણે દેહરામાં પ્રતિમા $૨૬+૨+૫=૩૩$ હતી,
તે વાંદી સંઘ લટકણને પાઢે આવ્યો અને ત્યાંથી મંડારીને
પાંડે થઈ સંઘ ધામાને પાઢે ગયો.

૪૭ લટકણનો પાઢો—

લટકણને પાઢે શાંતિનાથનું દેહરું અને ૧૨ પ્રતિમાઓ હતી.

૪૮ મંડારીનો પાઢો—

મંડારીના પાઠામાં પાર્શ્વનાથનું દેહરું અને કુલ ૫ પ્રતિ-
માઓ હતી.

५९ भाभानो पाडो—

भाभाने पाडे १ श्रीपार्श्वनाथनुं, २ तेजपाल शेठनुं—
धर्मनाथनुं, ३ सहसकिरणने घरे सुमतिनाथनुं, ४ वंशनाथने
घरे शांतिनाथनुं, एम कुले ४ देहरां हतां. जेमां प्रतिमा ५१+
१७+२५+६४=१५७ हती. हवे संघ लींबडीने पाडे आव्यो.

५० लींबडीनो पाडो—

आ पाडामां ३ त्रण देहरां हतां—१ सारंगदोसीने घरे
सातफणा पार्श्वनाथनुं, २ रायचंद दोसीने घरे शांतिनाथनुं,
अने शांतिनाथनुं नवुं देहरां. आ त्रणेमां प्रतिमा १२+१६+
१४=४२ हती, तेने वांटी संघ करणासाहने पाडे गयो.

(ढाल १३ मी)

५१ करणासाहनो पाडो—

करणासाहनो पाडो जे आजे 'कनासानो पाडो' ए
नामथी ओलखाय छे, ते घणो महोटो होइ ९ देहराओथी
सुशोभित हतो. देहराओनो अनुक्रम नीचे प्रमाणे हतो—
१ शीतलनाथनुं, २ वीरा दोसीनुं-श्रेयांसनाथनुं, ३ वीरपाल
दोसीनुं-कृष्णदेवनुं, ४ समरथ महेताने घरे पार्श्वनाथनुं, ५
हरिचंदने घरे कुथुनाथनुं, ६ धरमसीनुं-चन्द्रप्रभनुं, ७ शिवजी

સંઘવીનું-નેમિનાથનું, ૮ સારંગપારેશ્વનું-શાંતિનાથનું, ૯ કમ્પા
જ્ઞાને ઘરે શાંતિનાથનું. આ સર્વ દેહરાઓમાં ૧૭+૧૪+૧૮
+૧૮+૭+૪૭+૧૪+૪૮+૪૭=૨૮૦ બસો એંશી પ્રતિમાઓ
હતી. જેમાં ૮ રત્નની અને ૧ રૂપાની હતી, ૧ સિવાય ૨ વે
પટ્ટક હતા.

કરણાસાહના પાઠાથી સંઘે વાંખણવાઢા ખળી પ્રયાણ કર્યું.

(ઢાલ ૧૪ મી)

૫૨ વાંખણવાઢો—

વાંખણવાઢા-વા બ્રાહ્મણવાઢામાં લગભગ ૮ જિનમંદિરો
નીચે જળાવેલાં હતાં-૧ વહોરા વીરદાસને ઘરે વામુપૂજ્યનું,
૨ હીરા વીસાને ઘરે શાંતિનાથનું, ૩ સહેસુ સંઘવોને ઘરે શાંતિ-
નાથનું, ૪ મહાવીરનું, ૫ હીરજીને ઘરે શાંતિનાથનું, ૬ શાં-
તિનાથનું, ૭ વિમલસી શેઠનું, ૮ પુંઆ પારેશ્વને ઘરે કૃષ્ણ-
દેવનું. આ સર્વ મંદિરોમાં પ્રતિમા ૨૪+૧૧+૭+૫+૧૦+૭+
૮+૧૧=૮૩ હતી, જેમાં ૬ પ્રતિમા રત્નમયી હતી.

બ્રાહ્મણવાઢાની યાત્રા કરી સંઘ સ્વેતલવસહી ગયો.

૫૩ સ્વેતલવસહી—

ડ્યાં પાર્શ્વનાથનું એક દેહનું હતું અને તેમાં ૨૪૭ જિન-

પ્રતિમાઓ હતી, અહીં વંદન કરી આપણા યાત્રાલુઓ લટકણને પાડે ગયા.

(ઢાલ ૧૫ મી)

૫૪ લટકણનો પાઢો—

આ પાઢામાં ૧ ગપૂદોસીને ઘરે અજિતનાથનું, ૨ શા બાહ્યાને ઘરે ચન્દ્રપ્રભનું, ૩ લાલજીને ઘરે સંભવનાથનું, ૪ શાંતિનાથનું અને ૫ વીરજીને ઘરે શાંતિનાથનું એમકુલ ૫ દેહરાં હતાં. જેમાં પ્રતિમા ૧૨+૫૧+૧૩+૨૨+૨૨=૨૦૦ બસો હતી, તેમાં ૬ વિંબ રત્નમય હતાં, અહીંથી સંઘ કુંડા દોસીને પાડે ગયો.

૫૫ કુંડાદોસીનો પાઢો—

કુંડાદોસીના પાઢામાં ૨ દેહરાં હતાં—૧ કૃષ્ણદેવનું, ૨ ગણીઆદોસીને ઘરે પાર્શ્વનાથનું. બન્નેમાં પ્રતિમા ૮+૨૨=૩૦ હતી, અહીંથી સંઘ વીસાવાડે ગયો.

(ઢાલ ૧૬ મી)

૫૬ વીસાવાડો—

વીસાવાડામાં ૧ પુંજા શેઠને ઘરે પાર્શ્વનાથનું, ૨ અમરદત્ત સોનીને ઘરે ધર્મનાથનું, ૩ વીસાવિમૂનું-પાર્શ્વનાથનું, ૪ અમરપાલનું-અજિતનાથનું, ૫ અને શાંતિનાથનું, એમ પાંચ દેહરાં હતાં.

જેમાં પ્રતિમા ૧૭+૧૧+૧૯+૪+૫૦=૧૦૧ હતી, તેમાં ૨ પ્રતિમા રત્નમયી હતી. એ પછી સંઘ સરહીઆવાડે આવ્યો.

૫૭ સરહીઆવાડો—

જ્યાં કૃષ્ણભદેવ આદિ ત્રેવીશ જિનપ્રતિમા વાંદો સંઘ ત્યાંથી દોસીવાડે ગયો.

૫૮ દોસીવાડો—

દોસીવાડે હટ્ટના ઘર દેહરાસરમાં ભગવાન શાંતિનાથને મેટી સંઘ શાંતિનાથને પાડે ગયો.

૫૯ શાંતિનાથનો પાડો—

આ પાડામાં ૧ લક્ષ્મીદાસના દેહરાસરમાં શાંતિનાથ વિગેરે અને ૨ સંઘરાજના દેહરામાં પાર્શ્વનાથ પ્રમુખને વાંદી સંઘ ૩ હેમા સરહીઆને ઘરે આવ્યો, ત્યાં પાર્શ્વનાથ અને વીજી છેતાલોશ પ્રતિમાઓ વાંદી ૪ શાંતિનાથને દેહરે ગયો, જ્યાં ૪૭ પ્રતિમાઓ વાંદી ત્યાંથી ૫ કંબોડયા પાર્શ્વનાથને દેહરે જઈ પાર્શ્વનાથ આદિ સાત જિનપ્રતિમાઓનાં દર્શન કર્યાં, આ પ્રમાણે શાંતિનાથને પાડે ૬ દેહરે $૧૨+૧૫+૪૭+૪૭+૭=૧૨૮$ પ્રતિમાઓ હતી. ત્યાંથી યાત્રાલુંસંઘ કટકીઆવાડા મળી ચાલ્યો.

૬૦ કટકીઆવાડો—

આ મહોલ્લામાં ૧ ઋષભદેવનું અને ૨ શેઠ વિમલદાસને ઘરે અજિતનાથનું એમ બે દેહરાં હતાં, કનેમાં પ્રતિમા ૫૫+૧૪=૬૯ ઓગણસિત્તેર હતી. તે વાંદી સંઘ આનાવાડે ગયો.

૬૧ આનાવાડો—

જ્યાં નેમિનાથનું દેહરું અને ૩૪ પ્રતિમાઓ હતી તે જુહારી સંઘ સાલવીવાડે ગયો.

(ઢાલ ૧૭ મી)

૬૨ સાલવીવાડો—

સાલવીવાડાના ત્રસેરીઆમાં ૧ ભગવાન્ નેમિનાથ અને ૨ મલ્હિનાથનાં દેહરાઓમાં ૮૭+૭૫=૧૬૨ જિનર્વિવ વાંદી સંઘ કુરસીવાડે શ્રાંતિનાથને દેહરે આવ્યો.

૬૩ કુરસીવાડો—

જ્યાં શ્રાંતિનાથ વિગેરે ૭૪ પ્રતિમાઓ હતી તેને વાંદીને સંઘ કહ્યાવાડે આવ્યો.

૬૪ કહ્યાવાડો—

કહ્યાવાડામાં ૧ મહાવીરને દેહરે અને ૨ રાયચંદ સંઘવીને

ત્યાં વાસુપૂજ્યને દેહરે અનુક્રમે ૫+૧૪=૧૯ જિન વાંઘા અને ત્યાંથી સંઘ કલહારવાઢે ગયો.

૬૫ કલહારવાઢો—

કલહારવાઢામાં શાંતિનાથ આદિ ૫૫ પંચાવન જિનર્વિંચ જુહારીને સંઘ દનાયગવાઢે ગયો.

૬૬ દનાયગવાઢો—

દનાયગવાઢે ઋષભદેવ આદિ ૭૦ જિનર્વિંચ વાંદી સંઘ ધાંધુલીપાઢે ગયો.

૬૭ ધાંધુલીપાઢો—

ધાંધુલીપાઢે સુવિધિનાથ આદિ ૭૧ જિન પ્રતિમાઓને વંદન કર્યું અને ત્યાંથી ડંચે પાઢે ગયો.

૬૮ ડંચો પાઢો—

ડંચે પાઢે પાર્શ્વનાથ આદિ ત્રણ પ્રતિમા જુહારીને સંઘ સત્રાગવાઢા તરફ ચાલ્યો.

૬૯ સત્રાગવાઢો—

સત્રાગવાઢે પાર્શ્વનાથ આદિ દશ જિનર્વિંચનાં દર્શન કરી સંઘ શુભાગવાઢે પ્રયાણ કર્યું.

७० पुन्नागवाडो—

पुन्नागवाडे पार्श्वनाथ आदि १० जिनबिंब बांदी संघ गोलहवाडे गयो.

७१ गोलहवाड—

गोलहवाडमां ३ देहरां हतां—१ पार्श्वनाथनुं, २ पार्श्वनाथनुं, ३ ठाकर शाहने घरे रत्नप्रतिमावालुं पार्श्वनाथनुं त्र-
जेमां प्रतिमा $५+११९+१=१२५$ हती ते बांदीने संघ धोली-
परवे गयो.

(ढाल १८ मी)

७२ धोली परव—

धोली परवे ४ देहरां हतां—१ मुनिमुद्रतनुं, २ दूदा पारे-
खने घरे शांतिनाथनुं, ३ देवदत्त दोसोने घरे चंद्रप्रभस्वामीनुं,
४ रामा सोनीने घरे पार्श्वनाथनुं, एम धोली परवे ४ देहरां
अने $५२+५+४७+१८=१२२$ एकसो बावीस प्रतिमाओ हती
जेमां एक रत्नमयी प्रतिमा हती, ते उपरांत बे पट्ट हत.
अर्हीथी संघ गोदडने पाडे गयो.

७३ गोदडनो पाडो—

अर्ही ४ देहरां हतां—१ ऋषभदेवनुं, २ बीसा आवरने

ઘરે ઋષભદેવનું, ૩ હીરજી દોસીને ત્યાં પાર્શ્વનાથનું અને ૪
ઉદયકરણને ઘરે ઋષભદેવનું, એમાં અનુક્રમે ૧૭૨+૧૪+૧+
+૫૨=૨૩૯ પ્રતિમાઓ હતી, તે વાંદી સંઘ નાથાશાહને
પાડે ગયો.

(ઢાલ ૧૯ મી)

૭૪ નાથાશાહનો પાડો—

ત્યાં ૬ છ દેહરાં હતાં—૧ શાંતિનાથનું, ૨ વાહ.દોસીને
ઘરે ચંદ્રપ્રભનું, ૩ પચુ ફેટને ઘરે ચંદ્રપ્રભનું, ૪ સૂરજી શેઠનું,
૫ રામા દોસીનું અને ૬ રહીઆ દોસીનું, આ દેહરાઓમાં
પ્રતિમા ૧૯૦+૭૦+૧૬+૧૫+૪૯+૨૯=૩૬૯ હતી, જેમાં
૧૬ પ્રતિમા સીપની હતી. ૧ વાંદી સંઘ મહેતાને પાડે આવ્યો.

૭૫ મહેતાનો પાડો—

ત્યાં મુનિસુવ્રત અને વાહ્યા શાહને ઘરે પાર્શ્વનાથનું એમ
બે દેહરાં હતાં અને તેમાં ૨૦+૩=૨૩ પ્રતિમાઓ હતી જે આ-
વળા આ સંઘે હર્ષભેર મેટી.

(ઢાલ ૨૦ મી)

આ પ્રમાણે પાટણમાં ૧૦૧ વૈકલેષિકોને વૈકલેષિક જિનચૈત્ય ૧-

ટલે મહોટા જિનપ્રાસાદો હતા અને નવાણુ દેહરાસર અર્થાત્ છોટાં જિનમંદિરો હતાં.

ઉપર જણાવેલ ૧૦૧ મહોટાં દેહરાંઓમાં ૫૪૯૭ પાંચ હજાર ચ્યારસોને સત્તાણું જિનપ્રતિમાઓ હતી, જ્યારે છોટાં ૯૯ દેહરાસરોમાં ૨૮૬૮ બે હજાર આઠસોને અઢસઠ જિનપ્રતિમાઓ હતી. એ સર્વમાં એક વિદ્યુમ(પ્રવાલરત્ન) ની, બે સીપની અને આઢત્રીશ રત્નની હતી.

ઉપર જણાવેલ બંને પ્રકારનાં દેહરાઓની અને બીજી કુલે મઠી ૮૩૯૪ આઠ હજાર ત્રણસો અને ચોરાણું પ્રતિમા હતી, તે ઉપરાંત ૪ ચ્યાર મૂર્તિઓ ગૌતમસ્વામીની અને ચ્યાર પટ્ટકો હતા.

પાટણના સર્વ મહોલાઓનાં નામ ગ્રહણપૂર્વક સર્વ દેહરાં અને વિંષ સંખ્યા જણાવી હવે ચૈત્યપરિવાહીકાર આચાર્ય લલિતપ્રભસૂરિ પાટણ શહેરની પાસેનાં કેટલાંક ગામ નગરના ચૈત્યોની પરિપાટી પણ આ પરિવાહીના પેટામાં જ લક્ષી જણાવે છે.

પરિશિષ્ટ.

(કાલ ૨૧ મી)

૧ વાડીપુર—

કે જે પાટણની નજીકમાં એક ગામ હતું ડ્યાં અમીશ્વરા પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જેમાં ૧ પાર્શ્વનાથની અને એક બીજી એમ બે પ્રતિમાઓ હતી.

૨ દોલતપુર—એમાં એક જિનપ્રતિમા હતી.

૩ કુમરગિરિ—

કુમરગિરિમાં ૨ જિનમંદિરો શાંતિનાથનાં હતાં—૧ સ્વર-તરગચ્છનું જેના ગંભારામાં બે પ્રતિમાઓ હતી અને મમતીમાં ૫૦ પચાસ જિનવિંબ હતાં. ૨ જું ચૈત્ય ત્યાંની પોસાલમાં હતું જેના ગંભારામાં શાંતિનાથ અને બીજી છત્રીશ પ્રતિમાઓ મળી કુલે ૩૭ પ્રતિમાઓ હતી અને તેજ ચૈત્યમાં ૪૯૬ ચ્યારસો છન્નું પીતલનાં જિનવિંબો હતાં.

૪ વાવડો—

એમાં શાંતિનાથનું દેહરું અને ૧૮ અઢાર પ્રતિમાઓ હતી.

૫ વડલી—

અહિં સ્વરતરનું શાંતિનાથનું દેહરું અને ૪૦ ચ્યાલીસ

પ્રતિમાઓ હતી, એક મૂર્તિ જિનદત્તસૂરિની પણ ત્યાં હતી, ત્યાંજ બીજું દેહરું મહાવીરનું હતું જેમાં ઘણીજ સુંદર પ્રતિમા વિરાજમાન હતી.

૬ નગીનો—

આમાં પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જેમાં ૭ સાત પ્રતિમાઓ હતી.

૭ નવો નગીનો—

આમાં પણ શ્રી શાંતિનાથનું દેહરું અને પિસ્તાલીશ પ્રતિમાઓ હતી, બીજું બહોત્તેર જિનાલય જિનમંદિર નવા નગીનામાં હતું જેમાં કુલે ૭૫ પંચોત્તેર પ્રતિમાઓ હતી.

(ઢાલ ૨૨ મી)

૮ કતપુરા—

કતપુરામાં બે મંદિરો હતાં—૧ શાંતિનાથનું અને ૨ સમવસરણવાલું ઋષભદેવનું બંનેમાં પ્રતિમા ૧+૭=૮ હતી.

૯ રૂપપુર—

આ નગરમાં ૧૦ દશ દેહરાં હતાં—૧ પાર્શ્વનાથનું, ૨ ઋષભદેવનું, ૩ ડુંગર મહેતાને ત્યાં અજિતનાથનું, ૪ બોધા શેઠને ઘરે ચોવીસ તીર્થકરોનું, ૫ ગણરાજ શેઠનું, ૬ વસ્તા શેઠને ઘરે શાંતિનાથનું, ૭ જગુ શેઠનું, ૮ સાંઢા વહોરાનું પાર્શ્વનાથનું, ૯ રંગા કોઠારીને ઘરે શાંતિનાથનું અને ૧૦ કુંઝરજી શેઠને ત્યાં શાંતિનાથનું. આ દશે દેહરાંઓમાં પ્રતિમા

અનુક્રમે ૧૦૦+૨++૬૬+૨૪+૬૩+૧૧+૩૪+૩૯+૧૪+
૧૪=૩૬૭ ત્રણસો સડસઠ હતી.

૧૦ ચાળસમા—

આ ગામમાં શ્રીમદ્દેવાપાર્શ્વનાથનું મંદિર હતું અને તેમાં
કુલ ૩૪ ચોત્રીશ પ્રતિમાઓ હતી.

૧૧ કંબોઈ—

અત્રે પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જ્યાં ગંભારામાં ૫ અને મમ-
તીમાં ૧૬, સર્વ મલી ૨૧ પ્રતિમાઓ હતી.

૧૨ મુંજપુર—

અહિં એક દેહરું અને ત્રણ પ્રતિમાઓ હતી.

આ પ્રમાણે પરિવાહીકાર પાટળ અને તેની નજીકના
ગામોનાં દેહરાઓની હકીકત લેખી છેવટે શંસ્વેશ્વર પાર્શ્વના-
થના ગુણ વર્ણવે છે.

(ઢાલ ૨૩ મી.)

શંસ્વેશ્વર તીર્થમાં કેટલી પ્રતિમાઓ છે. અને તેની ઐતિ-
તિહાસિક સ્થિતિ કેવી છે તે બાબતમાં પરિવાહીકાર કંઈ પણ
જણાવતા નથી.

શંસ્વેશ્વરનું વર્ણન કરી છેવટે ગ્રંથકાર નીચે પ્રમાણે પોતાની
ગુરુપરંપરાનો ઉલ્લેખ કરવાપૂર્વક પોતાની ઓલસાળ આપી
મસ્તુત ચૈત્યપરિવાહીની સમાપ્તિ કરે છે.

પ્રશસ્તિ અને ઉપસંહાર.

પૂનમિયા ગચ્છની ચંદ્રશાસ્ત્રામાં શ્રી ધ્રુવનપ્રમસૂરિ નામે ગુણો આચાર્ય થયા.

ધ્રુવનપ્રમસૂરિની પાટે કમલપ્રમસૂરિ અને તેમની પાટે પુણ્ય-પ્રમસૂરિ નામે આચાર્ય થયા.

પુણ્યપ્રમસૂરિની પાટે શ્રીવિદ્યાપ્રમસૂરિ થયા જે પોતાના સમ-યમાં એક ગુણી પુરુષ તરીકે પ્રસિદ્ધ હતા.

તે વિદ્યાપ્રમસૂરિના શિષ્ય લલિતપ્રમસૂરિ થયા કે જેમણે વિક્રમ સંવત્ ૧૬૪૮ ના આસોજ વદિ ૪ ચોથ અને રવિવારને દિવસે આ ' પાટણ-ચૈત્ય-પરિવાહી ' બનાવી છે.

આ પરિવાહીમાં પાટણ અને આસપાસના ગામડાઓનાં સર્વ મલીને ૯૫૯૮ નવ હજાર પાંચ સો ને અઠાણુ જિનર્થિઓને પરિવાહીકારે નમસ્કાર કર્યો છે.

અંતમાં ફરિને ગ્રન્થકારે પોતાના ઇષ્ટદેવ શંભેશ્વર પાર્શ્વ-નાથ અને પોતાના ગુરુને યાદ કરીને પાટણ-ચૈત્યપરિપાટીને પૂર્ણ કરી છે.

મુનિ કલ્યાણવિજય.

શ્રીલલિતપ્રભસૂરિ--વિરાચતા

પાટળ ચૈત્ય-પરિપાટી.^૧

॥ ચડપઈ ॥

સયલ જિણેસર પ્રણમી પાય । સરસતિ સહગુરુ હઈડઈ ધ્યાઈ ।
 પાટળ-ચૈત્યપરિવાડી કહું । જિનબિંબ નમતાં પુણ્ય જ લહું ॥૧॥
 પહિલું ઢંઢેરવાડઈ નામિ । સામલા પાસ કરું પ્રણામ ॥
 જિમળઈ પાસઈ કલિકુંડ પાસ । મનવંછિત સવિ પૂરઈ આસ ॥૨॥
 ઇકત્રીસ પ્રતિમા બીજી હોઈ । બીજઈ દેહરઈ વીરજિન જોઈ ।
 ત્રિસલા નંદન મેઢ્યા સહી । સંઘ સહુ આન્યા ગહગહી ॥ ૩ ॥
 ઢાવઈ પાસઈ ચંદ્રપ્રભ સ્વામિ । જિમળઈ પાસઈ લઘુ વીર ઢામ ।
 વિસઈ સાત્રીસ કરું જુહાર । ગૌતમ બિંબ એક છઈ સાર ॥૪॥
 ગોવાલ જવહિરી દેહરાસરિ । સાત પ્રતિમાનંડ ઝલટ ભરિ ।
 વંદી પ્રતિમા રત્નમઈ એક । દોસી પછા ઘરિ સુવિવેક ॥ ૫ ॥

૧ આ 'પરિપાટી' ની પ્રાચીન પ્રતિ લલિતપ્રભસૂરિના
 કોઈ શિષ્યની લલ્લેલી જણાય છે, તેથી આદિમાં 'ઝં નમઃ
 સિદ્ધં' । પૂરવ્ય બી ગચ્છાધિરાજ મટ્ટારક બીબીબીબીબીબીબી
 લલિતપ્રભસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ જિનાય ।' આથી ઉલ્લેખ
 કર્યો છે.

चौद प्रतिमा तिहां वंदी करी । रायमल देहरासर हई धरी ।
 ऋषभादिक जिन छत्रीस तिहां । एक रत्नमय बली छइ जिहां
 त्रीजइ देहरइ आव्या जाम । पास जिणेसर भेट्या ताम ।
 अंजनगिरि कइ मेरु सुधीर । जाणे उन्नत जलधर खीरा॥७॥
 सतर भेद पूजा सुविशाल । कीजइ भावइ रंग रशाल ।
 ऋषभादिक जिन त्रइतालीस । भगतइ भावइ नामुं शीसा॥८॥
 सहा धनजी देहरासर दीठ । नयणे अमोय रसायण पईठ ।
 ऋषभादिक प्रतिमा इग्यार । चुबीसबटु छइ एक उदारा॥९॥
 मेलाविसा देहरासरि आवि । ऋषभादिक बासठि नमुं भावि
 विसा भीमा देहरासर सार । ऋषभादिकजिन त्रीस विचारि
 ॥ १० ॥

दोसी राजू देहरासर देषि । अठावीस जिनवर हरषइ पेषि ।
 रतन संघबी देहरासरि जिणंद । पंचवीस जिन दीठइ आ-
 णंद ॥ ११ ॥

॥ वस्तु छंद ॥ सकल जिनवर २ पाय पणमेवि । सरसति
 सामिणि मनि धरी । सुगुरुपाय पणमेवि भत्तिइ । चैत्यपरिवाढी
 पत्तनह करुं कवित नवनवी जुत्तिइ । ढंढेरवाडइ जुहारीआ
 सकल जिणेसर देव । पंच सया छपन्नया तिहुअण सारइ
 सेव २ ॥ १२ ॥

॥ वीर-जिणेसरचरज० ए ढाल ॥ १ ॥

कीका पारवि देहरासरि ए । आढ्या मनरंगिइ ।

चंदी प्रतिमा पंच तिहां ऋषभादिक चंगइ,

देहरइ कोका पासनाह । भेट्या जिन होइ ।

शत उपरि सात्रीस तिहां । काउसगीआ दोइ ॥ १३ ॥

दोसी श्रीवंत घरि अछइ ए । वासुपूज्य जिणंद ।

इकसठि जिन बीजा अछइ ए । दीपइ दिणंद ।

पाटक खेत्रपालनइ ए । जिन शीतलनाथ ।

सतसठि शत उपरि बली ए । भेटई सनाथ ॥ १४ ॥

पारिवि जगू पाढलइ ए । नेमिप्रतिमा जाणउ ।

बे बिंब अवर अछइ ए । भवीआं मनि आणउ ।

जयवंतसेठि-देहरासरि ए । शांति पडिमा जोई ।

प्रणमंतां ते हृदयहेजि । सबहों सुख होई ॥ १५ ॥

एकादश छइ अवर बिंब । रयणमय इक सार ।

षारी बाबइं ऋषभजी ए । जिन पडिमा च्यारि ।

गौतम गणहर दोइ बिंब । बीजी षारीबावि ।

सिद्धत्यनंदन भेटीआ ए । तेर प्रतिमा भावि ॥ १६ ॥

॥ तउ चडीउ घणमाण० ए ढाल ॥ २ ॥

नागमढईं हवि आवीआ ए । दीठा नेमि जिणंद तु ।

प्रतिमा नव तिहां दीपती ए । अभिनव जाणि दिणंद तु ॥ १७ ॥

पंचासरइ पाटकि अछइ ए । धुरि वीर जिनवर सार तु ।
 नव प्रतिमा बंदी करी ए । वासुपूज्य जुहारि तु ॥ १८ ॥
 सतावीस बिब तिहां नमी ए । पंचासर प्रभु पास तु ।
 अवर सात जिनवर नमुं ए । बंछित पूरइ आस तु ॥ १९ ॥
 ऋषभ देहरइ हिवइं जिन नमुं ए । दश बलि भमती होइ तु ।
 नवइ घरै छइ पास जिन । त्रिहतालीस बिब जोइ तु ॥ २० ॥
 ऊंची सेरी शान्ति जिन । भणसालीनइं नामि तु ।
 अरिहंत त्रेवीस हुं नमुं ए । उसवालानइ ठामि तु ॥ २१ ॥
 सोलम जिन छ बिबस्युं ए । नमतां हुइ प्रेमि तु ।
 चंद्रप्रभ भीलडीतणा ए । इक नमतां हुइ प्रेम तु ॥ २२ ॥
 सावकु पासजिन पूजतां ए । हईडइ हरिष अपार तु ।
 अवर बावीसइ जिन नमुं ए । पामड सुख अपार तु ॥ २३ ॥
 ॥ ढाल गउडीनउ ॥ ३ ॥

पाटक पींपला नामि । शान्ति जिणेसर च्यारि प्रतिमा अवर
 नमुं ए ।
 अजितादिक जिन सात । चिंतामणि ए साह बड्ढ देहरासर
 नमुं ए ॥ २४ ॥
 विश्वसेन कुलमांहि चंद । नंद अनोपम अचिरा राणी तेहतणु ए ।
 अवर बीस जिण पूजी । आव्या बीजइ ए पास चिंतामणि
 ए भणु ए ॥ २५ ॥

सतसठि जिनवर होई । प्रणमी आवीइ घराकोटडी जिहां
अछइ ए ।

आसधीर ठाकर देहरइ । चंद्रप्रभ जिनवर बि प्रतिमा पूजी
अछइ ए ॥ २६ ॥

सदयवच्छ ठाकर देहरइ । पास जिनेसर बि प्रतिमास्युं पर-
वर्ग्या ए । अष्टापद-अवतार ।

देवी हरष्या ए चंद्रप्रभजिन गुणि भर्या ए ॥ २७ ॥

ओगणसठि जिनबिंब । थंभ अनोपम बिंब रयणमय इक
भणुं ए ।

धरतरनउं वली चैत्य । सोलम जिनवर बावनजिणालुं तेह तणुं
ए ॥ २८ ॥

जुहारी आढ्या बीजडा प्रथम जिनेसर(अ)दभुत मूरति पेखिला ए ।

चैत्य बिना मेली । बिसइ बिहुत्तरि मातपिता जिन निरषीला
ए ॥ २९ ॥

सोनी तेजपाल घरि । पास जिनेसर उगणत्रीस प्रतिमा
जुहारीइ ए ।

टोकर सोनीगेहि सुमति जिणंदजी प्रतिमा च्यारि उद्दाराइ
ए ॥ ३० ॥

॥ ढाल सामेरी ॥ ४ ॥

आव्या पाटकि त्रांगडीइ रे । ऋषभनइ देहरइ चडीइ ।
 जिहां पाप अढारइ नडीइ रे । पुण्यरयणे तिहां बली जडीइ३१
 जिमणइ पद्मप्रभ स्वामी रे । पास पूरइ वंछित कामी ।
 त्रिणि सइ पंच्योत्तरि प्रतिमा रे । निरुपम जेहनउ महिमा॥३२॥
 मणिहट्टीनइ देहरइ रे । वीरजिनमहिमा मेर इ ।
 प्रतिमा पंच ते जाणउं रे । देवदत्त चैत्य वखाणउं ॥ ३३ ॥
 तेर जिणेसर भावी रे । मांका महितानइ पाटकि आवी ।
 मृगलंछन जिन रंगइ रे । अवर बीस जिन चंगइ ॥ ३४ ॥
 पाटकि कुंभारीइ पेवी रे । सोनी अमीचंद घरि जिन निरवी॥
 शान्तिजिन हईइ घरिउ रे । सतर जिनस्थुं परिवरीउ ॥३५॥
 बछ जवहिरी घरि दीठा रे । चुबीस जिनवर बइठा ।
 जिनपूजा भावइं कीजइ रे । समकित लाहउ लीजइ ॥ ३६ ॥
 ॥ढाल जलहीनउ ॥५॥ त्रिणि पल्योम भोगवी ए ढाला॥

तंबोलीवाडइ आवीआ भावीआ देव सुपास ।
 प्रतिमा दीपइ त्रहुत्तरि पूरइ जन-मन आस ।
 बीजइ देहरइजिनवर सात नमउ ते सार ।
 वुहरा रूपा मंदिरि आदि जिणंद उदार ॥ ३७ ॥
 प्रतिमा दश छइ मनोहर सुर नर सारइ सेब ।

मेघा पारषि घरि अछइ चंद्रप्रभ जिन देव ।
 पांच ज प्रतिमा प्रणमीअ आव्या घूसीनइ गेह ।
 दोइ जिणेसर वंदीअ कीधा निरमल देह ॥ ३८ ॥
 सहासीराज देहरासरि संभव जिनवर होइ ।
 प्रतिमा बिसई पंचावन भवियणभावई जोइ ।
 चेजडानइ पाटकि सारंग देहरासर तेह ।
 नव प्रतिमा नमी करी त्रंबडावाडउ जेह ॥ ३९ ॥
 विश्वसेन-नंदन निरषीआ परषीआ नवाणउं देव ।
 मंडप रचना चउकीअ हईडुं हरिधुं ए हेव ।
 बडी पोसालनइ पाटकि सेठि सोमानइ गेह ।
 ऋषभादिक जिन चउत्रीस दीपइ सुंदर देह ॥ ४० ॥
 भुजबल सेठि देहरासरि बिब श्रेयांसस्वामी ।
 पंचइ पढिमा रयणमइ त्रणि अवर जिन पामी ॥
 वाडीअ पुरवरमंडण नयणे निरध्या आज ।
 बीजा जिनवर पंच ए सारइ वंछित काज ॥ ४१ ॥
 सहसा पारषि घरि नमउं पास जिणेसर भावि ।
 तेर प्रतिमा अवर अछइ ऋषभनइ देहरइ ए आवि ।
 तेर जिणंद तिहां निरषीआ हरषीआ मानव मल ।
 भावई पूजा जे रचइ तेहना जनम ए धन ॥ ४२ ॥

॥ ढाल उलालानड ॥ ६ ॥

पाटकि सहानइ ए आवी । आदि जिणंद तिहां भावी
सत्यासी पडिमा ए देवी ।

रायसिंघ घरि शांति निरषी ॥ ४३ ॥

सत्तरि कंदी बिंब तिहां वंदी । पाप अढारइ निकंदी ।

कंसार वाडइ ए दीठा । शीतल जिनवर बईठा ॥ ४४ ॥

द्वादश बिंब ए नमीआ । आठ महाभय एं शमीआ ।

बीजइ शांतिजिन पूज्या । बावीस पडिमाए बूझ्या ॥ ४५ ॥

सहा चांपानइ घरि । बिंब सोल देहरासरि ।

रयणमइबिंब बइ ठवीआं । अउथा सहा घरि नमीआं ॥ ४६ ॥

वंथा पास जिणंद । चउवीस दीपइ दिणंद ।

भला बैद्यनइ पाटकि । चंद्रमभ दीपइ हार्ताक ॥ ४७ ॥

प्रतिमा बइ नमी भावि । भइंसातवाडइ ए आवि ।

शांति जिनादिक छत्रीस । गोयमस्वामि मुणी अ ॥ ४८ ॥

॥ ढाल फागनड ॥ ७ ॥

सहावाडइ हिवइं आवीइ भावीइ देव सुपास ।

पंच्यासी पडिमा नमी आवीइ देहरइ पास ।

सप्तफणामणिशोभित ओपित देइ उदार ।

छसइ बारोत्तर मेटीइ मेटीइ पाप अढार ॥ ४९ ॥

सगरकूड हवई जुहारीइ सारीइ पूजा पास ।
 पडिमा बीस बंदी करो सेठि पुंजानइ वासि ।
 ऋषभादिक जिन ग्रीसइ ए दीसइ महिमानिधान ।
 जयचंदसेठिनई मंदिरि सुंदर शांति प्रधान ॥ ५० ॥
 तेत्रीस जिनवर निरबीआ हरबीआ भावअण सार ।
 हिवदपुरइ हवई जाईइ गाईइसत्त उदार ।
 ऊपरि पंच सोइइ बली भेलो सयल जिणेश ।
 पाटक मोठ २नइ ए सोइइ च्यारि दिणेश ॥ ५१ ॥

॥ कनक कमल पगलां ए ढाल ॥ ८ ॥

पाटक नारंगइ आवीआ ए । भावीआ पास जिणंद ।
 नारिंग प्रभु भेटीइ ए । भेटइ मंगल होइ । नारिंग प्रभु भेटी०॥
 चंद्रवदन तुल्य देवतां ए । हूउ हृदय उल्लास । नारिंग०॥५३॥
 सूरिज कोटि यकी घणउं ए । दीपइ तेज प्रकाश नारिंग०५४॥
 पूजई पदमा पामीइ ए । नामइ आठइ सिद्धि । नारिंग० ॥५५॥
 बइयालीस पडिमा परगढी ए । आव्या शोभी गेहि ।
 नारिंग० ॥ ५६ ॥

ग्रीस ऊपरि बइ सइवली ए । जुहारी मननइ भावि ।
 नारिंग० ॥ ५७ ॥

सोनारबाडइ शांति नमुं ए । पडिमा चऊद उदार ।
 नारिंग० ॥ ५८ ॥

बीजइ देहरइ वीरजिन् ए । पोढी पडिमा एक । नारिंग०॥५९॥
 फोफलिआवाडइ पढम जिन अटोत्तर जिनबिंब । ना० ॥६०॥
 बीजुं देहरुं शांतिनुं ए । पडिमा पंचवीस होइ । ना० ॥ ६१ ॥
 देहरइ राजा सेठिनइ ए । वंदउ संभव देव । ना० ॥६२॥
 पडिमावीस तिहां दीपती ए । काछेलानइ चैत्य । ना०॥६३॥
 मुनिसुव्रत जिन पूजीइ ए । पडिमा बार विचारि । ना० ॥६४॥
 सेठि वीरजी देहरासरि ए । पूजउ पास जिणंद । ना०॥६५॥
 पडिमा च्यारि ज सोहती ए । थावर पारषि गेह । ना०॥६६॥
 छयालीस पडिमा दीपती ए । सेठि महुला घरि आवि ।

ना० ॥ ६७ ॥

मुनिसुव्रत जिन वंदीआ ए । प्रतिमा पन्नर सार । ना० ॥६८॥
 सेठि कछू देहरासरु ए । चउत्रीस पडिमा पास । ना०॥६९॥
 सेठि राजा देहरासरु ए । छत्रीस बिंबज नेमि । ना०॥७०॥
 दोसी बछा घरि आवीआ ए । पूजीआ पास जिणंद ।

ना० ॥ ७१ ॥

पन्नर पडिमा वंदीइ ए । पंचमइ देहरइ पास । ना० ॥ ७२ ॥
 प्रतिमा दस तिहां दीपतीए । वंदी आणी भाव । ना० ॥७३॥

॥ ढाल ॥ बहरसेनराइं व्रत लीउं ए० ॥ ९ ॥

जोगीवाडइ आवीआ ए । प्रभु पासजिणेसर भावीआ ए ।
 पडिमा बीस तिहां वंदीइ ए । सयल पाप निकंदीइ ए॥७४॥

सेठि विद्याघर घरि भणी ए । चउत्रीसइ पडिमा जिनतणीए ।
 दोसी भोजा घरि भणउंए । श्रीपास जिनेसर हुंथुणउंए ॥७५॥
 दस पडिमा तिहां सोहती ए । रयणमइ एक ज मोहती ए ।
 मफलीपुरि वामातनू ए । बारइ प्रतिमा धन धनू ए ॥७६॥
 मालीवाडइ दीठडा ए । पासजीराउल बइठडा ए ।
 बिब चउवीसइ जिनतणां ए । पूरइ वंछित कामणा ए ॥७७॥
 पाटक मांडण महितला ए । संभव जिनवर दीठला ए ।
 नव पडिमा तिहां गुणि भरी ए । सयल लोकनइ जयकरी ए ७८
 धनराज देहरासर लही ए । पासप्रतिमा वली तिहां कही ए ।
 चिउंआलीस पडिमा मिली ए । रयणमइ एक ज तिहां वली
 ए ॥ ७९ ॥

सेठि कमलसी देहरासरू ए । शांति जिनेसर मनहरू ए ।
 छत्रीस पडिमा सुंदरू ए । भविअण जननइ सुखकरू ए ॥८०॥

॥ इंद्राणी जिन पुंषीआ ए ढाल ॥ १० ॥

गदावदा पाटकि आवीआ ए । भेटीआ शांति जिगंद तु ।
 धनधन जिनवरू ए । पेषतइ परमानंद तु । भविअण जयकरू
 ए ॥ ८१ ॥

अठावन जिनवर वंदीआ ए । गला जिणदत्त गेइ तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८२ ॥

अचिरानंदन निरषीआ ए । पडिमा पैचवीस जोइ तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८३ ॥

धुपा घला घरि हवइ आवीइ ए । परषीआ सात जिणंद तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८४ ॥

पाटकि मल्लिनाथ बंदीआ ए । एक सउ छिउत्तरि देव तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८५ ॥

पाटक भाणानइ आवीआ ए । सेवीआ पास जिन स्वामि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८६ ॥

अठाणुं जिनवर सुंदरु ए । समुद्र फडीआनइ ठामि तु ।

धन० २ ॥ ८७ ॥

बिभ्वसेननंदन बंदीआ ए । पडिमा अवर अठार तु ।

धन० २ ॥ ८८ ॥

पाटक चोषाबटी आवीआ ए । शान्ति ज जिनवर भावि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८९ ॥

दसजिनवर पूजीआ ए । साणेसर बंदिवा आवि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ९० ॥

ऋषभादिक आठ जिन पेचीआ ए । पाटकि बलिआनइ

भावि तु । धन २ जि० ॥ ९१ ॥

रिसह जिनवर पूजीआए । इग्यारनइ प्रमाणि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ९२ ॥

મહિતા અબજી પાટકિ જાણીઈ ઇ । શ્રીતલ જિનવર દેવ તુ ।

ધન ૨ ॥ જિ૦ ॥ ૯૩ ॥

જિનવર સાત તિહાં અરચીઆ ઇ । લહુ દેહરઈ જિન શાંતિ તુ ।

ધન ૨ ॥ જિ૦ ॥ ૯૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ બાહુબલિ રાણાની૦ ॥ ૧૧ ॥

કુસુંભીઆ પાટકિ હિવઈં । દીઠલા શ્રીતલ દેવ રે ।

ઝગળીસ પઢિમા તિહાં જુહારીઈ । વારીઈ દુશગતિ દેવ રે ॥૯૫॥

પેષુ ૨ શ્રીજિનચંદ્રા । પામડ ૨ સુક્ત ઉદાર રે ।

ભવિઅ ચકોર જિણઈ દીઠહઈ । ઝલ્હસઈ હરૂંડ અપાર રે । પેષુ ૨

શ્રીજિન૦ આંચલી ॥

બીજઈ દેહરઈ હિવઈં વંદીઈ । પાસજિનમતિમા બાર રે ।

જગપાલ દેહરાસરિ નમી । પઢિમા વીસજ સાર રો ॥પેષુ૦૯૬॥

વાછા દોસી ઘરિ હિવઈ પૂજીઈ । મોહનપાસ જિનદેવ રે ।

સોલ જ વિંબ અવર નમું । કીજઈ ૨ ભગતઈં સેવ રો ॥પેષુ૦૯૭॥

નાકરમોદીનઈ પાટકઈં । પૂજડ ૨ પાસ જિન સ્વામિ રે ।

પ્રતિમા શત વલી બાર અણું । પહુચઈ ૨ વંછિત કામ રો ॥પેષુ૦૯૮

નાનજી પારણિ ઘરિ વલી । પૂજુ ૨ વાસુપૂજ્ય જિનદેવ રે ।

પ્રતિમ સોલ અવર અ છડ । ઘર્મસી ઘરિ શાંતિ દેવ રો ॥પેષુ૦૯૯

ઘકત્રીસ જિનવિંબ ભાવ સીડં । વંદીઈ હરણિ ઝલ્હાસિ રે ।

સાંઢા પારણિ દેહરાસરં । વંદડ ૨ શ્રીજિન પાસ રે ॥પેષુ૦૧૦૦

તેત્રીસ પ્રતિમા અવર મળી । રત્નમય છઠ્ઠ વલી એક રે ।
સોપનું બિંબ વલીજુહારીઈ । અરચીઈ પુષ્પિ વિવેક રો ॥ પેષુ ૦ ॥ ૧ ॥

॥ તરુતલિ નરપતિ છાહડી એઢાલ ॥ ૧૨ ॥

મોહન પાસ જુહારીઈ જી । ગાટ્ટૂ સંઘવી ઠામિ ।
છવીસ પડિમા વંદી કરો જી । કીજઈ જનમ સુકામ ॥ ૨ ॥
સુગુણનર મેટડ શ્રી જિનરાય । ઢઈડલઈ ભાવ ધરી ઘણડ જી ।
આંચલી ॥ [પૂજડ ત્રિશુવનરાય ॥

હેમરાજ દેહરાસરિ મળું જી । સુમતિ જિણેસર દેવ ।
ઇક પડિમા વલી તિહાં અછડ જી । ત્રિશુવન સારઈ સેવ ॥ ૩ ॥ સુ૦
રાજધર સંઘવી ઘરિ થુળું જી । વિમલ જિણેસરસ્વામિ ।
ચ્યારિ પ્રતિમાસ્યું સોહતો જી । જઈઈ લટકણ ઠામિ ॥ ૪ ॥ સુ૦
શાંતિ જિણંદ તિહાં પેષીઆ જી । બાર પ્રતિમા વલી હોઈ ।
મંદારી પાટકિહું નમુંજી । પાસ પડિમા તિહાં જોઈ ॥ ૫ ॥ સુ૦
ચ્યારિ પ્રતિમા વલી તિહાં કહી જી । પાટક આભાનિ પાસ ।
ઇકાવન પડિમા પૂજીઈ જી । પૂરઈ વંછિત આસ ॥ ૬ ॥ સુ૦
તેજપાલ સેઠિ દેહરાસરિ જી । ધર્મ જિણેસર સ્વામિ ।
સતર પડિમા પૂજતાં જી । સીઝઈ વંછિત કામ ॥ ૭ ॥ સુ૦
સત્સાકેરણ ઘરિ નિરપીઆ જી । સુમતિ શ્રીજિનરાય ।
પંચવીસ પડિમા અરચીઈ જી । પંચાયણ ઘરિ આઈ ॥ ૮ ॥ સુ૦

शान्तिमूरति निरषी करी जी । जिनवर त्रइसठि जेह ।
 लीबही पाटकि आवीइ जी । सारंगदोसी गेह ॥९॥ सु०
 सप्तफणामणि पासजो रे । बार जिणेसर देषि ।
 रायचंद दोसी घरि बली जी । शान्ति जिणेसर पेषि ॥१०॥ सु०
 सोल प्रतिमा अवर अछइ जी । रयणमयी पडिमा दोइ ।
 शान्ति देहरइ हिवइ आवीइ जी । सोलम जिणेसरजोइ ॥११॥ सु०
 चौद प्रतिमा तिहां बंदीइ जी । लीजइ पूजी लाह ।
 नवउ प्रासाद सोहामणउ जी । दीठउ मननइ उछाह ॥१२॥ सु०

॥ बीर जिणेसर दीए देसना ढाल ॥१३॥

करणा साहा पाटकि अछइ ए । शीतल जिनवर देव तु ।
 पेषिला ऊलट अति घणइ ए । सतसठि जिनवर सेव तु ॥१३॥
 पूजीजइ शीतल सुंदरू ए । सुंदरमुख जीसिउ चंद तु । तेजि दीपइ
 दिनकरू ए ॥ आंकणी ॥

: दोसी बीर । देहरासरू ए । श्रेयांस जिनवर सार तु ।
 तेर प्रतिमा अवर नमुं ए-भेटूं शेरुंज-अवतार तु ॥ १४ ॥ पू० ॥
 दोसी बीरपाल घरि भणउं ए । ऋषभदयाल जिनदेव तु ।
 बिब अठार अरचीइ ए । महिता समरथ घरि हेव तु ॥ १५ ॥ पू०
 तिहां नमुं वामानंदनू ए । सतर बिब बली जुहारि तु ।
 हरिचंद घरि कुंथु जिणेसरू ए । सात पडिमा मनोहारि तु ॥
 ॥ १६ ॥ पू० ॥

सहा धर्मसी देहरासरि थुणुं ए । चंद्रमभाजिनवर स्वामि तु ।
 सतालीस पडिमा बंदीइ ए । शबजी संधवी ठामि तु ॥१७॥पू०
 शिवादेवी नंदन चरचीइ ए । पडिमा चौंद उदार तु ।
 रयणमय पडिमा च्यारि भणीइ ए । तेजतणउ नही पार तु ॥१८॥पू०
 पारषि सारंग शांतिजिनु ए । अठतालीस बिंब ज होइ तु ।
 सहा कमा घरि आवीइ ए । शांति जिणेसर जोइ तु ॥१९॥पू०
 सतालीस पडिमा जुहारीइ ए । पट बि तिहां विचारि तु ।
 रयणमय पडिमा च्यारि कही ए । रूपमय एक ज सार तु ॥२०॥पू०

॥ नाचइ इंद्र आणंदस्युं ढाल ॥ १४ ॥

बंभणवाडइ आवीइ । बुहरा वीरदासनइ गेह रे ।
 वासुपूज्य जिन पूजीइ । जिन चउवीस सुदेहरे ॥ २१ ॥
 गावउ २ जिनवर गुणि भरथा । पामउ २ सुख विशाल रे ।
 मनमोहन जिन दीठइ । हईइइ हरिष रशाल रे ॥ आंकणी ॥
 रयणमय पडिमा इक नमी । हीरा विसा घरि जेह रे ।
 शांतिजिणेसर दस बली । दीठइ निरमल देह रे ॥ २२ ॥ गावु० ॥
 सहिसू संधवी घरि भणउं । मृगलंछन जिनराय रे ।
 छ जिनवर अवर नम्या । हस्ती चित्र सुठाय रे ॥ २३ ॥ गावु० ॥
 वीर जिणेसर देहरइ । पूज्या त्रिसला पूत्र रे ।
 च्यारि पडिमा अवर नमी । हीरजी घरि पहुत रे ॥ २४ ॥ गावु० ॥

अचिरानंदन जिहां अछइ । दस जिणंद उदार रे ।
 शांति देहरइ ते जुहारीइ । सात बिंब छइ सार रे ॥२५ गावु०॥
 बिमलसी सेठिनइं घरि बली । आठ बिंब मन मोहइ रे ।
 रयणमय जिनवर बिंब तिहां । तेजइं अतिघणुं सोहइ रे ॥२६ गा०
 पारषि पुंआ घरि भणउं । ऋषभजिनंद दयाल रे ।
 रजतमय बिंब ज च्यारि अछइ । इग्यार जिन मयाल रे ॥२७ गा०
 घेतलवसहीपासजिनु । दीपइ पूनिमचंद रे ।
 बिसय सतालीसबिंब नमुं । पेखिला परमानंद रे ॥२८॥ गावु०॥
 पूजा कीजइ भावसिउं । जिनवर अंगि सुचंग रे ।
 सूरीआभइ जिम पूजीआ । सोहमइ मनरंगि रे ॥ २९॥ गावु०॥

॥ धन२ साधु जे बनि रहइ ए ढाल ॥ १५ ॥

पाटक लटकण आवीआ । दोसी गपू घरि ।
 अजित इग्यार पढिमा बली । अरचु पूजु सुपरि ॥ ३० ॥
 मुणि २ भवियण प्राणीआ । लाघउ जिनधर्म ।
 पूजा भावना भावीइ । ए कहीउ मर्म ॥ आंकणी ॥
 सहा बाछा घरि हुं भणुं । चंद्रप्रभ स्वामी ।
 एकावन जिनवर निरषीआ । छ रयणमय पामो ॥३१ सु०॥
 लालजी घरि सुंदरु । संभवजिन देव ।
 आणउं बिंब तिहां दीठलां । कीजइ जिनसेव ॥ ३२ सु० ॥

દેહરહ શાંતિજિન નિરખીઆ । બાવીસહ પંતી ।
 ચીરજી ઘરિ સોલમ જિનૂ । બાવોસહ પંતી ॥ ૩૩ સુ० ॥
 કુંપા દોસી પાટકિ આવીઆ । રિસહજિન ભાવડ ।
 આઠ પ્રતિમા તિહાં વંદીહ । ભાવના ભાવડ ॥ ૩૪ ॥ સુ० ॥
 દોસી ગળીઆ ઘરિ હવહ । પાસ પઢિમા હોહ ।
 બા વીસ જિનવર પરખીઆ । પંડિત જન જોહ ॥ ૩૫ સુ० ॥
 સતર મેદ જિન પૂજીહ । જ્ઞાતાસૂત્રહ ભાષી ।
 જિનવચન હરિહર ધરી । દ્રૂપદી સાષી ॥ ૩૬ સુ० ॥

॥ રાગ મેવાડુ એ ઢાલ ॥ ૧૬ ॥

વિસાવાહહ પુંજા સેઠિ ઘરહં । પાસજિન નિરખ્યારે આજ ।
 સોલ પ્રતિમા રચનમય ફક વલી । દીઠહ સરીઆં રે કાજા૩૭
 મૂરતિ નિરખુ રે જિનની ભાવસિંહં । તે નર નારી ધન ।
 જે નિજભાવહં પૂજા આચરહ । તે નરલહહ બહુપુન્ય ॥
 ॥ આંચલી ॥ સોની અમર દત્ત ઘરિ ધર્મજિન । પઢિમા ઇગ્યાર જેહ ।
 વિસા વિમૂનહ દેહરાસરિ । જિન ત્રેવીસમુ વલી તેહ ॥ ૩૮ ॥ મૂ०
 અવર અઢારહ જિન તિહાં વંદીહ । રતનમય ફક જ સાર ।
 અમરપાલ દેહરાસર મળહં । અજિતહ રચન ઉદાર ॥ ૩૯ ॥ મૂ०
 પ્રતિમા ત્રણ વલી જિહાં અછહ । દેહરહ પુહુતા રે જામ ।
 સોલમ જિનવર નિરખ્યા ભાવસિંહં । પંચાસ પઢિમા રે ઠામ ૪૦ મૂ०

सरहीआ बाडइ ऋषभजिणेसरु । त्रेवीस जिनवर जुहार ।
 दोसी बाडइ हटूनइ घरि । शांतिजिन दीठ रे सार॥४१मू०॥
 शांतिनाथनइ पाटकि । लिषमीदास देहरासरि जिनशांति ।
 प्रतिमा बारइ पूजइ भावस्युं । टालइ भवनी भ्रांति ॥ ४२ मू० ॥
 संघराजनइ घरि वामानंदन । पन्नर पडिमा रे तांहि ।
 हेमा सरहीआ घरि हिवइ आबीइ । त्रेवीसमउ जिन ध्याइ४३मू०
 छयालीसपडिमा अबर जुहारी । लीजइ भवनु रे लाह ।
 शांतिमूरति सयालीस वली अछइ । टालइ भवनु रे दाह॥४४मू०
 पास कंबोईउते वलि जुहारीइ । सात ज पडिमा रे सार ।
 कटकीआबाडइ रिसह ज पूजीइ । पंचावन जिन उदार॥४५मू०
 सेठि विमलदास घरि अजितजिणेसरु । चौदह जिन धन धन
 निरघु जिनजी हईइ हरिषस्युं । तसु वली बाध इ वन्न ॥४६ मू०
 आनाबाडइ रंगइ आबीइ । दीठला श्रीजिन नेमि ।
 प्रतिमा चुत्रीस भावइ पूजीइ । जिम पामउ सविषेम॥४७मू०॥

॥ ऋषभ घरि आवइ छइ ए ढाल ॥ १७ ॥

आए सालवीबाडइ आबीइ । त्रसेरीआ वली मांहि ।
 नेमि जिन जुहारउ जी । राणीरायमइ वल्लहु ।

जीवदया प्रतिपाल ॥ नेमि० ४८

आंचली॥सत्यासी जिन पूजीइ । देहरइ श्रीजिनमल्लि॥नेमि०४९

પેચ્યોત્તરિ બિંબ નિરખાં । કૂરસીવાડહ આવી ॥ નેમિ૦ ૫૦ ॥
 શાંતિજિન તિહાં પરષીઆ । અવર બિંબ તિહાં તેર ॥ નેમિ૦ ૫૧ ॥
 કર્હઆવાડહ વીરજી । પ્રતિમા પંચ ઉદાર ॥ નેમિ૦ ॥ ૫૨ ॥
 રાયચંદ સંઘવી વાસુપૂજ્ય । બિંબ ચૌદ વિચારિ ॥ નેમિ૦ ॥ ૫૩ ॥
 કલ્હારવાડહ શાંતિજી । બિંબ પંચાવન હોઈ ॥ નેમિ૦ ॥ ૫૪ ॥
 દળાયગવાડહ પદમ જિન । સત્તરિ જિનવર જોઈ ॥ નેમિ૦ ૫૫ ॥
 ધાંધુલિ પાટકિ સુવિધિ જિન । એકોત્તરિ જિનસાર ॥ નેમિ૦ ૫૬ ॥
 ઝંચહ પાટકિ પાસજી । જિન નમુંત્રણહ તાંહિ ॥ નેમિ૦ ૫૭ ॥
 સમ્રાગવાડહ જુહારીહ । બિંબ નવ તિહાં પાસ ॥ નેમિ૦ ॥ ૫૮ ॥
 પુંનાગવાડહ આવીહ । દસ બિંબ પાસસ્યું હોઈ ॥ નેમિ૦ ૬૦ ॥
 ગોલ્હવાડહ શ્રી પાસજી । પદિમા પંચ તિહાં દીઠ ॥ નેમિ૦ ૬૧ ॥
 બીજહ દેહરહ ત્રેવીસમુ । પદિમા શત ઉગળીસ ॥ નેમિ૦ ॥ ૬૨ ॥
 રયળમય પદિમા એક વલી । ઠાકરસાહનહ ગેહિ ॥ નેમિ૦ ૬૩ ॥
 પાસ જિનંદ તિહાં દીઠહા । પૂગી મનની આસ ॥ નેમિ૦ ॥ ૬૪ ॥

॥ દાલ માઈ ધન્ન સુપન્ન ० ॥ ૧૮ ॥

પેષડ ઘડલી પરચઈ । મુનિસુવ્રત જિન દેવ ।
 બાવન જિનપદિમા । સુર નર સારહ સેવ ।
 દૂદા પારષિ ઘરિ છઈ । શાંતિ જિનેસર રાય ।
 પંચહ જિન નમતાં । સુખ સંપદ સવિ થાઈ ॥ ૬૫ ॥

दोसी देवदत्त घरि छइ । चंद्रप्रभ जिन स्वामि ।
 सततालीस जिनवर । पूजतां शिव ठाम ।
 सोनी रामा घरि छइ । पास जिणंद जुहारउ ।
 अठारइ जिनवर पूजी । भवभय बारउ ॥ ६६ ॥
 बिंब रयणमइ बंदु । तिहां छइ एक ज सार ।
 बड़ पट्ट अनोपम । दीठइ सबि सुखकार ।
 गोदडनइ पाटकि । पूजउ ऋषभ दयाळ ।
 जिन सरिषा वरणइ । पेणउ रंग रञ्जाल ॥ ६७ ॥
 एकसउ चिउंऊत्तरि । प्रणमंता हुइ प्रेम ।
 विसा थावर घरि छइ । रिषभ करइ ते घेम ।
 चौदह जिण पूज्या । तिहां निज उत्तम भावि ।
 दोसी ह्रीरजी देहरासरि । हईडइ हरषइ आवि ॥ ६८ ॥
 पासह जिण निरध्या । तिहां बली ऊलट आणि ।
 उदयकरणनइ घरि । ऋषभ जिन अमृत वाणि ।
 बावन छइ जिनवर । पूजउ हरषि अपार ।
 जिनवर गुण गातां । मुख पामउ बहु बार ॥ ६९ ॥

॥ कुंकुम तिलक ए ढाल ॥ १९ ॥

पाटकि नाथा सहानइ आवउ । शान्ति जिणेसर भावउ ।
 एकसउ नवाणउं देव । हरषिउं हईडउं हेव ॥ ७० ॥

दोसी बछानइ घरि । चंद्रप्रभ देहरासरि ।
 सत्तरि जिनबिंब नमीइ । संसारमांहइ न भमीइ ॥ ७१ ॥
 सेठि पचू देहरासरि । चंद्रप्रभ जिन सुखकर ।
 सोल बिंब तिहां सोहइ । सीपमइ इक मन मोहइ ॥ ७२ ॥
 सूरजी सेठि घरि आव्या । पन्नर जिनबिंब भाव्या ।
 दोसी रामानइ घरि । ओगणपंचास जिनवर ॥ ७३ ॥
 दोसी रहीआ घरि देव । ओगणत्रीस कीजइ सेव ।
 महितापाटकि निरषउ । मुनिसुव्रत जिन परषउ ॥ ७४ ॥
 बीस जिणंद तिहां जुहारउ । पूजी समकित धारउ ।
 सहा बछा घरि पास । त्रिणि जिन पूरइ ए आस ॥ ७५ ॥
 जिन सरिषां बिंब जाणउ । पेपी भाव मनि आणउ ।
 नियम व्रत सूधउं ए पालउ । समकित रयण अजूआलउ ॥ ७६ ॥
 ॥ ढाल भमारुली ॥ २० ॥
 जिन चैत्य इम जुहारीइ तु रि भमारुली । एक सउ एक वषाणि तु
 अणहल्ल पाटणि एतला तु रि भमारुली । देहरासर वली
 जाणि तु ॥ ७७ ॥
 नवाणुं तेरुअडा तु रि भमारुली । प्रणमउ भगतइं सोइ तु ।
 पाप अढारइ छूटीइ तु रि भमारुली । सुख संपद सबि होइ तु ॥ ७८ ॥
 बिद्रुममय बिंब एक भणउं तु रि भमारुली । सीपमय बिंब
 बे होइ तु ।

रयणमय जिन पडिमा थुणुं तु रि भमारूली । अडत्रीस
ते वली जोइ तु ॥ ७९ ॥

देहरा बिंब जुहारीइ तु रि भमारूली । सहस पंच विचारि तु
शत च्यारि ऊपरि वली तु रि भमारूली । सत्ताणउं वली
सार तु ॥ ८० ॥

देहरासरजिन पूजीइ तुरि भमारूली सहस विजिनस्वामि तु
शत आठ अधिक भण्या तु रि भमारूली । अठसठि
पूरइ काम तु ॥ ८१ ॥

आठ सहस त्रणि शत वली तु रि भमारूली ॥ चउराणुं
जिन जोइ तु ।

गौतम बिंब च्यारि नहुं तु रि भ० च्यारि ज पट्टज होइ तु ८२

॥ ढाल विर जिणेसर बंदीए ॥ २१ ॥

वाडीपुरवर-मंडणउ ए । प्रणमीय २ अमीझरउ पास तु ।
आस पूरइ सयलतणी ए । पूजीइ २ आणी भाव तु ॥

॥ वाडीपुरवर-मंडणउ ए । झूटक ।

वाडी-मंडण वामानंदन । सयलभुवनइ दीप ए ।

नमइ अमर नरिंद आवी । सयल दुरजन जीपए ।

अवर बिंबह एक नमतां । भगतशंकट चूरए ।

दुलतपुरि जिन एक नमतां । सयल बंछित पूरए ॥ ८३ ॥

कुमरगिरि जिन शांति नमुं ए ।

महिमा ए२ जिनतणउहोइ तु । वाणीइ अमृतसम भणी ए
परतर २ चैत्य विशाल तु ।

॥ कुमरगिरि जिन शांति नमुं ए । ब्रूटक ।

नमुं शांति नवइ जिनवर । भमतीइं पंचास थुणउं ।
पोसालमांहि चैत्य निरूपम । शांतिजिनवर तिहां भणउं ।
छत्रीस बिंब अवर नमीइ । गभारइ ते सुख करु ।
पीतल-पडिमा च्यारि सइ वली । छनूं ऊपरि मनहरु ॥८४॥
सोलम जिनवर वंदीइ ए । बावडी २ जिनवर सार तु ।
अठारइ पडिमा सुंदरु ए । वडलीय २ परतरचैत्य तु ।

॥ सोलम जिनवर वंदीए ए ॥ ब्रूटक ॥

वंदीइ ते सोलम । जिनवर । च्यालीस पडिमा जाणी ।
श्री जिनदत्तसूरी महिमा पूरइ । जगत्रमांहि वषाणीइ ।
श्री वीरचैत्य वंदउ नित्यइ । मूरति अतिसोहामणी ।
नगीनानइ चैत्य आवी । पार्श्वजिन सात ज भणी ॥ ८५ ॥
नवइ नगीनइ आवीइ ए । पेणीइ २ श्री जिनशांति तु ।
पंचतालीस मूरति पूजीइ ए । पूजतां २ आणंद होइ तु ॥

नवइ नगीनइ आवीइ ए ॥ ब्रूटक ॥

नगीनइ ते नवइ आवी । बहुत्तरि जिणाहुं निरषीइ ।
त्रण मूरति अवर पेखी । सुधउ समकित परषीइ ।

अवर ठामे जेठ देहरा । देहरासर पार ज नही ।

भगतिभावइं ऊलट आणी । आदर करि वंदउ सही॥८६॥

॥ गुरुजी रे वद्धामण्डुं ए ढाल ॥ २२ ॥

कतपुरि देहरइ दीठडा तु । शान्तिजिणेसर भावइ रे ।

ऐक जिनवर तिहां वंदीआ तु । समोसरण हिवइ आवि रे । ८७

जिनजी रे तुम्ह गुण घणा तु । गातां नावइ पार रे ।

चंद्र किरण जिम निरमला तु । सुगताफल जिम सार रे ।

॥ आंचली ॥ पढम जिणेसर पूजीइ तु । सात जिणेसर चंगइ रे ।

रूपपुरि रंगइ आवी तु । पास भेटया मनरंगइ रे ॥ ८८ जिन०

छिउत्तरि जिणंद पूजीआ तु । भमतीइं जिन चउवीस रे ।

बीजइ देहरइ ऋषभजिन तु । बइ पडिमा नामउं शीस रे ॥ ८९ जिन०

महिता डुंगरि घरि भणुं तु । अजितजिणेसर देव रे ।

छामठि जिणंद अरचीइ तु । सेठि बोघा घरि हेव रे ॥ ९० जिन०

चुवीस जिणंद निरषीआ तु । सेठि गणराज घरि आवउ रे ।

त्रइसठि जिनवर तिहां अछइ । सेठि वस्ता घरि भावउ रे ॥ ९१

शान्ति जिणेसर पूजीइ तु । इग्यार जिनवर सार रे ।

सेठि जगू देहरासरइं तु । चुत्रीस जिन उदार रे ॥ ९२ ॥ जिन०

बुहरा सांडा देहरासरि तु । पास जिणेसर देव रे ।

उगणच्याली सइ जिनवरा तु । गौतम कीजइ सेव रे ॥ ९३-१

રંગા કોઠારી ઘરિ ધણું તુ । સોલમ જિણેસર સ્વામી રે ।
 ચૌદ જિનવર તિહાં ભાવીઆ તુ । સેઠિ કુંબરજી ઘરિ
 પામી રે ॥ ૯૩ જિન૦ ॥ ૨ ॥

વિશ્વસેન કુલ માહં દિનકરુ તુ । ચૌદ પઢિમા તિહાં ભાવી રે ।
 અનંત ગુણ છડ જિનજીના તુ । વયણે અમૃત શ્રાવી રે ॥ ૯૪ જિન૦
 ચાણસમઢ તે પૂજડ તુ । ભદ્રેન્દુ શ્રી પાસ રે ।

ચત્રીસ પ્રતિમા નિરખતાં તુ । પૂગી મનનો આસ રે ॥ ૯૫ જિન૦
 કંબોઈઈ સિરિપાસજી તુ । પઢિમા પંચ વિચાર રે ।

મમતીઈ સોલ વિંબ અછડ તુ । મુંજપુરિ ત્રણિજિન સાર રે ॥
 ॥ ૯૬ ॥ જિન૦ ॥

॥ એહવડ રુઅહુ રે નારિંગપુર ॥ એ ઢાલ ॥ ૨૩ ॥
 મહં મેટિડ રે સંસ્વેસર શ્રીપાસજી રે । ધ્યાયડ હૈંડા માંહિ ।
 ગુણસાગર રે ૨ મવિઅણ જનનઈ સુખકરુ રે ।
 જસ નામહં રે નવનિધિ ઘરિ સવિ સંપજડ રે ।
 આવડ વરણ અઢાર વંદડ રે ૨ ભાવડ ધરાણદ પુરંદરુ રે ॥ ૯૭ ॥
 હમ સ્વામી રે સવિજનનઈ છડ હિતકરુ રે ।

જોતાં આનંદ હોડ । મુલ્ક સોહડ રે ૨ નિરુપમ પૂનિમ ચંદ ત્રિ-
 ॥ આંચલી ॥ [સડ રે ॥ હમ૦

જસ મહિમા રે ત્રિશુવનમાંહં વ્યાપીડ રે । નમડ અમરનરિંદ ।
 પૂજડ રે ૨ વ્યંતર જ્યોતિષ દિવાકરુ રે ।

जिन ध्यातां रे मारगि शंकट सवि टलइ रे ।

दुखडां नासइ दूरि । पामइ रे २ सुखिपद सवि मुहाकरू रे ॥

॥ ९८ ॥ इम० ॥

गच्छि पूनिम रे शाखा चंद्र वषाणीइ रे । श्री भुवन प्रभ सूरि ।

गुण रयणे रे २ जलनिधि जिम हुइ गाजतु रे ।

तिम सोहइ रे कमल प्रभसूरी सरू रे ।

तसु पाटि पुण्यप्रभ सूरि । दीपइ रे २ तेजइ दिनकरराजतु रे

॥ ९९ ॥ इम० ॥

तसु पाटइ रे श्री विद्याप्रभसूरी सरू रे । जेहवउ पूनिम चंद ।

नंदन रे २ गुरी माता तेह तणउ रे ।

जिम गगनइ रे तारागणछेह नही रे । गंगा विलू न पार ।

गुण पूरइ रे २ देहभरिओ श्रीगुरुतणउ रे ॥ २०० ॥ इम० ॥

ज्ञानइ रे भरीउ जिम हुइ जलनिधी रे ।

षम दम महवसार । कीरति रे २ भूमंडलमांहि विस्तरी रे ।

तसु शीस ज रे ललित प्रभसूरि इम भणइ रे धन धन चैत्य

प्रवादि ।

पाटणि रे २ मनोहर चैत्य ज चिति धरी रे ॥ १ ॥ इम० ॥

संवत रे सोल वली अठतालडइ रे ।

आसो मासि विचारी । बहुल पखि रे २ चउथि तिथि

वली जाणीइ रे ।

आदित रे धार अनोपम ते कहिउ रे ।

तिणि दिन आदर आणि । भावइं रे २ जिनना गुण वषा-
णीइ रे ॥ इम स्वामी० ॥

जिन विंष ज रे जुहार्यां नव सहस सुंदरु रे ।

शत पांचह विचारि अठाणउ रे २ ऊपरि ते वली हुं भ-
णउं रे । ए सर्व ज रे ।

ग्राम नगर पुर जे कहा रे धरीआ संख्या मानि ।

अरचूं रे २ आणंद आणी मनि घणउ रे ॥ २०३ ॥

॥ कलश ॥

इम चैत्य-प्रवाढी मनि रुहाढी रची अति सोहामणी ।

श्रीपास पसाइं चित्ति ध्याइं अणहल्ल पाटण तेहतणी ।

श्री सद्गुरु पामी धरउ धामी स्तवन रूपि सुहाकरो ।

संखेसरु श्रीपास स्वामी मयल भुवनइ जय करो ॥ २०४ ॥

इति श्री भट्टारक श्री श्री ४ श्री ललित प्रभसूरि कृता
समस्त चैत्य प्रपाटिका संपूर्णा ॥

१ संकुटिअजन्हुकुप्पर-गीवकरचरण बंधनावय घउ ।

अणुहवउ तुम्ह वयरी । जं लेहउ पावप सुक्खं ॥

संवत् १६४८ वर्षे पोष मासे बहुलपक्षे १ सोमे सु०
गुणजो लिखितं ॥ (चैत्य परिषाढीनी प्राचीन प्रतिनी
अमृत्य लेख.)

परिशिष्ट.

पंडित हर्षविजय कृता.

पाटणचैत्य-परिपाटी.

समरीय सरसती सांमनोए, प्रणमी गुरुपाय ।

पाटणचैत्य प्रवाडी, स्तवन करतां सुख थाय ॥ १ ॥

पाटण पुण्य प्रसिद्ध क्षेत्र, पुण्यनुं अहीठांण ।

जिन प्रासाद जिहां घणा ए, मोटइं मंडांण ॥ २ ॥

मुझ मन अतिउमाहलो ए, जिनबंदन केरो ।

पाटण चैत्य प्रवाडी, करतां हरख्यो मन मेरो ॥ ३ ॥

प्रथम पंचासरे जाइइं ए, तिहां प्रासाद च्यार ।

पंचासर जिनवर तणो ए, देखो दीदार ॥ ४ ॥

चोपन बिब तिहां अतिभला ए, बली हीरविहार ।

प्रतिमा त्रिण सहगुरु तणीए, मूरति मनोहार ॥ ५ ॥

तिहांथी ऋषमजिणंद नमुं ए । बिब पन्नर गंभारइ ।

एकसो बिब अतिभलाए, भमतीए जुहारइ ॥ ६ ॥

वासुपूज्यने देहरे ए, बिब त्रण वखाणुं ।

महाबीर पासे बली ए, बिब चारज जाणुं ॥ ७ ॥

उंची सेरी शान्तिनाथ, प्रतिमा पंचास ।

एक उपर नमतां थकां, पोहचे मन आस ॥ ८ ॥

पीपले सात्रको पार्श्वनाथ, सडसठ प्रतिमा सोहे ।

सडतालीस बिंब शान्तिनाथ, भवियण मन मोहे ॥ ९ ॥

चिंतामणि पाडा मांडी, शान्तिनाथ विराजे ।

पचवीस प्रातमा तिहां भलीए, देखी दुःख प्रभाजइ ॥१०॥

बीजे देहरे चंद्रप्रभ, तिहां प्रतिमा वंदुं ।

दोसत सडसठ उपरे, प्रणमी पाप निकंदुं ॥ ११ ॥

सुगाल कोटडी प्रासाद एक, थंभणो पार्श्वनाथ ॥

धर्मनाथ नइ शान्तिनाथ, शिवपुरीनो साथ ॥ १२ ॥

ढाल ॥ १ ॥ देशी बाहाणनी । राग मल्हार ॥

खराकोटडीमांहि प्रसाद मनोहररे । के प्रासाद मनो० ।

पंचमेरु सम पंच के, भवियण भयहररे । के भवि० ॥ १ ॥

अष्टापद प्रासादके-चंद्र प्रभ लहीरे । के चंद्र० ।

नवसत उपर सात कि, प्रतिमा तिहां कहीरे । के प्रति० ॥

चंद्रप्रभ प्रासादके, तेर जिणेसररे । के तेर० ।

पास नगीनो षट जिन । साथे दिणेसररे ॥ साथे०॥ २ ॥

शान्तिजिणंद प्रासाद । देखी मनहरखीएरे । देखी मन० ॥

चोरासि जिन प्रतिमा । तिहां कणे निरखीएरे । तीहां कणे० ३ ॥

आदिनाथ जगनाथनी । मूरति अतिभलीरे । मूरति० ॥
 पैचाणु तिहां प्रतिमा । बंदो मनरुलीरे ॥ बंदो० ॥ ४ ॥
 आंगडिया वाढामांही । ऋषभ सोहामणा रे । ऋषभ सो०
 बिंब चारसे चार के । तिहां जिनवर तणारे । तिहां जिन० ५॥
 दोय प्रसाद कंसारवाडे हवे बंदीए रे । वाडे ह० ।
 शीतल ऋषभ नमी सब । दुःख नीकंदीए रे ॥ के दुःखनी० ६ ॥
 प्रतिमा तेर अठासी । बेहु देहरा तणीरे ॥ के बेहु० ॥
 जिन नमतं घरे । लखमी होय अति घणीरे ॥ के लखमी० ७ ॥
 साहना पाढामांही । ऋषभ जुहारीपरै ॥ ऋषभ जु० ।
 प्रतिमा दोसत बासी । मन संभारीए रे ॥ के मन० ८ ॥
 चाडीपासतणो । महिमा छे अति घणोरे ॥ के महिमा० ।
 चडी पोसालना पाडा । मांही श्रवणे सुणो रे । मांही श्र० ९ ॥
 एकसो सडतालीस । जिहां प्रतिमाय छे रे । के जिहां प्रति० ।
 चोमुख बंदी जिनराज । ऋषभ नमीए पछेरे ॥ ऋषभ नमी० १० ॥
 दोसतने पणयालीस । जिन प्रतिमा तिहांरे । के जिन प्रति ॥
 पंच बंधवनुं देहरु । लोक कहै तिहांरे । के लोक० ११ ॥

हाल ॥ २ ॥ देशी हडीयानी ॥

देहरासर तिहां एक, देहरासर मुखिशेष ।

शेठ मुजबलतणुं ए, के दिसइ सोहामणुं ए ॥ १ ॥

नारिंगपुर वर पास, जागतो महिमा जास ।
 दोसत बिब भलाए, पणयालीस गुण निलाए ॥ २ ॥
 अमेडा बाडामांही, शान्ति नमुं उछांही ।
 पंचसत जीनवरुए, एकोत्रे उपरे ए ॥ ३ ॥
 तंबोली बाडा मझार, सुपास नमुं सुखकार ।
 एकसो त्रीस सदाए, प्रणमुं जिन मुदाए ॥ ४ ॥
 कुंभारीए आदिनाथ, प्रतिमा एकाशी साथ ।
 देहरै कोरणीए, तिहां प्रतिमा घणी ए ॥ ५ ॥
 सोल प्रतिमा सुखकंद, शान्तिनाथ जिणंद ।
 मांका महिता तणे ए, पाडे सोहापणे ए ॥ ६ ॥
 मणीयाटी महावीर, मेरुतणी परे धीर ।
 चालीस बिबसुं ए, प्रणमुं भावसुं ए ॥ ७ ॥
 तीर्थ अनोपम एह, मुज मन अधिक सनेह ।
 दीठे उपजेए, संपदा संपजे ए ॥ ८ ॥

ढाल ॥ ३ ॥

पखालीए रे सेवो श्री शान्तिनाथरे ।

हुं वंदुं रे प्रतिमा तेत्रीश^१ साथ रे ।

१ 'तेवीस' एवो पण पाठान्तर छे.

सावाडे रे सांमल पास सोहामणा
 बिब पांचसे रे पासे श्राजिनवर तणा ॥ १ ॥
 जिनवर तणा ते बिब जाणुं । उपर सत्तावन्न ए ।
 त्रेवीसमो जिनराज वंदुं । मोहिओ मुज मन्न रे ।
 सातमो जिन प्रासाद बीजे । वंदीए ऊलट धरी ।
 चालीस उपरे सात अधिकी सोहे तिहां प्रतिमा भली ॥२॥
 सोलसमो रे शांतिजिनेसर जगजयो,
 भसातवाडे देखी मुझ मन सुख थयो ।
 पांसठ जिन रे तिम वली कलिकुंड पासजी,
 जीराउल रे पूरे वंछित आसजी ।
 आस पुरे गौतम स्वामी, लब्धिनो भंडार ए
 सगरकुह पांत्रीस जिनवर, पार्श्वनाथ जुहारए ।
 हबदपुरमां थूभ वदूं जास महिमा अतिघणो,
 एकमना जे सेव सारे पूरे मनोरथ तेह तणो ॥ ३ ॥
 वलियारवाडे रे, प्रतिमा सोहे सात रे ।
 मूलनायक रे, शांतिजिणंद बिख्यात रे ।
 जोगीवाडे रे, जागतो जिन त्रेवीसमो ।
 अठावन रे, प्रतिमासुं भविअण नमो ॥ ४ ॥
 नमो ऋषभ जिणंद बिजे, देहरे अति सुंदर ।

छत्रीस प्रतिमा तिहां बंदो, नमे जास पुरंदर ।
 बसे छासठ ^१ मल्लिजिनवर, मल्लिनाथपाडे मुदा ।
 बावन जिन ने बावन प्रतिमा, बंदीए ते सर्वदा ॥ ५ ॥
 लखीयारबाडे रे मोहनपास महिमा घणो
 बिब त्रणसे रे एकोत्तर तिहां कण गणो ।
 सीमंवर रे स्वामी प्रासाद बासठ जिना ।
 बिब तेरसुं रे, संभव सेवो एकपना ॥ ६ ॥
 एकपना सेवो सुमति जिनवर, साठ प्रतिमा सोहती ।
 आठ उपरे न्यायसेठने पाडे, जनमन मोहती ॥ ७ ॥
 चोखावटीए शान्तिजिनवर, छेतालीस बिब अलंकरी ।
 दोढसो जिन मुंबलीए पाडे, रिषभजिन जग जय बर्या ॥ ८ ॥

॥ ढाल ॥ ४ ॥

अबजीमहेताने पाडे शीतलनाथ,
 प्रतिमा सडतालीस । प्रतिमा दोए शान्तिनाथ ।
 कोसंबीयापाडे शीतलबिब अडार,
 श्रीपासजिनेसर बीजे देहरे जुहार ॥

જુહારીય જિનવરની પ્રતિમા છાસઠ^૧ મન્ને રંગે ।
 સો પ્રતિમા વાયુદેવના^૨ પાઠામાં, ધર્મજિનેસર સંગે ।
 ચાચરીયામાં પાસજિનેસર, ત્રણસે નવ તિહાં પ્રતિમા ।
 પારેલ્લ વદમા પોલે વઘીસ જિન, ફોફલીયા^૩ નો મહીમા ॥ ૧ ॥
 સોનારવાઢે સુલદાયક શ્રીમહાવીર, હેતાલીસ પ્રતિમા
 પાસે શુભગંધીર !

લેજડાને પાઢે શાંતિજિનેસર પાસે ।
 એકસો ને અઢવીસ પ્રતિમા વંદું હલાસે ॥ ૨ ॥
 હલાસે વલી^૪ ફોફલીયામાં, પાસ જિનેસર દેલું ।
 એકવીસ પ્રતિમા પાસે પેલો, પાતિક સયલ હવેલું ॥ ૩ ॥
 સંભવનાથને દેહરે, દોયસત ત્રાણુ પ્રતિમા સોઢે ।
 શાંતિ જિનેસર દેહરે, એકસો ત્રેવન જિન મન મોઢે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥

સ્વજુરી મનમોહનપાસ, એકસો સત્તાવન શ્રીજિનપાસ ।
 વાંદું મન હલાસ તો ॥ જયો ૦ જયો ૦ ૧ ॥
 માખો માખાપાંદિ બિરાજે, ચારસે એક પ્રતિમા તિહાં છાજે

૧ 'લાસઠ' એવો પણ પાઠ છે. ૨. 'વાયુદેવના' પાઠાં-
 તર) ૩. 'વોવદશમીનો મહિમા.' (પાઠાંતર). ૪. 'ફરી'
 એવો પણ પાઠ છે.

મહિમા જગમેં ગાજતો ॥ જયો૦ જયો૦ ૨ ॥
 લીંબડીઈ શ્રીશાંતિ જિનંદ, ત્રણસે સાત તિહાં શ્રીજિનચંદ ॥
 દિઠઈ અતિ આનંદ તો ॥ જયો૦ જયો૦ ૩ ॥
 કરણે શીતલજિન જયકારી, પ્રતિમા સત નવસો તિહાં સારી ॥
 જનમન મોહનગારી તો ॥ જયો૦ જયો૦ ૪ ॥
 બિંબ સતરસુ શાંતિ સોઢાવે, બીજે દેહરે મુજ મન ભાવે ॥
 દરિસળથી દુઃખ જાય તો ॥ જયો જયો૦ ૫ ॥
 દેહરાસર તિહાં દેહરા સરખું, પાંત્રીસ પ્રતિમા તિહાં કળ નિરખું ॥
 દેસી મુજ મન હરખ્યું તો ॥ જયો૦ જયો૦ ૬ ॥
 સંઘચીપોલે પાસ જગદિસ, પ્રતિમા એકસો ઓગળત્રીસ^૧ ॥
 પૂરઈ મનહ જગીસ તો ॥ જયો૦ જયો૦ ॥ ૭ ॥
 પીતલમે દોય બિંબ વિસાલ, પ્રતિમા તેહની આતેસુ ॥
 દીસે શાકશમાલ તો ॥ જયો૦ જયો૦ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥

મવિ તુમે વંદો રે શંખેશ્વર જિનરાયા ॥ ૧ દેશી ॥
 સ્વેતલવસહી દોય પ્રાસાદે, પાસ જિનેસર મેટયા ॥
 સાંમલા પાસની સુંદર મૂરતિ, દેસત સબ દુઃખ મેટયા રે ॥ ૧ ॥
 મવિયાં ભાવે જિનવર વંદો ॥

શ્રીજિનવરને વંદન કરતાં, હોવે અતિ આણંદો રે ॥ ૫૦ ૨ ॥
 ત્રણસે અઠોત્તર જિનપ્રતિમા, સામલપાસની પાસે ।
 શ્રીમહાવીર પાસે વ્યાસી જિનવરસું, વંદો મન ઉલ્લાસે રે ॥ ૫૦ ૩ ॥
 દેહરાસર તિહાં દોય અનોપમ, રૂપ સોવનમય કામ ।
 સોવન રૂપ રયણમે પ્રતિમા, દીસે અતિ અભિરામ રે ॥ ૫૦ ૪ ॥
 અજુવસા પાઠામાં પ્રતિમા, સત્તોતર સુખદાઈ ।
 પીતલમે શ્રીવિમલજિનેસર, વંદો મન લય લાઈ રે ॥ ૫૦ ૫ ॥
 દોસીકુંપાના પાઠામાંહી, ઋષભ જિનેસર સોહે ।
 સુખદાયક જિન સોલ હે સુગુણનર, દેસ્વી જન માહે રે ॥ ૫૦ ૬ ॥
 વસાવાઢે દોય શત અઠાવીસ, શાંતિજિનેસર સામી ।
 ઓગળીસ જિનસું^૧ દોસીવાઢે, ઋષભ નમું સિર નામી રે ॥ ૭ ॥
 આંબાદોસીના પાઠામાંહી, મુનિસુવ્રત જિન સોલ ।
 પંચહટીયે એકસોને ત્રેવીસ^૨, ઋષભજિનંદ રંગરોલ રે ॥ ૫૦ ૮ ॥
 ઘીયાપાઠામાં દોય દેહરાં, શાંતિનાથ પાર્શ્વનાથ ।
 એકસો ત્રેવીસ તેર પ્રતિમા, મુગતિપુરીનો સાથ ॥ ૫૦ ૯ ॥
 એકસો છન્નુ રિષભજિનંદસું, પ્રતિમા કટકીયે વંદી ।
 ઘોલીપરવમાં ઋષભ મુનિસુવ્રત છેતાલીસ ચિર નંદી રે ॥ ૫૦ ૧૦ ॥

૧ 'ત્રેવિંશતિ જિનસું' ય પળ પાઠ છે. ૨. 'ત્રેવીસ' યવો
 પળ પાઠ છે.

॥ ढाल ॥ ७ ॥

अकिनाशीनी सेजडीर रंग लाग्यो रे० ए देखी ॥
 पारिखजगुना पाढामांही, टांकलो पास विराजे जी ।
 प्रतिमा चोत्रीस चतुर तुम वंदो, दालिद्र दूखने भाजे जी ।
 महिमा जगमांही गाजे जी ॥१॥

किया वोहराना पाढामां, शीतल प्रतिमा तीमपंचवीस जी ।
 क्षेत्रपालना पाढामांही, शीतलनाथ नमुं निसदीस जी ॥२॥
 जिहां जिनवर छे बसे एकाणु, तिहांथी कोके जइए जी ।
 त्रणसे नेउ प्रतिमासु कोको, पारसनाथ आराधुं जी ॥३॥
 अभिनंदन देहरे च्यार प्रतिमा, दोय प्रासाद तिहां बांधा जी ।
 ढंटेर सामल कलिकुंड पासजी । नमतां पाप निकंधा जी ॥४॥
 एकसो त्र्यासी प्रतिमा रुढी, त्र्यासी जिन वर्धमान जी ।
 महेताने पाडे मुनिसुव्रत, सिर्त्तेर जिन परधान जी ॥ ५ ॥
 बसे चोराणु बिंब सहित, श्रीशान्तिनाथ प्रासाद जी ।
 वखारतणा पाढामां वंदु, मुकी मन बिखवाद जी ॥ ६ ॥
 दोसत सिचरि जिनप्रतिमा, बांदी में अभिराम जी ॥
 गोदडपाडे रिषभने देहरे, छन्नु बिंब इणठाम जी ॥ ७ ॥

॥ ढाल ॥ ८ ॥

इवे शक्र सुघोषा बजावे ॥ ए देखी ॥
 सालिवाडे त्रीसेरीयामांही, नेमि मल्लि ऋषभ नमुं त्यांही ।

नवपल्लव नमुं उछांही, जिणेसर ताहारा गुण गाडं ॥

जिम मनवंछित सुख पाडं ॥ जि० १ ॥

साठ उपर सत तिम चार । बीजे देहरे श्रीज्ञांति जुहार ।

बिंब ओगणसाठ उदार ॥ जि० २ ॥

कलारवाडे देहरां दोय, शांति बिंब एकावन होय ।

बावन जिनालय जोय ॥ जि० ३ ॥

पीतलमय बिंब सोहावे, विमलनाथ भविक मन भावे ।

चउ उत्तर चतुरा जिनगुण गावे ॥ जि० ४ ॥

तिण एकसो चोपन जिनराया, ऋषभदेवना प्रणमुं पाया ।

दणायवाडे शिवसुखदाया ॥ जि० ॥ ५ ॥

धंधोलीण संभवजिन साचो, वंदि त्रेपन जिन मनमांहि माचो ।

तूंही जिन जगमांहि साचो ॥ ६ ॥

गोलवाडे श्रीमहावीर, सोवन वान जास शरीर ।

सात प्रतिमा गुण गंभीर ॥ ७ ॥ जि० ॥

दोष शत दस प्रतिमा पास, श्रीशतफणो जिनपास ।

पूरे मन केरी आश ॥ जि० ८ ॥

खारीवावे श्रीजिनवर्धमान, तेर प्रतिमा गुणह निधान ।

जिननामे कोड कल्याण ॥ जि० ॥ ९ ॥

तिहांथी श्रीपंचासरो पास, वंछा मन धरी अधिक उल्लास ।

पोहती मन केरी आस ॥ जि० ॥ १० ॥

कीधी चैत्यप्रवाही में सार, मनमांहि धरी हर्ष अपार ।

जिन नमतां जयजयकार, जि० ॥ ११ ॥

॥ ढाल ॥ ९ ॥

जिनजी धन धन दिन मुज आजनो ॥

वांछा श्रीजिनराज हो जिनजी,

काज सयाँ सवि माहरां, पाम्युं अविचल राज हो ॥ जि० १ ॥

जिनजी पंचाणुनइ माजने, श्रीजिनवर प्रासाद हो ।

जिनजी भाव धरी भवि बंदीए, मुकी मन विखवाद हो ॥ जि० २ ॥

जिनजी बिंबतणी संख्या सुणो, माजने तेर हजार हो ।

जिनजी पांचसे त्रहोतर बंदीए, सुखसंपत्ति दातार हो ॥ जि० ३ ॥

देहरासर श्रवणे सुण्यां, पंचसयां सुखकार हो ।

जिनजी तिहां प्रतिमा रलीयामणी, माजने तेर हजार हो ॥ जि० ४ ॥

संवत् सतर ओगणत्रीसे, पाटण कीध चोमास हो ।

जिनजी वाचक सौभाग्यविजयगुरु, संघनी पोहती आस

हो ॥ जि० ५ ॥

जिनजी साहव सुआ-सुत सुंदर ।

सा रामजी सुविचार हो । जिनजी सुधो समकित जेहनो ।

बिनयवंत दातार हो ॥ जि० ॥ ६ ॥

जिनजी धरमधुरंधर व्रतधारी, परगटमल पोरवाड हो ।
 जिनजी तेह तणे उद्यमे करी,
 कीधी में चत्यप्रवाड हो ॥ जि० ॥ ७ ॥
 जिनजी तव तीरथमाल घणी, कीधी में अति चंग हो ।
 जिनजी साह रामजीना आग्रहे,
 मन धरि अति उल्लरंग हो ॥ जि० ॥ ८ ॥
 जिनजी तवन तीरथमालातणुं, भणे सुणे वली जेह हो ।
 जिनजी यात्रातणुं फल ते लहे, बाधे धरमसनेह हो ॥ जि० ॥ ९ ॥
 जिनजी श्रीविजयदेवसूरीसना, पाट प्रभाकर सूर हो ।
 जिनजी श्रीविजयप्रभसूरि जग जयो ।
 दिन दिन चढते नूर हो ॥ जिनजी धन० ॥ १० ॥
 जिनजी श्रीविजयदेवसूरींदना, साधुविजय बुध सीस हो
 जिनजी सेवक हरषविजयतणी, पूरो मनह जगोस हो ॥ ११ ॥
 ॥ कलश ॥

इम तीरथमाला गुणविसाला, प्रवर पाटण पुर तणी ।
 में भगति आणी लाभ जाणी, धुणी यात्राफल तणी ॥
 तपगच्छनायक सौख्यदायक, विजयदेवसूरीसरो ।
 साधुविजय पंडित चरणसेवक, हर्षविजय मंगल करो ॥ १२ ॥

इति पाटणचैत्य-
 प्रवादी संपूर्ण.

पं. होराकालनिर्मिता

श्रीपत्तनजिनालयस्तुतिः ।

रचना विक्रमसंवत् १९५९

नत्वाऽऽदिदेवं वृषभध्वजं च, कल्याणवल्लीप्रबरांबुवाहम् ।

कुर्वे स्तुतिं सर्वजिनालयानां, मुक्तिप्रदां पट्टनपूःस्थितानाम् ॥ १ ॥

पाडे मार्फतियाहे मुनिमुव्रतविभुं भूमिनाथैः सुसेव्यं,

वंदे वृंदारकेंद्रैः स्तुतमवनितले मोक्षदानैकदक्षम् ।

वामेयं पार्श्वनाथं शूटकप्रठगजागर्वभेदैकसिंहं,

नाम्ना श्रीभीडभंजं मुनिगणमहितं तीर्थनाथं नमामि ॥ २ ॥

वंदे वृंदेरवाहे जगति जनगणे श्रेयसामर्पणोत्कं,

पार्श्वं श्रीकंकणाङ्गं प्रकटमहमथ श्रेयसे ज्ञातपुत्रम् ।

एवं पार्श्वं च नौमि त्रिदशपतिगणैः सेवितं शामलाहं,

बिंबं यस्यास्ति तुंगं भविकजनगुणालहाददं भावभक्त्या ॥ ३ ॥

वयं नमामो पडिगुंदीपाडे, श्रीशीतलं तीर्थकरं सुभक्त्या ।

सुरासुरेंद्रैः परिसेव्यमानं, मोक्षश्रियः केलिविलासगेहम् ॥ ४ ॥

संसारान्निप्रतापप्रमथनसबलं शीतलं शीतलाख्यं,

मोक्षार्थं मोक्षमार्गप्रदमहमधुना तीर्थनाथं नमामि ।

भक्त्या प्रासादसंस्थं सुरवरमहितं क्षेत्रपालाख्यपोले,

भव्यानंदप्रदानप्रवणमथ सदा सर्वलोकैकबंधुम् ॥ ५ ॥

कोकापाडे नमामि श्रुतबलकलितैर्भव्यलोकैः सुसेव्यं,

कोकापार्श्वाभिधानं सकलसुरगणैः सेव्यमानक्रमाब्जम् ।
 प्रौढं तीर्थाधिराजं भवजलतरणे बानपात्रं गुणादर्थं,
 भक्त्या बंदेऽभिनंदं जिनपतिमखिलप्राणिसौख्यैकलक्षम् ॥६॥
 नमामि कोटापुरवासिधर्मशालास्थितं रथंभनपार्श्वनाथम् ।
 श्यामच्छर्विं मेघमिवात्र भव्यकलापिनां मानसमोददं च ॥७॥
 वंदे पंचासरं वै सुमतिजिनपतिं ज्ञातपुत्रं च गोडी-
 पार्श्वं चिंतामणिं चाजितजिनपतिमत्राहमौचित्ययुक्तः ।
 नौमि श्रीधर्मनाथं वरतरनवलक्षाभिधानं च पार्श्वं,
 चातुर्मुख्या स्थितं चामरनरनिकरैः सेव्यमानं जिनेन्द्रम् ॥८॥
 श्रीहीरसूरेर्जयदेवसूरेः, श्रीसेनसूरेः शीलगुणसूरेः ।
 नमामि बिंबानि गतानि तत्र, ससारवारांनिधनौनिभानि ॥९॥
 अष्टापदाख्येऽथ जिनालयेऽहं, सुपार्श्वनाथं प्रणमामि भवक्त्या ।
 चंद्रप्रभं चंद्रनिभं जनानां, मनोगतानंदमुबार्धिवृद्धौ ॥ १० ॥
 खडाकोटीपाडे विमलमतितोऽहं जिनपतिं,
 स्तुवे शान्तिं शान्तिप्रवमवनिगानां तनुभृताम् ।
 तथैवं बंदेऽहं प्रथमजिननाथं तमभितो,
 द्विपंचाशज्जैनालयकलितजैनायतनगम् ॥११॥
 नारंगाभिधपार्श्वनाथमवनौ नौमि प्रमोदप्रदं,
 श्वहेरीत्यभिधानबाहगमहं श्रीवासुपूज्यं तथा ।
 नामेयं च नमामि सर्वजनतासंसारतापापहं,
 शान्तिं शान्तिकरं तथैव जिनपं, श्रीवाडिपार्श्वाभिधम् ॥ १२॥

शावाढे प्रणमामि भक्तिभरतो रक्तं च मुक्तिस्त्रियां,
 श्रीनाभेयममेयकीर्तिकलितं संसारसंतारकम् ।
 मारी येन निवारिता जिनपतिं तं नौमि मुक्त्याः पतिं,
 श्रीशान्तिं जगतां जनोपकरणप्रावीण्यबद्धस्पृहम् ॥ १३ ॥
 भक्त्यान्वितासु जनतासु नतासु तामु,
 कारुण्यभावकलितं कलितं सुबोधैः ।
 शावाढगं जिनपतिं प्रणमामि भक्त्या,
 बोधैकदानबिबुधं बिबुधोपसेव्यम् ॥ १४ ॥
 जिनं सुपार्श्वनाथं च, पार्श्वं तु शामलाढयम् ।
 भव्याब्जप्रकरे लोके, बांधवं लोकबांधवम् ॥ १५ ॥
 वंदे शान्तिं जिनपतिमथो शस्तभेसातवाढे,
 भक्त्या युक्तः कविशिथुरहं शान्तिनाथं सनाथम् ।
 नाथेन श्रीवरगणभृतां चात्र चंद्रप्रभेण,
 प्रासादे वै सुरनरगणैः सेवितं गौतमीये ॥ १६ ॥
 श्रीशान्तिनाथं नरनाथसेव्यं, सनाथतां प्राणिगणे भजंतम् ।
 स्थितं च वंदे तरमेढवाढे, संसाररोगव्यथनैकवैद्यम् ॥ १७ ॥
 वंदे जिनं श्रीपतिमादिदेवं, भक्त्या युतः खेजडपाडसंस्थम् ।
 यस्योपरि प्राज्यतरातपत्रं, रौप्यं च मुक्त्यस्तकटाक्षतुल्यम् ॥ १८ ॥
 कर्पूरमेताभिधशस्यपाढे, स्तुवे जिनेशं वृषभध्वजं च ।
 कर्माग्निदाहैकजलाभिषेकं, कषायवृक्षेषु दबाप्रितुल्यम् ॥ १९ ॥
 तंबोलिवाढे प्रभुमानमामि, श्रीवर्द्धमानं च सुपार्श्वनाथम् ।

कुंभारपाडे प्रभुमादिदेवं, पार्श्व भटेवाभिधमाप्तमुख्यम् ॥२०॥
 शान्तिं नौमीह भक्त्या जिनपतिममलं डंकमेतादृपाडे,
 कर्मारिध्वंसवीरं सकलजनहितं टांकलापार्श्वनाथम् ।
 श्रीवीरं वै जिनेशं प्रथमजिनपतिं चात्र मण्यातिपाडे,
 कूटं नाम्ना सहस्रं वरतरनगरश्रेष्ठिसंनिर्मितं च ॥ २१ ॥
 कर्मारामप्रहारप्रवरगजपतिं मोक्षरामाभिलाषं,
 संसारापारवारानिधिगलनविधौ कुंभजातं जिनेशम् ।
 उच्चैः पोले नमामि त्रिदशगणनतं स्वर्णकारस्य पाडे,
 श्रीवीरं शान्तिनाथं स्तुतमवनितले नाकिनाथैश्च वन्द्यम् ॥२२॥
 शान्तीशं चाद्यवीथ्यां जनगणभृतफोफलियाङ्गे हि वाडे,
 वीथ्यां वै चोदरीणां यदुकुलतिलकं नेमिनाथं नमामि ।
 पार्श्व मनमोहनाख्यं तदभिधवरवीथ्यां गतं शंखपाश्व,
 वीथीगं संभवं वस्वतजित इतः सुव्रतस्वामिनं च ॥ २३ ॥
 श्रोयोगीवाडेऽद्भुतकांतिमूर्तिं, नमामि वै श्यामलपार्श्वनाथम् ।
 श्रीमल्लीपाडे किल मल्लिनाथं कषायमल्लं प्रतिमल्लनाथम् ॥२४॥
 नमामि भक्त्या लखीआरवाडे, पार्श्व जिनेद्रं मनमोहनाख्यम् ।
 जिनाधिराजं मुनिसुव्रतं च, सीमंधरस्वामिनाप्तमुख्यम् ॥२५॥
 तमजितमभिवंदे केसुनामेभ्यपाडे, प्रथमजिनपतिं वै चोखवट्टीयपाडे
 सुरगणनतपादं शान्तिनाथं जिनेद्रं, जिनमतकजसूर्य धर्मनाथं च नौयि
 सुमतिजिनपमीडे पाठशालाख्यपाडे,

दृषभविष्टुमपीह स्वर्णवर्णाढ्यदेहम् ।
 स्थितमभिनतलोकं पाटके बलिपाले,
 भविककमलबोधे लोकबंधुं जिनेशम् ॥ २७ ॥
 सद्भक्त्या प्रणमामि शीतलमहं पाडेऽब्जिमेताभिधे,
 तीर्थेशं च कसुंबियागमभितो वंदे सदा शीतलम् ।
 गोडीपार्श्वमथो नमामि किल संवेशाख्यपाडे स्थितौ,
 मन्मोहाभिधपार्श्वनाथ-विमलौ नैर्मल्यदानक्षमौ ॥ २८ ॥
 भक्त्याहं वामुपूज्यं जितमदनमथो वामुपूज्याख्यवीथ्यां,
 खर्जूरीपाटके चामरगणमहितं मोहनं पार्श्वनाथम् ।
 भाभापाडे नमामि त्रिजगदधिपतिं पूज्यभाभाख्यपार्श्वं,
 शान्तं श्रीशान्तिनाथं शममुखसहितं लोंबडीपाटके च ॥ २९ ॥
 प्रासादे निर्जरेशालयनिभकलकांती कनाशाहुपाडे,
 नानाचित्रैर्विचित्रैर्द्वैतजनद्वये कल्पसौंदर्यकल्पे ।
 तीर्थेशं शान्तिनाथं स्फटिकमणिमयं दिव्यकांत्या सनाथं,
 वंदे श्रीशीतलाख्यं त्वहमहमिकयाहं जिनं देवसेव्यम् ॥ ३० ॥
 तत्रैवाहमथ प्रणौमि जिनपं श्रीशान्तिनाथाभिधं,
 प्रीडे जैननिकेतने स्थितमरं देवेशसंपूजितम् ।
 पार्श्वे तस्य नमामि नाभितनयं संसारसंसारकं,
 श्रीवीरं च नमामि भक्तिभरतः कर्माभिचारशरम् ॥ ३१ ॥
 नाम्ना श्रीशान्तिनाथं समुदमहबोधो धामजाख्ये हि पाडे,

तीर्थेशं प्रौढवस्त्र्या सकलसुरनराभीक्ष्ण्यं जिनेन्द्रम् ।
 कर्मरामाश्रितुल्यं जितमदनमरं सर्वलोकैकबंधुं,
 संसारापारचारानिधिगतजनतानारणे यानपात्रम् ॥ ३२ ॥
 भक्त्याहं क्षेत्रवस्यां जिनपतिमश्रितः श्रीमहादेवपार्श्वं,
 शान्तिं संघेशचैत्यं प्रथमजिनवरं ग्रामलाख्यं च पार्श्वम् ।
 संसाराभोषिधानं त्वजितजिनपतिं नौमि योगीन्द्रनाथं,
 क्रोधादिप्रौढवैरिमकरविदलने शूरवीरावतंसम् ॥ ३३ ॥
 नौमीह शान्तिं त्वदुबस्तिपाडे, नामेय-शान्ती च वसाख्यवाडे ।
 पंचोटीपाडे जिनमादिदेवं, बागोलपाडे वृषभं जिनं च ॥ ३४ ॥
 कंबोडपार्श्वं किल घीयपाडे, शान्तिं च तत्रैव जिनं नमामि ।
 आदीश्वरं वै कटकीयपाडे, मोक्षप्रदं मोक्षगतं जिनेशम् ॥ ३५ ॥
 महालक्ष्मीपाडे मुनिमुव्रततीर्थेशमधुना,
 तथा कोटावाप्तिप्रवरधनिकामारमिलितम् ।
 जिनं शान्तिं वंदे सकलसुरसंघातमहितं,
 तथैवं वामेयं शठकपठसंतापहरणम् ॥ ३६ ॥
 आदीश्वरं गोदहपाटकेऽहं, गणाधिनाथं किल पुंडरीकम् ।
 भक्त्या नमामीह च नेमिनाथं, चतुर्मुखं तीर्थकरं द्रविणम् ॥ ३७ ॥
 वक्षारपाडे प्रभुशान्तिनाथं, चंद्रप्रभं तीर्थकरं नमामि ।
 दृष्ट्वा प्रभां तज्जिनमंदिरस्य, चित्रं जनौघोऽनिमिषत्वमाप ॥ ३८ ॥
 वंदे श्रीनेमिनाथं यदुकुलतिलकं शान्ति-धर्मौ च मल्लिं,

वाढेऽहं शालवीनां जिनपतिवरशान्तिं च कल्लारवाढे ।
 वाढे नारायणे वै प्रथमजिनपतिं धांधले संभवं च,
 गोलावाढे च पार्श्वे सुरनरमहितं चंपकाख्यं च पार्श्वम् ॥ ३९ ॥
 आदीश्वरं च किल टांगडियाख्यवाढे,
 शान्तिं नमामि विदिताखिललोकबोधम् ।
 वंदे सहस्रफणिमंडितपार्श्वनाथं, संसारतापपरिस्वेदसुवारिवाहम् ४०
 शान्तिं च चारुगिरिनारपटं नमामि, शत्रुंजयस्य पटमत्र सहस्रकूटं ।
 विम्बं चतुर्मुखजिनस्य गिरिं च मेरुं, रत्नेषु धर्ममितपादगणं गणिनाम्
 एवं नमंति जगतीह च ये मनुष्या, जैनालयांश्च वरपट्टनसंस्थितांश्च
 नानागृहस्थगृहगांश्च तथा ह्यनेकान्
 जैनालयानिह हि ते किल मुक्तिभाजः ॥ ४२ ॥
 प्रौढं प्रवर्तकपदं परितो गतानां,
 प्राप्याशु कान्तिविजयाख्यमहामुनीनाम् ।
 आनंदसूरिपरिवारकजार्कभानामादेशमत्र किल हंससुतेन भव्यम् ।
 जिनेज्ञानामेवं स्तुतिरिह मया पट्टनपुरे,
 गतानां चैत्येषु स्वहितकृतये संविरचिता ।
 हिरालालाढेन ग्रह-विश्रित-निध्यञ्जमिलिते,
 शुभे वर्षे शस्ये सपदि वसता जामनगरे ॥ ४४ ॥
 [इति श्रीपद्मजिनालया-स्तुतिः]

॥ तीर्थराज चैत्यपरिपाटी स्तवनं ॥

कर्ता. साधुचंद्र मुनि.

प्रणमिय रिसह जिणंद पुंडरिक गणहर सहिय ॥
विरचिसु चैत्र प्रवाहि, संवह सरसी जिम बिहिय ॥ १ ॥

भास

पहिलउ बिक्रमपुर नयर, जिह तिरि नाभि मल्हार ॥
बीजइ जिणहरि बंदियइ प, तिलसासुय सुविचार ॥ २ ॥
सिरि ऊपशाह मंडणउ प, सामिय वोर जिणंदा ॥
तिमरियपुरवर सुहकरण, पातनाह जगि चंद ॥ ३ ॥

भास

ओधनयर सिरि कुंथुनाथ, बिहिचेइय मंडण ॥
पास संति बे बंदियइ प, दुइ दाह बिहंडण ॥ ४ ॥
गूढानयर सिरि कुंथुदेव, भवजलनिहि तारण ॥
बीजइ जिणहरि पूजियइ प, सीतल सुहकारण ॥ ५ ॥

वस्तु

पाल जिणवर पास जिणवरि, नयरि जालउरि,
आदीसर पहु भेटियप, सयल सुख संपत्ति कारण;
अचिरानंदण संति जिण, भविय लोइ दुहतावचंदण ।
हरिकुल अंबर सहसकर, सामिय नेमिकुमार,
वीर जिणेसर भवणगुह, तिहुयण तारणहार ॥ ६ ॥

भास

शाणापुर सिरि वद्धमाण, निभइ भयवारण ।
 मुणिसुव्वय पहु पूजीयइ प, गइनिज्जियवारण ॥ ७ ॥
 नारावइ सिरि वीरनाह, भवतिमिर दिणेंसर ।
 ओढापुर मुखमंणउप, सिरि वीर जिणेंसर ॥ ८ ॥

ढाल

सीरोही सुरपुर अवतार, गढमढ मंदिर पोलि पगार ।
 कणयकलस धजदंड विसाल, दोसइ देउल नयण रसाल ॥ ९ ॥
 खरतरवसहि संतिजिणंद, भविय-कमल पडिवोहदिणंद ।
 त्रिहु चेइ सिरि आदिजिणंद, अजियनाह किरि पूनिमचंद ॥ १० ॥

भास

नाभिराय-घरि सोहलउ प, सामिय रिसह जिणंद ।
 मंकोडइ थिरथी रछउ प, तिहुयण नयणाणंद ॥ ११ ॥
 मंडवाडि पहु पासजिण, कज्जल कोमल काय ।
 नीतोडइ सिरिआदिपहो, सुरनर वंदिय पाय ॥ १२ ॥
 पोसीनइ सिरि पढमजिण, बिहुं चेइ सिरि संति ।
 पास वीर रंगि पूजीयइ प, टालइ निज मनि अंति ॥ १३ ॥
 मटोडइ महिमगनिलउ प, सोहण सुंदर पास ।
 महावीरपहु आगियइ प, तोडइ भवदुह पास ॥ १४ ॥
 नयर वडाली संतिजिण, तिहुयण पणमिय सामि ।
 इडर नयरइ दुनि जिण, रिसह पास सिवगांमि ॥ १५ ॥
 चंदप्पहपहु भेटियइ प, ओढा नयर मझारे ।
 अहु कम्म अरि निज्जणीय, जो पहु गउ भवपारे ॥ १६ ॥

वस्तु

बडहनरइ बडहनरइ आदि पहु वीर,
 जीवतसामिय लेपमप, कणयवन्न पावुका रयण,
 बालउ वेउल मालतिय, पमुह फुलतोडर रपवि।
 कुंकुम चंदन मव नविय, पूज रचावउ भंगि।
 भावन भावउ विवहपरि, जगगुरु आगलि रंगि ॥ १७ ॥
 वीसलनयरइ आदि वीर, मणवंलिय सुरवर।
 महिसाणे पहु पास संति, सिरि आदि सुमतिवर ॥ १८ ॥
 जोटाणइ पहु पासनाह, सिरि सुमति जिनेसर।
 सूंआलइ सिरि नेमिदेव, भवभय वणकुंजर ॥ १९ ॥
 वीरमगामइ सुमति संति, जांबू मुनिसुवत।
 दोडरगामइ पासनाह, बहु लोयां सम्मत ॥ २० ॥
 भोइकइ सिरिआदिनाह, रंगपुरि पहु पासो।
 धंधुकइ सिरिपंच संति, वंदउ बलि पासो ॥ २१ ॥

वस्तु

बलहनयरि बलहनयरि संति जिणराउ,
 चम्मरिपुरि संतिजिण, भवियलोअ लोयण निसायर,
 पालिअताणइ पासपहो, विहिय सेव सुर असुर किन्नर ॥
 ललियसरीवर हरसभरि, सामिय वीर नमेश।
 भंग पक्काळि विमल अलि, पावपंक टालेसी ॥ २२ ॥
 गहगहंत दिव गिरि चडिय, पाजइ परमाणंद॥
 वड दिसि पंसरिय विवह पदे, सिंदवार मचकुंद ॥ २३ ॥
 कोइल करइ टडुकडा प, विडसिय सुह वणराय।

परवइ परवइ लइसियप, सीतल वायइ वाय ॥ २४ ॥
 मरुदेवा गइवर चडिय, अधिरानंदण संति ।
 छीपकवसहिय वंदियइ प, अदबुद सोवन कंति ॥ २५ ॥
 अनुपम सरवर पेखियइ प, सरगारोक्षिणि वंग ।
 वाधिणि निरखी वारणइ प, रोमंचिय मह अंगि ॥ २६ ॥

वस्तु

आदि जिणवर आदि जिणवर नमिय बहु भत्ति,
 देवासुर संथुणिय कुमयमोहमहिमा विहंडण;
 खरतरवसहिय पढमजिण, नेमिनाह गिरनार मंडण ।
 रायणतलि हिव पूजियइ, सामिआदिल-पाइ,
 नाग मोर बे ध्याइयइ, जे हूआ सुरकाइ ॥ २७ ॥
 इणिपरि यात्रा विमलगिरे, कीधी मन उल्लासि ।
 कवडजक्ष-सुपसाउलइ प, टलइ विषन दुह रासि ॥ २८ ॥
 पाटण पइवइ वरनयर, जिह विससेण मल्हार ।
 अवर बिब बहु वंदियइ प, तिहां न लाभइ पार ॥ २९ ॥
 सिरि संभवपहु वाविपुरे, लोद्राडइ सिरिसंति;
 फीदीवनयर सिरिवीरजिण, जसु पसाइ सुह संति ॥ ३० ॥
 तेत्तीस वच्छर विगयमच्छर ठामि ठामि जिणेसरा ।
 निय भाव सत्तिहि बिबिह भत्तिह भविय कमल दिणेसरा ।
 बहु संघ साथइ देवराजइ वच्छराजि नमंसिया ।
 ते देव सुहभर जावइ थिर श्रीसाधुचंद्रि प्रसंसिया ॥ ३१ ॥
 ॥ इति तीर्थराज चैत्यपरिपाटी स्तवनं ॥

॥ नवकार वाली पद ॥

राग भीम पलास.

भला करे फीर मुर्शदमौला, अल्ला पंढरपुरवाला—ए चाल.
भला होयगा भजले माला, टल्ला भवखानेवाला—ए आंकणी
नही लगती कुछ दमड़ी कवड़ी, रटनेमें प्रभु गुण ठाला,
माला बनाले गुणको गाले, छोड कर दुनिया चाला

॥ भला० ॥ १ ॥

सूत प्रमुखकी गुंथ के माला, आँकार जप ले लाला;
आँकारमें पंच परमेष्ठी, हे माला गुणने वाला ॥ भला० ॥ २ ॥
अष्टोत्तर शत हे गुण इनके, उतने मणके कर व्हाला,
इंस कहत है सुण बे प्यारा, घटमें धर ले गुणमाला ॥ भला० ॥ ३ ॥

॥ कार्तिक पुनम महिमा गर्भित श्री सिद्धाचल-
स्तवन ॥

अबमोहे डांगरियां हे जिनंदजी, ए देशी.

सिद्ध गिरि शणगार, सुगुणनर सिद्धगिरि ऋणगार;
दशकोटी अणगार, सु० ॥ ए आंकणी ॥

ऋषभदेवना पुत्र पनोता, द्रविड नाम भूपाल. सु०
जेना नामथी द्रविड देश छे, हालमां करलो ख्याल. सु० सि० ॥ १ ॥
मुख्य राजधानी छे तेहनी, मिथिला अति मनोहार. सु०

तेहना राजा प्रपुत्र प्रभुना, द्राविडजी सुखकार. सु०॥सि०॥२॥
 वारीखील्य लघु बांधव तेहना, लाख गाम सिरदार. सु०
 राज्य ऋद्धि छोटी बन्ने भाइ, उतरवा भवपार. सु०॥सि०॥३॥
 चारण मुनिवरनी शिक्षाथी, लेइ दीक्षा तत्काळ. सु०
 अणसण कर्युं एक मासनुं सुंदर, छोटी सकल जंजाल. सु०सि०४
 श्रद्धापुनमथी कार्तिक सुदनी, पूनम सुधीनुं सार. सु०
 आत्मध्यान धरी मोक्ष सधाया, दश कोटी मुनिलार. सु०सि०५॥
 ते कारण कार्तिक पुनमनो, महिमा अपरंपार. सु०
 महितलमां विस्तरीयो छे बहु, मेलो भरे नरनार. सु०सि०॥६॥
 बली कार्तिकी अट्टाइ परवरूप, देरी उपर जुवो धार. सु०
 पूनमनो दिन कलश स्वरूपे, सोभे मंगलकार. सु०॥सि०॥७॥
 ते दिन दादा वृषभ देवनी, यात्रा करीने उदार. सु०
 द्राविडने वारिखील्य मुनिनी, प्रतिमा पूजो श्रीकार. सु०सि०॥८॥
 श्रुंजय महातममां सुंदर, ए वृतांत रसाल. सु०
 सूरिधनेश्वरनुं फरमाव्युं, वांचो थइ उजमाल. सु०॥सि०॥९॥
 तेह धनेश्वर सूरिश्वरनी, मूर्ति स्थापन कार. सु०
 हंस कहे ते मूर्ति पूजो, सिद्धगिरि पर सार. सु०॥सि०॥१०॥
 आदि जिन मंडल पूर्णा तिथिए, पूर्ण करवा संसार. सु०
 प्रति पूनम दिन पूजा भणावे, जिनभुवने जयकार. सु०सि०११॥

પાટણમાં વર્તમાન જિનમન્દિરો.

દેરાસર	પોલ	મૂળનાયકજી
૧ અષ્ટાપદજીની ધર્મશાળા	ચંદ્રપ્રભુ, અષ્ટાપદજી, સુપાર્શ્વનાથ	આદીશ્વર, પાંચમેરુ
૨ સહ્યા સોટહી	ઋષભદેવ, શાંતિનાથ	
૨ ટાંગડીઆવાડો	આદીશ્વર, પદ્મપ્રભુ, ગણધર- પગલાં, સિદ્ધાચલજી, સહસ્ર- કૂટ, ચોમુસજી શાંતિનાથ, મેરુ, શિશ્વરજી	
૨ ઝવેરીવાડો	નારંગાપાર્શ્વનાથ, આદીશ્વર, પા- ર્શ્વનાથ, વાસુપૂજ્યજી, ઘાડીપા- ર્શ્વનાથ	
૨ શાહપાડો	આદીશ્વર, શાંતિનાથ	
૨ શાહવાડો	સુપાર્શ્વનાથ, શામલા પાર્શ્વનાથ	
૧ મેંસાતપાડો	શાંતિનાથ, ચંદ્રપ્રભુ, ગૌતમસ્વામી	
૧ તરમેઢાવાડો	શાંતિનાથ	
૧ સીજડાનો પાડો	આદીશ્વર	
૧ કપૂરમહેતાનો પાડો	આદીશ્વર	
૨ તંબોલીવાડો	મહાવીરસ્વામી, સુપાર્શ્વનાથ	
૨ કુંભારીઆવાડો	ઋષભદેવ, મટેવા પાર્શ્વનાથ	
૨ ઢંકમહેતાનો પાડો	ટાંકલાપાર્શ્વનાથ, શાંતિનાથ	
૩ મળીઆતી પાડો	મહાવીરસ્વામી, આદીશ્વર, સહસ્રકૂટ	
૨ સોનીવાડો	મહાવીરસ્વામી, શાંતિનાથ	

६ फोफलीआवाडो	शांतिनाथ, संखेश्वरजी, मन- मोहनजीपार्श्वनाथ, संभवनाथ, मुनिसुव्रतस्वामी, नेमीनाथ
१ जोगीवाडो	शामला पार्श्वनाथ
१ मलातनो पाडो	मल्लीनाथ
२ लखीआरवाडो	सीमंधरस्वामी, मुनिसुव्रतस्वामी मनमोहन पार्श्वनाथ
१ निशाल पाडो	सुमतिनाथ
१ केसुशेटनोपाडो	अजितनाथ
३ कोखावटीआनो पाडो	आदीश्वर, धर्मनाथ, शांतिनाथ
१ बलीआ पाडो	आदीश्वर
१ अबजीमेतानो पाडो	शीतलनाथ
२ कसुंबीआवाडो	शीतलनाथ, गोडीपार्श्वनाथ
२ संघवीनो पाडो	विमलनाथ, मनमोहनपार्श्वनाथ
१ वासुपूज्यजीनी खडकी	वासुपूज्यस्वामी
१ खजुरीपाडो	मनमोहनपार्श्वनाथ
१ भाभानो पाडो	भाभापार्श्वनाथ
१ लीबडीपाडो	शांतिनाथ
१ कणःसानो पाडो	शीतलनाथ, शांतिनाथ
१ बामणवाडो	शांतिनाथ
५ खेतरवल्ली	शांतिनाथ, विमलनाथ, आदी- श्वर, अजितनाथ, शामला पार्श्वनाथ

१ अदुवसानो पाडो	शांतिनाथ
२ बसाबाडो	शांतिनाथ, आदिनाथ
१ पंचोटीपाडो	ऋषभदेव
१ बागोलबाडो	ऋषभदेव
२ बीआ पाडो	शांतिनाथ, कंबोइ पार्श्वनाथ
१ कटकीआबाडो	आदिनाथ
४ तरशेरीओ	शांतिनाथ, नेमिनाथ, पार्श्वनाथ, महावीरस्वामी,
१ कलारबाडो	शांतिनाथ
१ धांधल	संभवनाथ
१ नारणजीनो पाडो	ऋषभदेव
२ शालीबाडो गोलबाड	गोडीपार्श्वनाथ, बाडीपार्श्वनाथ
२ महालक्ष्मीनो पाडो	मुनिसुव्रतस्वामी, सुमतिनाथ
४ गोदडनो पाडो	आदीश्वर, चंद्रप्रभु, नेमिनाथ चोमुखजी,
२ बखारनो पाडो	चंद्रप्रभु, शांतिनाथ
२ मारफतीआ मेतानो पाडो	मुनिसुव्रतस्वामी, भीडभंजन- पार्श्वनाथ
३ ढंढेरबाडो	कलिकुंड पार्श्वनाथ, शामला, पार्श्वनाथ, महावीरस्वामी
१ पडीगुदी	शीतलनाथ
१ खेतारपाळनो पाडो	शीतलनाथ
२ कोकानो पाडो	कोकापार्श्वनाथ, अभिनंदन- स्वामी,

१ कोटावाळानी धर्मशाळ्य

१ पंचासरो

स्तंभन पार्श्वनाथ

पंचासरा पार्श्वनाथ, नवखंडा-
पार्श्वनाथ, धर्मनाथ, महावीर-
स्वामी, बे सुपार्श्वनाथ, चिं-
तामणिजी, अजितनाथ, शां-
तिनाथ, चोमूखजी, गोडीपा-
र्श्वनाथ, सुमतिनाथ, श्री हे-
मचंद्राचार्यजी, विजयदानसू-
रीजी, विजयहीरसूरीजी, वि-
जयसेनसूरीजी विगेरे पूर्वा-
चार्योनी मूर्तिओ.

१०० मोटां देरासर
घर देरासर जुदां.

शुद्धिपत्रक.

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१	९	पैकोना	पैकीनो
४	१३	आछो	ओछो
५	१	ता	तो
"	७	वैत्र-	चैत्र-
१०	८	७ सात	८ आठ
१२	२०	मलाधरी	मलधारी
१७	१९	घखतथी	वखतथी
२१	१२	जन	जैन
२४	१९	चैत्योनी	चैत्योनां
"	२२	९+९८	९५९८
४१	१५	षाढे	षाढे
४४	८	=	=३५२
४५	५	६ ठा	६ ठी
४८	१२	मालावाढे	मालीवाढे
५८	५	गालहवाडमां	गोलहवाडमां
६३	१८	शंखेश्वरनुं	शंखेश्वरनुं
६४	४	भुवनप्रभ-	भुवनप्रभ-
"	६, ९	श्रीविद्याप्रभ-	श्रीविद्याप्रभ-
"	९	कलितप्रभ-	कलितप्रभ-

૭૯	૧૮	વિવ	વિવ
૮૦	૧	ચંદ્રપ્રભા	ચંદ્રપ્રભ
"	૩	ચૌદ	ચૌદ
૮૭	૧૨	વિર	વીર
૯૬	૪	જીનવરુણ	જિનવરુણ
૯૭	૮	ભંસાત-	ભંસાત-
૯૭	૨	વિવ	વિવ
"	૧૩	વંદ	વંદ
૯૮	૧૫	શીતલવિવ	શીતલ વિવ
૧૦૧	૭	પીતલમે	પીતલમય
"	૯	માહે	મોહે
૧૦૪	૧૭	સાહવ સુઆ-	સાહવસુઆ-
૧૦૫	૩	ચત્ય-	ચૈત્ય-
૧૦૬	૧૩	-જનગુણા-	-જનગુણા-
૧૦૭	૧૧	સસાર-	સંસાર-
"	"	-નિધિ-	-નિધિ-
૧૦૯	૧૨	-પાર્શ્વ	-પાર્શ્વ
૧૧૧	૬	જિનપતિ	-જિનપતિ

આ સિવાય માત્રા રેફ વિગેરે સ્વચ્છેદિત થયા સંબંધી યા
ઝઢી જવા સંબંધી અને કેટલીક પદચ્છેદ સંબંધી રહી ગયેલી
સ્વલનાઓ સુદ્ધ પાઠકોષ સુધારી વાંચવું.

